

[1969 ஆகஸ்ட் 18]

டானியக் கோரிக்கையில் அந்த ஒரு பொருள் பற்றியே திரு. கோதண்டராமன் அவர்கள் பேசலாம். அதற்கு அமைச்சர், அவர்கள் விரிவான விளக்கம் அளிக்க வாய்ப்பிருக்கிறது.

திரு. வி. கே. கோதண்டராமன் : தங்கள் தீர்ப்பிற்கு நான் தலைவனாகுகிறேன். நெருக்கடியான ஒரு பிரச்சனைபற்றிச் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். ஆகவே தயவுசெய்து ஒரு நாள் விவாதத்திற்கு அனுமதி அளிக்கக் கோருகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : தனியாக எழுதிக் கொடுங்கள், அதன்மீது தீர்ப்புக் கொடுக்கிறேன். அடுத்து, அரசினர் மசோதா.

4. அரசினர் மசோதா.

தமிழ்நாடு 1969-ம் ஆண்டு துயர்தணிப்பு நிறுவனங்கள் (சிறப்பு விதித்துறைகள்) மசோதா.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : தலைவர் அவர்களே, தமிழ்நாடு, 1969-ம் ஆண்டு துயர்தணிப்பு நிறுவனங்கள் (சிறப்பு விதித்துறைகள்) மசோதாவை அறிமுகப்படுத்த அனுமதி கோருகிறேன்.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டு, அனுமதி வழங்கப்பட்டது.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : தலைவர் அவர்களே, நான் இம் மசோதாவை அறிமுகப்படுத்துகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இம் மசோதா அறிமுகப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது.

5. தமிழ்நாடு மின்சார வாரியத்தின் 1969-70-ம் ஆண்டிற்கான நிதி நிலை அறிக்கை மீது விவாதம்—(தொடர்ச்சி)

* திரு. என். எஸ். வி. சித்தன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, தமிழ்நாடு மின்சார வாரியத்தின் 1969-70-ம் ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கை குறித்தும், 1968-69-ம் ஆண்டு துணை நிதிநிலை அறிக்கை குறித்தும் எனது கருத்துக்களை இந்தப் பேரவை மூன் வைக்க விரும்புகிறேன். 1971-ம் ஆண்டுக்குள்ளாக தமிழகத்தின் மூலை முடுக்குகளில் எல்லாம் மின்சார இணைப்பு கொடுக்கப்படுமென்றும், தமிழகத்திலுள்ள எல்லாக் கிராமங்களும் மின்சார வசதி பெற்று திகழவேண்டுமென்கிற அரசின் முயற்சி நமக்கெல்லாம் மகிழ்ச்சியை அளிக்கிறது. ஆனால், 'ரூரல் எலக்ட்ரிபிகேஷன்' என்ற தலைப்பில், கிராமப்புற மின்சார வசதிக்காக 1968-69-ம், 69-70-ம் ஆண்டுகளுக்காக ஆண்டு ஒன்றுக்கு 1,250 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. 1971-ம் ஆண்டுக்குள்ளாக தமிழகம் முழுவதிலும் உள்ள எல்லாக் கிராமங்களுக்கும் மின்சார இணைப்பு

1969 ஆகஸ்ட் 18] [திரு. என். எஸ். வி. சித்தன்]

கொடுப்பதாகயிருந்தால் இந்தத் தொகை போதுமா என்பதை அமைச்சர் அவர்கள் விளக்குவார்கள் என்று நான் எதிர்பார்க்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக மின்சார வாரிய நிதிநிலை அறிக்கையில் “ஸ்டேட்மென்ட் ஆஃப் ரெவின்யூ ரெஸிட்ஸ்” என்ற தலைப்பில் 1968-69- ஆண்டுக்காக உயர் அழுத்த மின்சாரம் மூலமாக எதிர் பார்க்கப்பட்ட தொகை ரூபாய் 24 கோடி 25 ஆயிரத்து 100 ரூபாய் என்றிருக்கிறது. அதே நேரத்தில் 1968-69-ம் ஆண்டுக்கான திருத்த மதிப்பீட்டில் 20 கோடி 89 லட்சத்து 36 ஆயிரத்து 100 ரூபாய் என்று வரவு காட்டப்படுகிறது. ஆக மூன்று கோடி பதினெட்டு லட்சத்து 90 ஆயிரம் ரூபாய் எதிர்பார்த்ததற்கு மேலாகக் குறைந்திருக்கிறது. இதற்கான விளக்கத்தை அமைச்சர் அவர்கள் அளித்தால் மன்றம் பெரிதும் மகிழும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். மின்சாரத் துறை சிறப்பாக இயங்க வேண்டும் என்பதற்காகத்தான் அது ஒரு தனி வாரியமாக ஆக்கப்பட்டது. ஆனால் மின்சார வாரியத்தில் இன்று நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கிற நிகழ்ச்சிகளைப் பார்த்தால் அது அரசாங்கத்தின் ஒரு இலாகாவாகத்தான் பணியாற்றிக் கொண்டிருக்கிறதே தவிர தன்னிச்சையாகச் செயல்படும் வாரியமாக லது செயல்படவில்லை. மின்சார வாரியத்தின் பயனை மக்கள் இன்னும் சிறப்பாகப் பெற வேண்டுமென்றால் மின்சார வாரியம் தன்னிச்சையாக இயங்க வேண்டுமென்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். பொதுவாக பெரிய பெரிய நிறுவனங்களில், உற்பத்தி செய்கிற பிரிவு தனியாகவும், விநியோகம் செய்கிற பிரிவு தனியாகவும் இயங்கிக் கொண்டிருப்பதைத்தான் நாம் உலகில் பார்க்கிறோம். அப்படி ஒன்றோடொன்று தொடர்பில்லாது தனித்தனியாக இயங்கி வருவதினால்தான் அந்தந்தத் துறைகளில் விசேஷ அக்கறை செலுத்த முடிகிறது. ஆனால் நம் மின்சார வாரியத்தைப் பொறுத்தவரையில் மின்சாரத்தை உற்பத்தி செய்வதும், மின்சாரத்தை விநியோகம் செய்வதும், விநியோகம் செய்யப்பட்ட மின்சாரத்திற்கு பில்கள் தயாரிப்பதும், பணம் வசூலிப்பதும், மின்சார வாரியத்திற்குத் தேவையான சாதனங்களை வாங்குவதும் ஆக அத்தனையையும் மின்சார வாரியமே ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறது. இதனால் பொது மக்களுக்குப் பல தொல்லைகளும் சிக்கல்களும் ஏற்படுவதோடு கூட ஊழல்களும் ஏற்படுகின்றன. ஆகவே மின்சாரத்தை உற்பத்தி செய்கிற இலாகா தனியாகவும், அதை விநியோகம் செய்யும் இலாகா தனியாகவும், பில் போட்டுப் பணம் வசூலிப்பதற்குத் தனி இலாகாவும் இப்படித் தனித்தனியாக இயங்கினால் சிறப்பாக இருக்கும். அத்துடன் பில் போடுவது, பணம் வசூலிப்பது போன்றவைகளுக்கு ‘எஜென்ஸி’ முறை புகுத்தப்பட்டால் மின்சார வாரியத்திற்கு நிறைய பணம் மிச்சமாகும்.

தற்போது மின்சார வாரியத்திலுள்ள அஸிஸ்டென்ட் என்ஜினியர்கள், ஜூனியர் என்ஜினியர்கள், டிவிஷனல் என்ஜினியர்கள், எஸ்.இ. போன்ற பதவிகளும், அமைப்புக்களும்

[திரு. என். எஸ். வி. சித்தன்] [1969 ஆகஸ்ட் 18]

1932-ம் ஆண்டில் ஏற்படுத்தப்பட்டது. அன்று தமிழகத்தில் மின்சாரம் உபயோகிப்போரின் தொகை மிகக் குறுகி இருந்தது. ஆனால் விஞ்ஞானம் வளர்ந்துவரும் இந்நாளில் மின்சாரத்தை உபயோகிப்போரின் தொகை பார்த்து விரிந்து வருவதால் அந்த அமைப்புகளை, அந்தப் பதவிகளைப் பரவலாக்கி வாரியத்தில் சேரமைப்பு செய்யப்படவேண்டும். இதற்காகத் தனியாக ஒரு நிபுணர் குழு நியமித்தால் நன்றாக இருக்கும் என்ற என் ஆலோசனையைக் கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, ஏ. இ. அல்லது ஜே. இ. மட்டத்தில் திட்டங்கள் தீட்டுவதற்கு “கமர்ஷியல் பிராஞ்ச்” என்றும், பின்னால் லைன்கள் போடுவதற்கு “கன்ஸ்ட்ரக்ஷன் பிராஞ்ச்” என்றும், மின் இணைப்பு கொடுப்பதற்கு “ஆப்பரேஷன் அன்ட் மெயின்டனன்ஸ் பிராஞ்ச்” என்றும் மூன்று பிரிவுகள் இயங்கி வருகின்றன. உதாரணமாக, ஒருவர் மின் இணைப்பு பெறவண்டுமென்று மனு போட்டால் மின்சார இணைப்பு பெறுவதற்குள்ளாக ஒரு பிரிவிலிருந்து இன்னொரு பிரிவிற்கு அந்த மனு பந்தாடப்படுகிறது. இதனால் ஏழை விவசாயிகளும், நடுத்தர மக்களும் பெரும் தொல்லைகளுக்கு ஆளாக்கப்படுகிறார்கள். ஆகவே இதைச் சீரமைத்து ஒரு ஏ.இ.-யின் கீழ் இந்த மூன்று பிரிவுகளுக்கும் தனித்தனியாக ஒரு சூப்பர்வைஸர் அல்லது ஜூனியர் என்ஜினியர் போட்டால் இன்னும் சிறப்பாக அமையும்.

தபால் தந்தி இலாகாவில் சீரமைப்பு செய்திருக்கிறார்கள், நம் மாநிலத்தில் கூட அண்மையில் பொதுப்பணித் துறையில் சீரமைப்பு செய்யப்பட்டிருக்கிறது; கல்வித் துறையில் சீரமைப்பு செய்திருக்கிறார்கள். அதேபோல் மின்சார வாரியத்திலும் சீரமைப்பு செய்யவேண்டும். 1967-68-ம் ஆண்டில் மின்சார வாரியம் இயங்கி வரும் பல்வேறு வாடகைக் கட்டடங்களின் வாடகையாக ரூ. 7,68,897 கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இது மிகவும் அதிகமானதாகும். ஆகவே ஒவ்வொரு ஆண்டும் ஒரு குறிப்பிட்ட தொகை, இவ்வளவு லட்சம் ரூபாய் என்று ஒதுக்கிக் கட்டடம் கட்டினால் அவற்றை சொந்தக் கட்டடங்களில் வைத்துக்கொள்ள முடியும். ஆரம்பத்தில் செலவு அதிகமாக இருந்தாலும் நாளாவட்டத்தில் பல லட்சக்கணக்கான ரூபாய் வாரியத்திற்கு அதனால் மிச்சம் ஏற்படும்.

இன்று நாட்டில் வேலையில்லாத திண்டாட்டம் அதிகமாகிக் கொண்டிருக்கிறது. வேலை கிடைக்காத காரணத்தினால் படித்த இளைஞர்கள் தங்கள் படிப்பிற்கும் தகுதிக்கும் குறைவான வேலைகளைச் செய்யத் தயாராயிருக்கிறார்கள். உதாரணத்திற்குச் சொல்லவேண்டுமானால், மதுரை மின் திட்டத்தின்கீழ் பில் சுலேக்டர்கள் வேலைக்காக அண்மையில் மனுக்கள் கோரப்பட்டன. அந்த வேலைக்கு எஸ்.எஸ்.எல்.சி. படித்திருந்தால் போதும். ஆனால் எனக்குத் தெரிந்தவரையில் மூன்று என்ஜினியரிங் பட்டதாரிகள் அதற்காக மனுச் செய்திருந்தார்கள். இந்த அளவிற்கு இன்று நாட்டில் வேலையில்லாத திண்டாட்டம் பெருகி

1969 ஆகஸ்ட் 18] [திரு. என். எஸ். வி. சித்தன்]

வந்திருக்கிறது. அரசாங்கம் சென்ற வருடம் ஓய்வு பெறும் வயதை 58-ல் இருந்து 55 ஆகக் குறைத்திருக்கிறார்கள். இதுபற்றிப் பேசும்போது ஆளுங்கட்சியினர், படித்த இளைஞர்களுக்கு வேலை வாப்பிடி அளிக்கவேண்டும் என்பதற்காகத்தான் இப்படி ஓய்வு பெறும் வயது குறைக்கப்பட்டிருக்கிறது என்றார்கள். இன்று மின்சார வாரியத்தில் 55 வயதாகி என்ஜினியர்கள் பலர் ஓய்வு பெற்றிருந்தும் ஒரு வருடத்திற்கும் மேலாக அந்தப் பதவிகள் பூர்த்தி செய்யப்படாமல் இருக்கின்றன. ஆகவே அந்தப் பதவிகளுக்குப் புதிதாக ஆட்களை விரைவில் நியமிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பொதுவாக, ஒரு மாதத்திற்குரிய மின்சாரக் கட்டணத்தை இரண்டு மாதங்களுக்குப் பிறகுதான் வருவிப்பது என்ற வழக்கம் இருக்கிறது. மின்சாரக் கட்டணத்தை 14-ம் தேதிக்குள் செலுத்துவதாகயிருந்தால் அதற்கு அபராதத் தொகை கிடையாது. 14-ம் தேதியிலிருந்து 21-ம் தேதிக்குள்ளாகப் பணம் செலுத்துவதாகயிருந்தால் பில் தொகையுடன் அபராதமும் சேர்ந்து வசூலிக்கப்படுகிறது. 21-ம் தேதிக்குள் செலுத்தாவிட்டால் நாலైந்து தினங்களுக்குள் மின்சாரத் தொடர்பைத் துண்டித்து விடுகிறார்கள். பின்னால் மின் இணைப்பு பெறவேண்டுமென்றால் அதற்காகத் தனிக் கட்டணம் செலுத்தவேண்டியிருக்கிறது. இது வேளாண்மைக்காக மின்சாரத்தைப் பயன்படுத்துகிற விவசாயிகளிடமும், விடுகளுக்காக மின்சாரத்தைப் பயன்படுத்துகிற நடுத்தர மக்களிடமும் கடைப்பிடிக்கும் முறை. விவசாயிகளிடம் கண்டிப்பாக நடக்கும் வாரியம், நடுத்தர மக்களிடம் கண்டிப்பாக நடக்கும் வாரியம், ஆலை அதிபர்களுக்குச் சலுகை காட்டுகிறது என்று குற்றஞ்சாட்ட விரும்புகிறேன்.

இன்று தமிழகத்தில் பல ஆலைகள் வாரியத்திற்குச் செலுத்த வேண்டிய கட்டணத்தைச் செலுத்தாமல் இயங்கிக் கொண்டிருக்கின்றன. எனக்குத் தெரிந்த அளவில் மதுரையைச் சேர்ந்த ஒரு பிரபல தொழில் அதிபர் பல லட்சக்கணக்கான ரூபாய் மின்சார வாரியத்திற்கு மின்சாரக் கட்டண பாக்கியாகச் செலுத்த வேண்டியிருக்கிறது. நான், மூடிக்கிடக்கின்ற ஆலைகளைப்பற்றிச் சொல்ல வில்லை. லாபத்துடன் இயங்கிக் கொண்டிருக்கும் ஆலைகளே மின்சாரக் கட்டணம் செலுத்தாமல் இயங்கிக்கொண்டிருக்கின்றன. 31-3-1969 முடிய மின்சார வாரியத்திற்குத் தமிழ்நாட்டிலுள்ள ஆலைகளிடமிருந்து கிடைக்க வேண்டிய மின்சாரக் கட்டண பாக்கி சுமார் 5 கோடிக்கும் அதிகமாக இருக்கும் என்று சொல்கிறார்கள். சாதாரண மக்களிடமிருந்து கசக்கிப் பிழிந்து வசூல் செய்யும் வாரியம் ஏன் ஆலை அதிபர்களுக்குச் சலுகை காட்ட வேண்டுமென்று விளங்கவில்லை.

பொதுவாக, மின்சார வாரியம் விடுகளுக்கு வழங்கப்படும் மின்சாரத்திற்கு யூனிட் ஒன்றுக்கு 32 காசு என்று பெறுகிறது. ஆனால் மின்சார வாரியத்திலிருந்து மின்சாரத்தைப் பெறும்

[திரு. என். எஸ். வி. சித்தன்] [1969 ஆகஸ்ட் 18]

மதுரை, கோவை போன்ற நகரசபைகள் மின்சார வாரியம் வாங்கும் கட்டணத்தைவிடக் குறைவாக வாங்குகின்றன. மதுரை புறநகர்ப் பகுதியில் ஒரே தெருவில் எதிரும் புதிருமாக இரு வீடுகளில் வசிப்பவர்களில் ஒருவர் மதுரை நகரசபையிடமிருந்து மின்சாரம் பெறுபவர்; இன்னொருவர் மின் வாரியத்திடமிருந்து நேரடியாக மின்சாரம் பெறுகிறார். மதுரை நகரசபையிலிருந்து மின்சாரத்தைப் பெறுபவர் யூனிட் ஒன்றுக்கு 25 காசும், வாரியத்திலிருந்து பெறுபவர் 32 காசும் கொடுக்கிறார். ஆக, மின்சார வாரியத்திடமிருந்து மின்சாரத்தைப் பெற்றுக்கொண்ட நகரசபை, மின்சார வாரியத்தைவிடக் குறைந்த கட்டணத்தில் கொடுக்கிறார்கள். இது எப்படி இருக்கிறது என்றால் மொத்த வியாபாரிகளிடம் வாங்கினால் விலை அதிகம், சில்லரை வியாபாரிகளிடம் வாங்கினால் விலை குறைவு என்ற புதுமையை உலகத்தில் வேறு எங்கும் காண முடியாது. அது இங்குதான் நடக்கிறது. வீடுகளுக்குக் கொடுக்கும் மின்சாரத்தை யூனிட் ஒன்றுக்கு 25 காசுகளுக்குக் கொடுக்கவேண்டும். அதனால் ஏற்படும் இழப்பை அலுமினியம், சிமெண்ட் தொழிற்சாலை போன்றவைகளுக்கு ஒரு காசு விகிதம் என்று அதிகப்படுத்தினால்கூடப் போதும், அந்த இழப்பு மின்சார வாரியத்திற்கு நீங்கிவிடும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

கனப்பணியாளர்கள், அதாவது “ஃபீல்ட் ஓர்க்கர்ஸ்” கையூட்டுப் பெறுகிறார்கள் என்பது மிகவும் சர்வசாதாரணமாகி விட்டது. பம்ப் செட்டுகளுக்கு மின் இணைப்புக் கொடுக்கவேண்டுமென்றால் 50 ரூபாய், 100 ரூபாய் என்று லஞ்சம் கொடுக்க வேண்டிய நிலை உருவாகியிருக்கிறது. பல அதிகாரிகள் மேல் வழக்கு வந்து கீழ்க் கோர்ட்டிலே அவர்கள் தண்டிக்கப்பட்டு, மேல் கோர்ட்டிற்கு வந்தபொழுது நிரூபிக்கப்படவில்லை என்று சொல்லி யிருக்கிறார்கள். மதுரையில் சூப்பர்வைஸர் ஒருவர் ஏறக்குறைய 2 லட்சம் ரூபாய் லஞ்சம் வாங்கியிருக்கிறார் என்று இலஞ்ச இலாக்காவின்னர் வழக்கு தொடர்ந்திருக்கிறார்கள். அது கோர்ட்டிலே இரூப்பதால் அதுபற்றி மேலும் சொல்ல விரும்பவில்லை. மும்மாதிரி பல இடங்களில் ஊழல்கள் நடக்கின்றன. “குதிரை களவுபோன பிறகு லாயத்தைப் பூட்டிப் பயன் இல்லை”. லஞ்சம் வாங்கிய பிறகு பின்னாலே நடவடிக்கை எடுக்காமல், முன்கூட்டியே இதற்கு வழிவகை செய்து சீரமைப்புச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன்.

ஒரு யோசனை சொல்ல விரும்புகிறேன். மின் இணைப்பு கோரி மனுக்கள் வந்தால் அதற்கு ஒரு ரிஜிஸ்தர் போட்டு அதற்கு வரிசை எண் கொடுக்கவேண்டும். பெயரைப் பதிவு செய்துகொண்டு அவரிடம் கையெழுத்து வாங்கிக்கொள்ள வேண்டும். மனுவை வாங்கிக்கொண்டதற்கு அத்தாட்சியாக அதற்கு ஒரு டோக்கன் கொடுக்க வேண்டும். அந்த வரிசைப்படி மின் இணைப்புக் கொடுக்க வேண்டும். அப்படி யாருக்காவது வரிசைப்படி கொடுக்க முடியாத சூழ்நிலை உருவானால், கோட்டின் பொறியாளர் நேரடி

1969 ஆகஸ்ட் 18] [திரு. என். எஸ். வி. சித்தன்]

யாகச் சென்று பார்த்து அது சம்பந்தமான விவரங்களை மின்சாரம் கோரியவருக்குக் கொடுக்க வேண்டும். இவ்வாறு செய்தால் மின்சார இலாக்காவிலுள்ள இலஞ்ச ஊழலை ஒழிக்க வழிவகை இருக்கும் என்று தெரிவித்துக் கொள்ளின்றேன்.

தனியார் நிறுவனங்களில் வாங்கப்படும் பல்புகள் நன்றாக எரிகின்றன. ஆனால், வாரியத்தின் மூலம் வழங்கும் பல்பு அதிக நாள் எரியாத மர்மம் என்ன என்று புரியவில்லை. எனவே, நல்ல தாமான பல்புகளை வாரியம் வாங்க வேண்டும். அல்லது தொழில் இலாக்காவுடன் தொடர்புகொண்டு வாரியமே பல்புகளைத் தயாரிக்க வேண்டும். பொதுவாகக் கிராமங்களில் தெரு விளக்குகள் சரியாக எரியவில்லை. இது சென்ற ஆண்டு மட்டுமல்ல, பல ஆண்டுகளாகவே இந்த மன்றத்தில் மட்டும் அல்ல, மாவட்ட வளர்ச்சி மன்றத்திலும் அங்கத்தினர்களால் மன வேதனையோடு எடுத்துச் சொல்லப் பட்டிருக்கிறது. பல கிராமங்களில் மின் விளக்குகள் எரியாமலே ஊராட்சி ஒன்றியத்திலிருந்து மின்சாரக் கட்டணத்தை வசூலித்து விடுகிறார்கள். இதனால் எங்கள் தொகுதியில் கல்லுப்பட்டி ஊராட்சி ஒன்றியத்தில் கிராம மக்கள் எங்களுக்குத் தெருவிளக்குகளே வேண்டாம். பழையமாதிரி பெட்ரோமாக்ஸ் விளக்குகளே வைத்துக்கொள்ளுகிறோம் என்று சொல்லுமளவிற்கு வேதனை அடைந்திருக்கிறார்கள். தெருவிளக்குகளுக்காகத் தனி மீட்டரைப் பொருத்தி அதன் மூலம் மின்சாரக் கட்டணத்தை வசூலிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

சென்ற முறை கலந்து கொண்டு பேசும்பொழுது, திருமங்கலத்தை ஒரு ரெவின்யூ யூனிட்டாக அமைக்க வேண்டுமென்று கூறினேன். அது குறித்து மின்சார வாரியத்திற்கும் சென்ற ஆண்டு நவம்பர் மாதம் 27-ம் தேதி நாள் ஒரு கடிதம் எழுதியிருந்தேன். அதற்கு வாரியத்திலிருந்து உடனடியாக எனக்குப் பதில் கிடைத்திருக்கிறது. எப்போது? இந்த ஆண்டு ஆகஸ்ட் மாதம் எட்டாம் தேதியன்று. ஒரு சட்டமன்ற உறுப்பினர் எழுதும் கடிதத்திற்கு ஏறத்தாழ 10 மாதங்கள் கழித்து பதில் வந்திருக்கிறது. மதுரை ரெவின்யூ யூனிட்டாக அமைக்கப்படும் பொழுது இதுபற்றிப் பரிசீலனை செய்கிறோம் என்று அதில் சொல்லியிருந்தார்கள். ஆனால் இப்பொழுது உசிலம்பட்டி ஒரு வருவாய் யூனிட்டாக ஆரம்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது. திருமங்கலத்தில் ஆரம்பிக்கப்படவில்லை. திட்ட மேற்பார்வைப் பொறியாளர் அவர்களும், பிரதம மின் பொறியாளர் அவர்களும் பரிந்துரை செய்திருந்தாங்கூட, வேண்டுமென்றே திருமங்கலத்தில் ஆரம்பிக்கப் படவில்லை. இது நிர்வாக நலனுக்காகச் செய்யப்பட்டது அல்ல, அரசியல் நோக்கத்திற்காக இருப்பதாகவே கருதுகிறேன். இருந்தாலும்கூட, திருமங்கலத்தை வருவாய் யூனிட்டாக அமைப்பதற்கான வாய்ப்புகள் இன்னும் இருக்கின்றன. அடுத்தபடியாக ஆரம்பிக்கும்பொழுது திருமங்கலத்தில் ஆரம்பிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

[திரு. என். எஸ். வி. சித்தன்] [1969 ஆகஸ்ட் 18]

சென்ற ஆண்டு திரு. சுப்பையா முதலியார் அவர்கள் பேசும் போது வேளாண்மைக்காகக் கிணறு வெட்டும் பணிக்கு, வேளாண்மை மின் கட்டணம் அனுமதிக்கப்படலாம் என்று உத்தரவிடப்பட்டும் இதுவரை அது செயல்படுத்தப்படவில்லை என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதற்குப் பதில் உரையில் வேளாண்மை நிலங்களில் வேளாண்மை மின் கட்டணத்தின் கீழ் கிணறு தோண்டுவதற்கு அனுமதியளிக்க உத்தரவிடப்பட்டது. இந்த உத்தரவு செயல்படுத்தப்படாத நேர்வுகள்பற்றி இதுவரை நாட்டத்திற்குக் கொண்டுவரப்படவில்லை. திட்டவட்டமான நேர்வுகள் வாரியத்தின் நாட்டத்திற்குக் கொண்டுவரப்பட்டால் தக்க நடவடிக்கை எடுக்கப்படும் என்று இருக்கிறது. திருமங்கலம் சட்டமன்ற உறுப்பினரிடமே கிணறு வெட்டும் பணிக்குப் பயன்படுத்த மின்சாரத்துக்குத் தனியாக மீட்டர் வைக்க வேண்டும். உயர்கட்டண விகிதத்தில் வசூலிக்கப்படும் என்று கூறி, தனி மின் இணைப்புக்கு ரூ. 1,000 வரை கேட்டிருக்கிறார்கள். மதுரை மாவட்டத்தில் திருமங்கலம், உசிலம்பட்டி தாலுக்காக்கள் மிகவும் பின்தங்கிய பகுதிகள். அங்குள்ள பல கிராமங்களுக்கும் மின் இணைப்புக் கொடுக்கவில்லை. அந்த இரண்டு பின் தங்கிய தாலுக்காக்களுக்கும் தனித் திட்டத்தைத் தீட்டி அந்த இரு தாலுக்காக்களையும் முன்னேற்றமடையச் செய்ய வேண்டும். அங்குள்ள எல்லாக் கிராமங்களுக்கும் மின் இணைப்புக் கொடுத்து பம்பு செட்டுகளுக்கும் மின் இணைப்பு கொடுப்பதற்கு மின் வாரியம் முயற்சியெடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக்கொள்ளுகின்றேன். வணக்கம்.

* திரு. எஸ். இராமச்சந்திரன் : பேரவைத் தலைவரவர்களே, தமிழக மின்வாரியத்தின் நிதி அறிக்கையில் என்னுடைய கருத்துக் களைக் கூற விழைகிறேன். தமிழக மின்வாரியம் ஆற்றிவருகின்ற பணிகள் போற்றத்தகுதியான என்பதில் எந்தவித ஐயப்படும் இல்லை. தமிழக மின்வாரியத்தைப்பற்றிப் பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள்,

'The Electricity Board is one of the best assets of the Government of Madras.' என்று தமிழக மின்சார வாரியம் தமிழக அரசினுடைய மிகச்சிறந்த சொத்துக்களில் ஒன்று என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே, பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களே பாராட்டிய பிறகு, அதற்குப் பிறகு பாராட்டத் தகுந்தவர்கள் யாருமில்லை என்ற காரணத்தினால் நான் பாராட்டுவதற்குப் பதிலாக, மின்சார வாரியத்தின் அருமை பெருமைகளைப்பற்றிப் பேசுவதற்குப் பதிலாக மின்சார வாரியத்தின் சாதனைகளையும், இனி சாதிக்க வேண்டியவைகளையும் இப்பேரவையின்கண் கொண்டு வர விரும்புகிறேன்.

தமிழக மின்சார வாரியம் இதுவரையில் கொடுத்த பம்பு செட்டுகளின் எண்ணிக்கை 4,21,735 ஆகும். இன்னும் நாம் கொடுக்க வேண்டிய பம்பு செட்டுகள் சுமார் 6 இலட்சம். அதாவது கிட்டத்தட்ட 1½ மடங்கு ஆகும். மின்வசதி பெற்ற கிராமங்கள்

1969 ஆகஸ்ட் 18] [திரு. எஸ். இராமச்சந்திரன்]

9,468. மின்வசதி பெருத கிராமங்கள் 4,656 ஆகும். கிட்டத்தட்ட இன்னும் மூன்றிலே ஒரு பங்காகும். மின்வசதி பெற்ற சிற்றூர்கள் ஏற்கெனவே 22,000. மின்வசதி பெறாத சிற்றூர்கள் இன்னும் 20,000 இருக்கின்றன. மின்வசதி பெற்ற ஹரிஜன காலனிகள் 3,283. மின்வசதி பெறாத ஹரிஜன காலனிகள் 2,000. மின்வசதித் திறன் இப்போது 1,600 மெகா வாட்டாக இருக்கிறது, நெய்வேலியில் உற்பத்தியாவதையும் சேர்த்து. ஆனால், எல்லாக் கிணறுகளுக்கும், எல்லாக் கிராமங்களுக்கும், எல்லாச் சிற்றூரகளுக்கும் மின்சாரம் வழங்க வேண்டுமென்றால் நாம் உற்பத்தி செய்யவேண்டிய அளவு 2,500 மெக வாட்டாக இருக்க வேண்டும். இன்று நம்முடைய மின்சார வாரியத்தின் சாதனையின் முன்னேற்றங்களைப் பார்த்துப் பிற மாநிலங்களும் பாராட்டுகின்றவகையில் அமைந்திருக்கிறது. ஆனால் சாதிக்க வேண்டியவைகள் இன்னும் ஏராளமிருக்கின்றன. மாண்புமிகு முதலமைச்சரவர்கள் 1971-ஆம் ஆண்டு இறுதிக்குள் தமிழ்நாட்டிலேயுள்ள அத்தனை கிராமங்களுக்கும், சிற்றூர்களுக்கும் மின் வசதி வழங்க வேண்டுமென்று தெரிவித்திருக்கிறார்கள். நான் அந்த அறிவிப்பைக் கேட்டபிறகு கொஞ்சம் உண்மையிலேயே அதிர்ச்சியடைந்தேன். ஏனென்றால், மின் வாரியத்தின் மூலம் இதுவரையிலும் அவர்கள் கொடுத்திருக்கும் பம்பு செட்டுகள் 4 இலட்சம். இன்னும் முடிக்க வேண்டியவை 6 இலட்சம். ஆனால் 50,000 பம்பு செட்டுகளுக்கு மேல் தருவதற்கு மின் வாரியத்திடம் நிதி வசதி கிடையாது. மின்வாரியத்தினால் மின் இணைப்புத் தர வேண்டிய கிராமங்கள் இன்னும் 25,000 இருக்கின்றன. ஆனால் இன்று தருகின்ற அளவு 5,300 தான். ஆகவே, 25,000 சிற்றூர்கள், பேரூர்களுக்கு இரண்டு ஆண்டுகளில் வழங்குவது என்பது எந்தவிதத்திலே சாத்தியம் என்பதுபற்றி எனக்கு உண்மையிலேயே அச்சம் தரத்தக்கதாக இருக்கிறது. நான் சாதாரணமாகக் கணக்குப் போட்டுப் பார்த்தேன். ஒரு ஊருக்கு 10 தெரு விளக்குகள், 10 வீடுகளுக்கு விளக்குகள் என்றாலும் 73 கோடி ரூபாய் செலவாகிறது. ஆனால் மின்சார வாரியம் ஆண்டு ஒன்றுக்கு செலவழிக்கக் கூடிய தொகை 12 கோடி ரூபாய்தான். ஆக இரண்டு ஆண்டுகளிலே தமிழகத்திலுள்ள அத்தனை சிற்றூர்கள், கிராமங்களுக்கு மின்சாரம் வழங்க வேண்டும். கிட்டத்தட்ட எல்லாக் கிணறுகளுக்கும் நாம் மின்சாரம் வழங்க வேண்டிய கட்டத்திலே இருக்கிறோம். ஏனென்றால் கிராமங்களிலே மின்சாரம் வேண்டுமென்று கேட்கின்றபோது அவர்கள் வீதிகளுக்கும் வீடுகளுக்கும் கேட்பதில்லை. தங்களுடைய கிணறுகளுக்குத் தான் முக்கியமாகக் கேட்கிறார்கள். கிணறுகளுக்கு பம்பு செட் போட்டுத் தருவதற்கும் வீதிகளுக்கும், வீடுகளுக்கும் மின்சாரம் தருவதற்கும் ஆகின்ற செலவுகளைக் கணக்கெடுத்துப் பார்க்கின்ற போது அவ்வளவு பணத்திற்கு எங்கே போவது என்றே தெரியவில்லை. மின்சார வாரியத்திற்கு 50,000 பம்பு செட்டுகளுக்கும் 3,000 கிராமங்களுக்கும் மின்சாரம் தருவதற்குத் தான் சக்தி இருக்கிறது. ஆகவே, முதலமைச்சரவர்கள் அறிவித்த திட்டம் கவர்ச்சிகரமான

[திரு. எஸ். இராமச்சந்திரன்]

[1969 ஆகஸ்ட் 18]

திட்டம், நல்ல திட்டம், அது நாமெல்லாம் எதிர்நோக்கிச் செல்ல வேண்டிய திட்டம். ஆனால், தடை முறைக்கு அது ஒவ்வொரு என்ற என்னுடைய சந்தேகத்தை இந்நேரத்தில் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். கிட்டத்தட்ட 6 இலட்சம் பம்ப் செட்களுக்கு மின்சாரம் தர வேண்டுமானால் 150 கோடி ரூபாய் தேவைப்படும். அதே போல் கிராமங்களுக்குத் தர வேண்டுமானால் 73 கோடி ரூபாய் தேவைப்படும். இவ்வாறு பம்ப் செட்களுக்கு மின்சாரம் தருவது, கிராமங்களுக்கு மின்சாரம் தருவது மட்டுமல்ல, மின்சார உற்பத்தியையும் நாம் பெருக்கியாக வேண்டியிருக்கிறது. மின்சாரத்தைக் கொண்டு செல்ல பெரிய கைகளும் போடவேண்டியுள்ளன. மின்சார உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்கும் பெரிய கைகள் போடுவதற்கும் கிட்டத்தட்ட 150 கோடி ரூபாய் தேவைப்படுகிறது. ஆக, எல்லா சிற்றூர்களுக்கும் ஊர்களுக்கும் எல்லாப் பேரூர்களுக்கும் எல்லாக் கிணறுகளுக்கும் நாம் மின்சாரம் வழங்கி விவசாயிகளிடத்திலே நன்மதிப்பைப் பெறவேண்டுமானால் கிட்டத்தட்ட 400 கோடி ரூபாய் தேவைப்படும். 1971-ம் ஆண்டின் இறுதிக்குள் எல்லா ஊர்களுக்கும், சிற்றூர்களுக்கும் மின்வசதி செய்து தரப்படும் என்று மாண்புமிகு முதலமைச்சரவர்கள் சொன்னதாக மின்சாரத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் தெரிவித்தார்கள். எந்த வகையில் நிதி ஆதாரங்களைத் திரட்டப் போகிறோம், எப்படி நிர்வாகத்தைச் சீர்திருத்தி அமைக்கப் போகிறோம், எந்தெந்த அடிப்படையிலே கிராமங்களுக்கு மின்சாரம் வழங்கப்போகிறோம் என்று தெளிவான விவரங்களை மின்சாரத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் பதிலளிக்கையில் அறிவிப்பார்களானால் மிக நன்றாக இருக்கும். மின்சார வாரியத்தின் 10-வது ஆண்டு விழாவில் அண்ணா அவர்கள் ஒன்று குறிப்பிட்டார்கள்.

‘What we have achieved when compared with what is needed in our country, when a comparative study is made, we are staggered at the magnitude of the problem and the paucity of funds that we require. என்று குறிப்பிட்டார்கள். “நடந்தவற்றை நடக்க வேண்டியவையுடன் ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும்பொழுது, தேவை படும் பணமும் பிரச்சினையின் அளவும் நம்மைத் திகைக்க வைக்கின்றன” என்று குறிப்பிட்டார்கள். ஆகையினால் மின்சார வாரியத்தினுடைய நிதிநிலை அறிக்கைக்குப் பதில் அளிக்கின்ற போது அமைச்சரவர்கள் இதைக் கவனத்திலே கொண்டு தெளிவான விளக்கம் தரவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, இன்றையதினம் மின்சார வாரியத்திலே பொறி இயல் வல்லுனர்கள் மிகவும் அதிகப்பதி அடைந்திருக்கிறார்கள். கடந்த மூன்று தினங்களாகக் கோரிக்கை தினத்தைக் கொண்டாடிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் கேட்பது எல்லாம் சம்பள விகிதத்தை உயர்த்த வேண்டுமென்பது. அடுத்தபடியாக, இளம் பொறியாளர்களை அரசிதழ் பதிவு பெற்றவர்களாக ஆக்க வேண்டுமென்பது. அவர்கள் ஊதிய உயர்வைக் கேட்பதால்

1969 ஆகஸ்ட் 18] [திரு. எஸ். இராமச்சந்திரன்]

மற்ற மாநிலங்களைவிட அதிகமாகக் கேட்கிறார்கள் என்று பொருள் அல்ல. பஞ்சாபிலே பொறியாளருக்கு அடிப்படைச் சம்பளம் ரூ. 370, அலஸ்காமில் ரூ. 400, உத்தரப்பிரதேசத்திலே ரூ. 350, மேற்கு வங்கத்தில் ரூ. 325, ப்கால ரூ. 300, மத்திய பிரதேசத்திலே ரூ. 300, ஆந்திரத்தில் ரூ. 300, அண்டை மாநிலமான கேரளத்தில் ரூ. 325, தமிழ்நாட்டிலேயுள்ள நெய்வேலியில் ரூ. 325 என்ற அளவில் சம்பளம் கொடுக்கிறார்கள். ஆனால், தமிழ்நாடு மின்சார வாரியத்திலே இந்த அடிப்படைச் சம்பளம் ரூ. 240 ஆக இருக்கிறது. மின்சார வாரியத்தைப் பாராட்டுகின்ற போது மின்சார பொறி இயல் வல்லுனர்கள் வகிப்பது முதலிடம். ஆனால், ஊதியத்தைப் பார்க்கும்போது அவர்கள் வகிப்பது கடைசி இடம். இது நியாயம் தானா என்று கேட்க விரும்புகிறேன். மின்சார வாரியத்தின் 10-வது ஆண்டு விழாவிடே இதே கோரிக்கை வலியுறுத்தப் பட்டபோது பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் சொன்ன கருத்தை நான் நினைவுக்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன்.

'It is stated that the Engineers of this Department are not getting enough salary and adequate salary compared with other States. I am very sorry to hear that. Because I want to keep the official cadre in our State well contented, happy and be able to compete with other State officials saying we are getting the best compared with other States. I do not know the comparative figures of the salaries and emoluments they get in Kerala and Madras, but I will see to it as and when resources are strengthened that even this grievance is erased.'

என்று பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். “நமது பொறியாளர்களுக்கு மற்ற மாநிலங்களில் கிடைக்கும் அளவுக்கு ஊதியம் கிடைக்கவில்லை என்று இங்கே குறிப்பிட்டார்கள். இதைக் கேட்க நான் மெத்த வேதனைப்படுகிறேன். என்னெனில் தமிழ்நாட்டுப் பொறியாளர்கள் தம்மத்யுடனும் மகிழ்ச்சியுடனும் இருக்க வேண்டும். இதர மாநிலங்களைவிட உயர்வான நிலையில் நாங்கள் இருக்கிறோம் என்று அவர்கள் சொல்ல வேண்டும். இதுவே என ஆசை. கேள்விதான் ஊதிய விகிதமும் தமிழகத்தின் ஊதிய விகிதமும் பற்றி எனக்குத் தெரியவில்லையானாலும், இந்த மனக் குறையையும் போக்கிவிடுவேன் என உறுதி கூறுகிறேன்,” என்றார்கள். பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களின் உணர்வையும் மதித்து, தமிழ்நாடு பொறியாளர்களுடைய அதிருப்தியையும் பார்த்து, அவர்களுக்கு உரிய சம்பள விகிதத்தைத் தரவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இப்படி ஊதிய உயர்வு கொடுப்பதனால் அதிகமாகச் செலவு ஒன்றும் வரப்போவதில்லை. உதாரணத் திற்காகச் சொல்கிறேன், 33 கோடி ரூபாய் வருவாயுள்ள மராட்டியத்தில் பொறியாளர்களுக்காகச் செலவிடுவது 90 இலட்சம். உத்தரப் பிரதேசத்தில் 34 கோடி ரூபாய்தான் அந்த மின்சார வாரியத்தின் வருமானம். அங்கே பொறியாளர்களுக்காக 97 இலட்சம் ரூபாய் செலவிடுகிறார்கள். ஆந்திரத்தில் 25 கோடி ரூபாய்தான் மின்சார வாரியத்திற்கு வருமானம். அங்கே பொறியாளர்

[திரு. எஸ். இராமச்சந்திரன்] [1969 ஆகஸ்ட் 18]

களுக்காக 100 இலட்சம் ரூபாய் செலவு செய்கிறார்கள். 13 கோடி ரூபாய் வருமானமுள்ள கேரள மின்சார வாரியத்திலே 82 இலட்சம் ரூபாய் செலவிடப்படுகிறது பொறியாளர்களுக்காக. ஆனால் தமிழ்நாட்டு மின்சார வாரியத்தின் வருமானம் 53 கோடி ரூபாய். இங்கு பொறியாளர்களுக்காகச் செலவிடப்படுவது 87 இலட்சம் ரூபாய். கிட்டத்தட்ட கேரளத்தைப் போல 4 மடங்கு அதிக வருவாய் உள்ள தமிழ்நாட்டிலே 87 இலட்சம் ரூபாய்தான் பொறியாளர்களுக்காகச் செலவிடுகிறது. நான் கேட்கிறேன், காங்கிரஸ் ஆட்சியிலே கிடைக்கின்ற ஊக்கம், கம்யூனிஸ்ட் ஆட்சியிலே கிடைக்கின்ற ஆதரவு, கழக ஆட்சியிலே கிடைக்கவில்லையென்றால் பொறியாளர்கள் மெத்த வேதனைப்பட மாட்டார்களா? இந்த நாட்டிலே உள்ள பொறியாளர்கள் அப்படி ஒன்றும் பாவம் செய்தவர்கள் அல்ல என்பதையும் நான் முதலமைச்சர் அவர்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன். திறமை மிக்க, திறமை உள்ள பொறியாளர்கள் நம்முடைய நாட்டிலே இருக்கிறார்கள். மற்ற மாநிலங்களிலே உள்ளவர்களுக்கிட பாராட்டத்தக்க அளவுக்குத் திறமைமிக்க பொறியாளர்கள் நம்முடைய நாட்டிலே இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்குத் குறைந்த சம்பள விகிதம், மற்ற மாநிலத்திலுள்ளவர்கள் வாங்குவதைவிடக் குறைவாக அவர்களுடைய சம்பளத்தை வைத்திருப்பது நியாயம் அல்ல. திறமைகளை மதித்துப் பழக்கப்பட்டவர்கள் பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள். அவர் வழி பின்பற்றும் நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் திறமைகளைப் புறக்கணித்து விடக்கூடாது என்று நான் இந்த நேரத்திலே தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, இளம் பொறியாளர்கள் அரசிதழ் பதிவு பெறுதல் பற்றிய கோரிக்கையாகும். குஜராத் மாநிலத்திலே பட்டப் படிப்பு பெற்றவர்கள் அரசிதழ் பதிவு பெற்றவர்களாக நியமிக்கப்படுகிறார்கள். ஒரிஸ்ஸா, பஞ்சாப், உத்தரப் பிரதேசம், மேற்கு வங்கம், அஸ்ஸாம் ஆகிய மாநிலங்களில் இளம் பொறியாளர்கள் அரசிதழ் பதிவு பெற்றவர்கள். இந்தி படித்த இன்ஜினியர்கள் கெட்டிக்காரர்கள் என்று பொருள் அல்ல. தமிழ் படித்த இன்ஜினியர்கள் கெட்டிக்காரர்கள் அல்ல என்று பொருள் அல்ல. ஆகையினால், அந்த மாநிலங்களிலே கிடைக்கின்ற சலுகை நம்முடைய நாட்டிற்குக் கிடைக்கவில்லையென்ற காரணத்தினால் அகில இந்திரி பதவிக்குப் போட்டி ஏற்படுகின்றபோது, வட நாட்டிலே இருந்தவர்கள் 10 ஆண்டுகள் அரசிதழ் பதிவு பெற்ற இளம் பொறியாளர் என்று சொல்லி தகுதியை அதிகப்படுத்திக் கொள்கிறார்கள். நம்முடைய பொறியாளர்களுக்குத் தகுதி இருந்தும் அரசிதழ் பதிவுபெறாத காரணத்தினால் தகுதியை இழந்து விடுகிறார்கள். ஆகையினால், பணச் செலவு இல்லாத இந்தக் கோரிக்கையை நிறைவேற்ற தமிழ்நாடு அரசு உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்றையதினம் தமிழ்நாடு மின்சார வாரியத்தில் கிட்டத்தட்ட 55,000 தொழிலாளர்கள் வேலை செய்கிறார்கள். அவர்கள் கடந்த

1969 ஆகஸ்ட் 18] [திரு. எஸ். இராமச்சந்திரன்]

2 ஆண்டுகளாக இதேபோன்று தங்களுடைய ஊதியத்தை உயர்த்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் கேட்கின்ற பொழுதெல்லாம் இந்திய அரசு ஊதியக் குழு நியமித்திருக்கிறது என்ற பதில்தான் வந்திருக்கிறது. இந்திய அரசு ஏகாதிபத்திய அரசாக இருக்கிற காரணத்தினால் இந்த ஊதியக் குழுவினுடைய பரிவுரைகள் எல்லாவும் காலமானாலும் 2 ஆண்டுகள் அல்ல, 20 ஆண்டுகள் ஆனாலும் வராது என்ற நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆகையினால் தொழிலாளர்கள்:பால் அக்கறை கொண்டிருக்கிற நம்முடைய அரசு கோர மாநிலத்திலே கொடுக்கின்ற அந்த அளவுக்காவது ஊதியச் சலுகைகளை அளித்து, அவர்களுடைய கோரிக்கைகளை நிறைவேற்றி வைக்கவேண்டும். ஊதியக் குழுவின் பரிந்துரைகள் வந்தால் உத்தரகேற்ப அவைகளைப் பிறகு திருத்தி அமைத்துக் கொள்ளலாம். நான் ஏன் இதைச் சொல்கிறேன் என்றால் நாம் மின்சார வாரியத்திற்குக் கொடுத்திருக்கின்ற திட்டங்கள் ஏராளம். நம்முடைய முதலமைச்சரவர்கள் சுமத்தியிருக்கிற பளு மிகமிக ஏராளம். அது நடக்குமா நடக்காதா என்பதே மிகப் பெரிய பிரச்சனை. இந்த நிலையிலே அங்கே பணியாற்றுகின்ற பொறி இயல் வல்லுனர்கள், தொழிலாளர்கள் இவர்களை ஊக்குவிப்பதற்கான முயற்சியில் நாம் ஈடுபட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன் (மணி அடிக்கப்பட்டது).

அடுத்தபடியாக, தமிழ் நாடு மின் வாரியத்தில் அணைக்கட்டுப் பகுதிகளில் பல்லாயிரக்கணக்கான தொழிலாளர்கள் 10 அல்லது 15 ஆண்டுகளாகத் தற்காலிகமாக வேலை செய்து வருகிறார்கள். நம்முடைய ஆட்சி ஏற்பட்டபிறகு அவர்களை எல்லாம் ஒன்று சேர்த்து தமிழ் நாடு மின்கழகத் தொழிலாளர் முன்னேற்ற சங்கம் என்று அமைத்து அவர்களுக்கு நிரந்தர சலுகை தர நாம் போராடி வருகிறோம். ஆனால், அதே சமயத்தில் துரதிருஷ்ட வசமாக நம்முடைய இடதுசாரி கம்யூனிஸ்ட்டுக் கட்சியினர், அணைக்கட்டுத் தொழிலாளர்கள் பக்கம் இதுவரை திரும்பிப் பார்க்காதவர்கள், திடீரென்று பரம்பிக்குளம்-ஆனியார் அணைக்கட்டுப் பகுதியில் வேலை செய்யும் 10, 15 தொழிலாளர்களைப் பிடித்து, ஒரு சங்கத்தைத் திடீரென்று உருவாக்கி வைத்திருக்கிறார்கள். அந்தத் தொழிற்சங்கம் உருவானதைப் பற்றிக் கூடப் பரவாயில்லை. ஆனால் மற்றொன்றை, மிக மிக ஆபத்தான ஒன்றைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். கோளத்தைச் சேர்ந்த தொழிலாளர்களும், தமிழகத்தைச் சேர்ந்த தொழிலாளர்களும் அங்கே வேலை செய்கிறார்கள். என்ன காரணத்தினாலோ இங்கே ஏற்கனவே இருந்ததைத் தவிர இன்னொரு தொழிற்சங்கத்தை அமைத்திருக்கிறார்கள். கோவையைச் சேர்ந்த இடதுசாரி கம்யூனிஸ்ட் பாராளுமன்ற உறுப்பினர் தலைமையிலே அது நடந்து கொண்டிருக்கிறது. அதனுடைய விளைவு, போட்டி தொழிற்சங்கம் என்ற நிலைமை மாறி. தமிழர், மலையாளி என்ற சூழ்நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஒரு தொழிலுக்கு ஒரு சங்கம் என்ற கொள்கையை நாம் ஒப்புக் கொண்டாகிவிட்டது. அணைக்கட்டுத் தொழிலாளர்கள் பற்றி

[திரு. எஸ். இராமச்சந்திரன்] [1969 ஆகஸ்ட் 18]

இதுவரையில் எந்த அரசியல் கட்சிக்காரர்களும் எந்த விதமான நடவடிக்கையும் எடுக்கவில்லை. நாங்கள் தான் முதன் முதலாக அவர்களால் அக்கறை கொண்டு ஒரு தொழிலாளர் சங்கம் ஆரம்பித்து அவர்களுக்காகப் பணியாற்றி வருகிறோம். வேலை நடந்து கொண்டு வருகிறது. இதற்கிடையில் ஒரு போட்டி சங்கத்தை, அதுவும் வேறு மொழிக்காரரைச் சேர்த்து, அங்கு மொழி வேறுபாட்டை ஏற்படுத்தியிருப்பது நியாயம்தானா? எங்களுக்கு ஒன்றுமில்லை, மொழியால் வேறுபட்டாலும் இனத்தால் திராவிடர்கள் என்ற அடிப்படைக் கொள்கையைத் தான் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் கொண்டிருக்கிறது. ஆகையினால் எங்களிடத்தில் பேதம் இல்லை. ஆனால் அங்கு நிலைமை மிகவும் கலலை தருகின்ற முறையில் அமைந்திருக்கின்றது. இது சர்வதேச தொழிலாளர் கோட்பாட்டுக்கு விரோதமாக இருக்கிறது என்பதை மட்டும் அவர்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, தமிழக மின் வாரியத்திற்குத் தலைமைப் பொறியாளர் மூன்று மாதங்களுக்கு ஒருவர், 6 மாத சர்வீஸ் உள்ளவர், 8 மாத சர்வீஸ் உள்ளவர் வருவதும், போவதும் இருக்கிற நிலைமை இந்த நிறுவனத்திற்கு நல்லது அல்ல. ஒரு நிறுவனம் நல்ல முறையில் செயல்பட வேண்டுமென்றால்—எற்கனவே உயர்திருவி. பி. அப்பாதுரை அவர்கள் இருந்தபொழுது 8 ஆண்டு காலம் தலைமைப் பொறியாளராக சர்வீஸும், 5 ஆண்டு காலம் சேர்மனாகவும் இருந்த காரணத்தினால், அவர் எல்லோரையும்பற்றித் தெரிந்து கொண்டிருந்தார். எல்லா நிலைமைகளைப்பற்றியும் புரிந்து கொண்டிருந்தார், திட்டங்களைக் கெடுக்கவும், நிறைவேற்றவும் ஆற்றல் பெற்றிருந்தார்—குறைந்தது மூன்று ஆண்டுக் காலம் சர்வீஸ் உள்ளவர் தலைமைப் பொறியாளராக இருந்தால்தான் எல்லா நிலைமைகளையும் புரிந்துகொண்டு, திட்டங்களைத் தீட்டவும், அவைகளை நிறைவேற்றி வைக்கவும் பக்குவமடைந்திருப்பார். மின்சார வாரியம் இதுபற்றி உடனடியாக முயற்சி எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு, எனது உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. சா. மெய்யப்பன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மின்சார வாரியத்தின் நிதிநிலை அறிக்கை குறித்து ஒரு சில மேல் விளக்கங்களைக் கேட்டு வரவேற்கிறேன். இந்த அறிக்கையின் பின் பகுதியிலே கிராஃப் மூலம் வளர்ச்சியைக் காட்டியிருக்கிறார்கள். தமிழக அரசின் ஆட்சிக்குட்பட்ட கிராமங்களின் எண்ணிக்கையைக் காட்டி, எத்தனை கிராமங்களுக்குத் தகுந்த பிரகாரம் வளர்ச்சி ஏற்பட்டிருக்கிறது அல்லது கிராஃபில் போட்டிருப்பது போல வளர்ச்சியைக் காட்ட அங்கு ஒரு செங்குத்தான நேர் கோடு இருக்கிறது என்பதை அறிந்துகொண்டாலொழிய, இதைப் போற்றவோ இதைப்பற்றிய கருத்துக்களையோ, மாற்றுக் கருத்துக் களையோ கொடுப்பதற்கு இடம் இல்லாத சூழ்நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. எத்தனை கிராமங்கள் இருக்கின்றன, எத்தனை அரிஜன குடியிருப்புகள் இருக்கின்றன என்பதைக் காட்டி, எத்தனை கிராமங்களுக்கு மின் இணைப்புக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது,

1969 ஆகஸ்ட் 18] [திரு. சா. மெய்யப்பன்]

எத்தனை அரிஜனக் குடியிருப்புகளுக்கு மின்சார வசதி செய்து கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பது போன்ற விவரங்களை அனை மூன்று வைத்திருந்தால் பெருமைப்பட்டுக்கொள்ள வாய்ப்பு இருக்கும் என்பதைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அறிக்கையின் 7-வது பாராவில் தொழிலாளர் உறவைப் பொறுத்தவரையில் பணியாளர்களுக்கு அடிப்படைச் சிக்கல்களில் விடுதலை காணப்பட்டதாகவும், பணியாளர் பிரதிநிதிகளுடன் உடன்பாடு செய்துகொண்டதாகவும், வேலைச்சுமை குறித்து பெரு மளவில் முன்னேற்றம் ஏற்பட்டதாகவும், பணி நிலைப்படுத்தும் பயன்கள் விரிவாக்கப்பட்டதாகவும் விவரமில்லாமல் சொல்லப் பட்டிருக்கிறது என்பதை வருத்தத்துடன் தெரிவித்துக்கொள் கிறேன். கோவையைத் தலைமை நிலையமாகக் கொண்டு தமிழ் நாடு மின்கழகக் கணக்காய் சங்கம் 1967-ல் கோரிக்கைகள் விடுத் திருந்தது. கோரிக்கையின் நகல்களைச் சட்டமன்ற உறுப்பினர் களுக்கும், மந்திரிசபையில் உள்ள அமைச்சர்களுக்கும் அனுப்பி யிருந்தது. அதைப்பற்றிய கேள்வியை நான் சட்டமன்றத்தில் எழுப்ப ராபெர்ட் ப்ரொப்போஸ் கடைசி வெற்றி கூட இல்லாமல் பல் முறை என் கேள்விகள் 'லாட்ஸி' என்று திரும்பத்திரும்ப அனுப்பப்பட்டிருக்கின்றது. நானும் விடாமல் வெற்றி கிடைக்கும் என்ற நம்பிக்கையோடு கூட அனுப்பியிருக்கிறேன். கண்டிப்பாக அதுவும் திரும்பி வந்துவிடும் என்று அசையாத நம்பிக்கை எனக்கு இருக்கிறது. அவற்றை விடப்போவதில்லை என்ற வீரப்பூச் சொற்களை அன்னி விசுமன், இப்போழுது எனக்கு வாய்ப்பு கிடைத்திருக்கிறபோழுது இருக்கிற நிலைமைகளைக் குறித்து சட்டத்திற்குட்பட்டு அந்தக் கேள்விகளைச் சரமாரியாகச் சொல்லிவிட்டு நான் அமர விரும்புகிறேன்.

(1) தமிழக மின்சார வாரியம் போதுமான தகுதி பெற்றவர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு கொடுத்து வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தை ஒழிக்க ஓரளவு உதவி செய்திருக்கிறதா, அல்லது சிக்கன நடவடிக்கையில் வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தை அதிகப்படுத்தியதா?

(2) சிக்கனச் சீரமைப்புக் குழு பயன் தந்ததா? அல்லது சிக்கல்களை உண்டாக்கியதா?

(3) கீழ்நிலைப் பணியாளர்களுக்கு உரிய வேலை கொடுக்கப் பட்டதா அல்லது பளு மேலும் சுமத்தப்பட்டதா?

(4) இரண்டு மாதங்களுக்கு ஒரு முறை பட்டியல் அனுப்பு வதில் பலன் கண்டோமா? அல்லது அதன் மூலம் சில பலன்களை இழந்திருக்கிறோமா?

இந்தக் கேள்விகளுக்கு மேலாக சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

தொழில் நிறுவனங்களின் இணைப்பாளர்களுக்கு வழங்கப்படும் மின்சாரக் கட்டணத்தை யூனிட்டுக்கு ஒரு பைசா உயர்த்தினால்

[திரு. சா. மெய்யப்பன்] [1969 ஆகஸ்ட் 18]

கூட, அதிகமான வருமானம் கிடைக்கும் என்று கணக்கிடப் பட்டிருக்கிறது. அந்த லாபத்தை விவசாயிகளுக்கு ஒரு பைசா குறைத்துக் கொடுத்தால் மிகப் பலனும், வெகு பேர் பலனும் அடைய வழிவகையிருக்கும் என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, மின்கழக வேலைகள் காண்டிராக்ட் முறையில் விடப்படுகின்றன. புள்ஸி விவரம் கொடுத்து எதிரியின் வாயை அடைப்பதைவிட புள்ஸிவிவரம் இல்லாமலேயே பொது தர்மமான ஒன்றை இதற்கு எடுத்துக்காட்டுகிறேன். காண்டிராக்டுக்கு விட்டால் காண்டிராக்டர் லாபமில்லாமல் காண்டிராக்டை எடுத்துக் கொள்ள முன்வருவாரா? நிச்சயம் லாபமுள்ள வேலையாக இருந்தால்தான் அதை எடுத்துக்கொள்ள முன்வருவார். ஒன்று காண்டிராக்டர் லாபத்தை அனுசரித்து காண்டிராக்ட் எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும். அல்லது காண்டிராக்ட் தொகை குறைவாக இருந்தால், அதைச் சரிக்கட்டுவதற்கு அவர் தரம் குறைந்த சாமான்களை உபயோகித்து, மேல் பூச்சு பூசி வேலையை முடித்து விடுவார். அதனால் நமக்குப் பெயர் கெடும். லாபத்திற்கு காண்டிராக்ட் கொடுக்கும்பொழுது நமக்குப் பணம் நஷ்டமாகிறது. குறைவான தொகைக்கு காண்டிராக்ட் கொடுத்தால், தாக்குறைய மூலம் நமக்குப் பெயர் கெடுகிறது, பெயரும், புகளும், பணமும் நஷ்டமாகிறது. வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தை ஒழிக்கக்கூடிய நிலையில் மின் கழகமே எத்தனையோ தொழிலாளர்களைக் கொண்டு கம்பங்கள் தயார் செய்யும் பொறுப்பை ஏற்று நடத்தலாம், பல்புகள், வயர்கள், மற்றும் வேண்டிய சாமான்களை நம் அரசாங்கமே இண்டஸ்டிரியலிஸ்டிகளுடன் கூட்டுச் சேர்ந்தோ, அல்லது தனியாகவோ அல்லது கூட்டுறவு முறையிலோ தயார் செய்து கொண்டால், அதன் மூலம் பல பேர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு கிடைக்கும். உற்பத்தித் திறனும் கூடும். லாபம் நமக்கே சார்ந்து செலவினம் குறையும். நம் தேவையை நாமே பூர்த்தி செய்து கொள்ளலாம். நமக்கு ஏராளமான பணமும் மிச்சப்படும், தரமும் காப்பாற்றப்படும். காண்டிராக்ட் முறையை விட்டு விட்டு, வாரியத்தின் மூலம் சாமான்களைச் செய்யக்கூடிய அளவுக்கு நாம் வந்துவிடுவோமானால், நெகோஷியேடெட் டெண்டர் என்று சொல்லக்கூடிய முறையைத் தவிர்க்கலாம். நெகோஷியேடெட் டெண்டர் மூலம் நிச்சயமாகக் கெட்ட பெயர்தான் கிடைக்கும், எவ்வளவு நன்றாகச் செய்தாலும், கெட்ட பெயர் தான் ஏற்படும் என்பது நாடறிந்த உண்மை. ஆகவே, நெகோஷியேடெட் டெண்டர் முறையைக் காட்டிலும், வாரியமே இதற்குப் பொறுப்பு ஏற்றுக் கொண்டு செயல்பட்டால், இந்தத் தொழிலை நாம் முன்னுக்குக் கொண்டு வர முடியும் என்று ஒரு யோசனையைத் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, எத்தனையோ கிராமங்களில் விவசாயிகள் நில அடமான பாங்குகளிலிருந்து கடன் பெற்று, வட்டி கட்டிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். கூட்டுறவு அமைச்சர் அவர்களுக்கு நான்

1969 ஆகஸ்ட் 18] [திரு. சா. மெய்யப்பன்]

நேற்று ஒரு கவன ஈர்ப்புத் தீர்மானம் இதுபற்றிக் கொடுத்திருக்கிறேன். என் தொகுதியில் கர்ணாக்குடி என்ற வீர சேகரபுரம், சாயப்பேட்டை பஞ்சாயத்து யூனியன், மற்றும் செம்பிளான்வயல் முதலிய கிராமங்களில் விவசாயிகள் நில அடமான பாங்கு களிவிருந்து கடன் வாங்கிக்கொண்டு, அதற்காக வட்டி கட்டிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இரண்டு ஆண்டு காலம் ஆகிறது. இன்னும் மின் இணைப்பு கொடுக்கப்படவில்லை. காரணம் கேட்டால் மேலிருந்து ஏதோ அறிக்கைகள் வரவேண்டியிருப்பது போலவும், பொருளாதாரத் துறையில் சில அறிக்கைகள் கிடைக்கவேண்டியது போலவும் அதிகாரிகள் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். விவசாயிகள் வட்டியைக் கட்டிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த நிலையில் கூட்டுறவு முறையில் கடன் கொடுக்கும்பொழுது, லாண்டு மார்ட் கேஜ் பாங்கு கடன் கொடுக்கும்பொழுது ஒரு பெரிய சங்கடம் ஏற்படுகிறது. கடன் கொடுக்கும்பொழுது பங்குத் தொகையாக அவர்கள் 5 சதவிகிதம் கேட்கிறார்கள். ரூ. 1,000 கடன் வாங்கினால், அதில் பங்குத் தொகை ரூ. 50 கேட்கிறார்கள். இப்படி 5 சதவிகிதம் பங்குத் தொகைக்காகக் கொடுக்கவேண்டிய நிலைமை இருக்கிறது. ரூ. 5,000 கடன் கேட்டிருந்தால், முதல் தவணையாக ரூ. 1,000 அளிக்கும்பொழுது, பாங்குக்கு விவசாயிகள் ரூ. 250 கட்டவேண்டியிருக்கிறது. அதோடு அங்கத்தினர் சந்தாத் தொகை என்று 5 சதவிகிதம் கட்டவேண்டியிருக்கிறது. மேலும் வக்கீல் அபிப்பிராயத்திற்காக பீஸ் ரூ. 10 கட்டவேண்டியிருக்கிறது. இது போன்று ரூ. 532 கணக்கு கொடுக்கிறார்கள். நில அடமான பாங்கிலிருந்து முதல் தொகை ரூ. 1,000 வாங்கவேண்டுமென்றால், அதற்கு முன்னால் ரூ. 532 கட்டினால் தான் ரூ. 1,000 கிடைக்கும். ரூ. 1,000-ல் ரூபாய் 532 போக பாக்கி ரூ. 468-ல் விவசாயிகள் கிணறு வெட்ட முடியுமா? பாங்கு கிணறு தோண்ட முடியுமா என்று கேள்வியைத் தான் நான் உங்கள் முன்பு எழுப்ப விரும்புகிறேன். இந்தத் தொகையை வைத்துக் கொண்டு எங்கேயாவது கிணறு வெட்ட முடியுமா? இந்த முறையை மாற்றி அமைக்கவேண்டும். மாற்ற வேண்டியது மிகவும் அவசியம். இராமநாதபுரம் திருப்பத் தூரில் இந்த மாதிரியான நடைமுறை இருந்துகொண்டிருக்கிறது. இப்படி ரூ. 1,000 கடன் வாங்கி, மேலும் பம்பு செட்டுக்காக ரூ. 3,000 கடன் வாங்கி பம்பு செட்டும் இருக்கிறது, கிணறும் இருக்கிறது, கிணற்றில் தண்ணீரும் இருக்கிறது. மழையை எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருக்கும் விவசாயிகள் 'மழை இல்லாவிட்டால் கவலை இல்லை, ஆழ் கிணற்றிலிருந்து நாம் தண்ணீர் எடுத்துக் கொள்ளலாம்' என்று எண்ணிக்கொண்டிருக்கும்பொழுது, அவர்களுக்கு மின் இணைப்புக் கிடைப்பதில்லை. இரண்டு ஆண்டுகள் ஆகியும் அவர்களுக்கு மின் இணைப்புக் கிடைப்பதில்லை. இந்த முறையை மாற்றி அமைக்க வேண்டும். எங்கேயாவது தாமதம் ஏற்பட்டால், அந்த இடங்களில் கண்டிப்பாக வேறு ஊழல்கள் ஏற்படத்தான் செய்யும்.

[திரு. சா. மெய்யப்பன்] [1969 ஆகஸ்ட் 18]

(திரு. கரு. சீமைச்சாமி தலைமை)

நம்முடைய முனிசிபாலிட்டிகளும், பஞ்சாயத்துக்களும், பல்புகள் வாங்கிக்கொள்ளலாம் என்கிற அதிகாரத்தைக் கொடுத்திருக்கிறோம். பல்புகள் கிடைக்காத காலங்களில் அவர்களே வாங்கிப் போட்டுக் கொள்ளும் வகையில் இந்த அதிகாரம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால், நாம் பலபு ஒன்றுக்கு ரூ. 1.75 என்ற அளவில்தான் அதிகாரம் கொடுத்திருப்பதாக என்னுடைய தீர்மானம். ஆனால் வெளி மார்க்கெட்டில் என்ன விலை என்பதைப் பார்க்கும் போது, அது கிட்டத்தட்ட ரூ. 2.25 என்றுதான் கிடைக்கிறது. அப்படி அதிகமாக வெளி மார்க்கெட்டில் விற்கிறது என்று சொல்லும்போது, பஞ்சாயத்துத் தலைவரோ அல்லது முனிசிபாலிட்டி தலைவரோ அந்தப் பொறுப்பை ஏற்றுக் கொள்ள முடியாது. அவர்கள் எந்தக் கொள்ள மாட்டார்கள். மேலதிகாரிகளும் ஒத்துக்கொள்ள மாட்டார்கள். ஆகவே, அவர்களே வாங்கிப் போட்டுக் கொள்ளலாம் என்று அவர்களுக்கு அப்படியொரு ஆசையைக் காட்டிவிட்டு, அதை அமூல் நடத்தமுடியாத நிலையை உண்டாக்கியிருக்கிறோம். அப்படிப்பட்ட சூழ்நிலை மாறவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கே கூட மின் இணைப்புக் கொடுப்பதில் தாமதம் ஏற்படுகிறது. திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் 20 ஹாஸ் பவர் ரைஸ் மில்ல்களுக்கு மின் இணைப்புக் கொடுக்கப்படாமல் தாமதம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. மின் விசை அளவில் வேகமாகப் போகாவிட்டாலும், மின்சார இலாகாவில் வேலை செய்கிறோம் என்ற எண்ணத்திலாவது வேலை செய்ய வேண்டும். வேறு முறைகளைக் கைவிட்டு, நல்ல வகையில் பணியாற்ற வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். இரண்டாவது வார்டில் பல்பு எரியவில்லை என்றால், அதற்கு உடனே பிரகாரம் கிடைப்பதில்லை. அப்படிப் புகார் செய்தால், ஐந்தாவது வார்டில் எரியும் பல்புகளை எடுத்து இரண்டாவது வார்டில் போட்டுவிட்டு, ஏதாவது பிரதிப் பிரயோஜனத்தைப் பெற்றுக் கொள்ளுகிறார்கள். இதனால் தான் லஞ்சம் ஏற்படுகிறது. இலாகாவிற்கு இருக்கும் நல்ல பெயரும் கேட்டுவிடுகிறது. இதையெல்லாம் கவனிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு, இந்த வாரியத்தின் மூலம் தமிழக சர்க்கார் நல்ல பயன்களைச் செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு, இந்த நிதிநிலை அறிக்கையைப் பொதுவாக வரவேற்று, என் உரையை முடிக்கிறேன். வணக்கம்.

* திரு. எஸ். கே. வடிவேலு : சட்டப் பேரவை மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, தமிழ்நாடு மின்சார வாரியத்தின் 1969-70-ம் ஆண்டுக்கான நிதிநிலை அறிக்கைமீது என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். நம்முடைய நாட்டில் விவசாய உற்பத்திக்கு மின்சாரம் மிக முக்கியமானது. விவசாயிகளுக்கு மிக மிக அவசியமானது என்பதைச் சொல்லத் தேவையில்லை. திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு பொறுப்பேற்றுக்கொண்ட பிறகு விவ

1969 ஆகஸ்ட் 18] [திரு. எஸ். கே. வடிவேலு]

சாயிகளுக்கு உணவு உற்பத்திக்காக, நல்ல அக்கறையோடு மின்சாரத்தைக் கொடுப்பதில் செயல்பட்டிருக்கிறார்கள். குறிப்பாக என்னுடைய தொகுதியில், முருங்கை, எம். கனத்தூர் போன்ற கிராமங்களுக்கு மின்சாரம் வேண்டும் என்று 1962-லேயே பணம் கட்டியும் கூட, இன்னமும் மின்சாரம் கொடுக்கப்படவில்லை. அதனால் விவசாயிகளுக்குப் பெரும் பாதகம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதுமட்டுமல்லாமல், முசிரி, தாத்தய்யங்கார்பேட்டை யூனியனில், ஏறத்தாழ 30 கிராமங்களுக்கு மின்சாரம் கொடுக்கப்படாமல், விவசாயிகள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அதே போன்று ஊரக்கரை என்னும் ஊரிலே, புதிதாக ஒரு மின்சார பவர் ஆபீஸ் திறந்திருக்கிறார்கள். இன்னும் வாளசிராமணி, ஐடமங்கலம் போன்ற கிராமங்களுக்கு அதிக விரைவில் மின் இணைப்புக் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

மின்சார பல்புகள் ஊராட்சி, நகராட்சிகள் தங்களுக்கு வேண்டும் என்றால், தனியார் கம்பெனிகளில் வாங்கிக் கொள்ளுகிறார்கள். ஆனால், அப்படிக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற அதிகாரம் நல்ல முறையில் பயன்படாமல் இருக்கிறது. எனக்கு முன்னால் பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர் குறிப்பிட்டதுபோல், பல்புகளை ஒவ்வொரு கம்பெனியும் ஒவ்வொரு தினசரி உற்பத்தி செய்கிறார்கள். ஒவ்வொரு விலையில் விற்கிறார்கள். ஆகவே, அதற்கான அதிகாரம் நகராட்சியில், ஊராட்சியில் நல்ல முறையில் பயன்படாமல், பணம் மட்டும் வீணாகிறது. அதற்கு அப்படி இடம் கொடுக்காமல், மின்சார வாரியத்திலேயே, இதற்கென்று ஒரு தொழிற்சாலையை அமைத்து, தமிழ்நாடு பூராவிற்கும் தேவையான பல்புகளை வாரியத்திடம் ருத்தே அவரவர்கள் வாங்கவேண்டும் என்று ஏற்பாடு செய்தால், நலமாக இருக்கும். இதனால் அரசாங்கத்திற்கும் லாபம் கிடைக்கும். ஊராட்சி மன்றங்களுக்கும் தொந்தரவு இல்லாமல் நல்ல பயன் ஏற்படும்.

அடுத்து, மின்சார வாரியத்திற்கு பப்ளிக் ஓர்க்ஸ் எஞ்சினியர்களை எடுத்திருக்கிறார்கள். ஏ.எ. போன்றவர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு பிரமோஷன் கிடைக்காமல் அந்த அதிகாரிகள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே, அப்படி பப்ளிக் ஓர்க்ஸிலிருந்து எடுத்து வாரியத்தில் பணியாற்றிவரும் அதிகாரிகளுக்குப் பதவி உயர்வு கொடுக்கும் வகையில் செயல்படவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

என்னுடைய தொகுதியில், திருச்சி மாவட்டத்தில், ஒரு தனியார் கம்பெனி இருக்கிறது. அவர்களுக்கென்று சில கிராமங்களை ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். அவர்கள் மின் இணைப்புக் கொடுக்க வேண்டும் என்றால், அவர்களுக்கு லாபம் இருந்தால் தான், அப்படி லாபம் இருக்கும் கிராமங்களுக்குத்தான் மின் இணைப்புக் கொடுக்கிறார்கள். அவர்கள் எஸ்டிமேட் போட்டுப் பார்க்கும்போது, லாபம் வரும் என்றிருந்தால்தான், மின் இணைப்புக் கொடுக்கிறார்கள். இல்லாவிட்டால் கொடுப்பதில்லை. ஆகவே, அப்படிப்பட்ட கிராமங்களை அரசாங்கமே எடுக்கும் நிலையை உருவாக்க வேண்டும். அதில் ஏதோ சிக்கல்கள்

[திரு. எஸ். கே. வடிவேலு] [1969 ஆகஸ்ட் 18]

ஏற்படுகின்றன என்று சொல்லுகிறார்கள். மின்சார வாரியத்திடம் கேட்டால், அது தனியாரிடம் இருக்கிறது, ஆகவே நாங்கள் ஒன்றும் செய்வதற்கில்லை என்று சொல்லுகிறார்கள். அவர்களைக் கேட்டால், எங்களுக்கு ஸ்டாம் இல்லை, நட்புநாதன் வருகிறது ஆகவே போடுவதற்கில்லை என்கிறார்கள். நடுவில் அந்தப் பகுதி மக்கள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே, அப்படிப்பட்ட கிராமங்களை அரசாங்கமே உடனடியாக எடுத்துச் செயல்பட நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

பல இடங்களில் இன்னமும் அரிசன காலனிகளுக்கு மின்சாரம் கொடுக்கப்படவில்லை. இருபதாண்டுக் கால கால்கிராஸ் ஆட்சிக்குப் பின்னாலும், அரிசனங்களுக்கு நல்ல முறையில் எந்தவிதமான நன்மைகளையும் செய்யவில்லை என்பதை வருத்தத்தோடு தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். ஆகவே, அப்படிப்பட்ட அரிசன மக்களுக்கு நம்முடைய அரசு விரைவில் நடவடிக்கை எடுத்து, அந்த ஊராட்சி மன்றங்களுக்கு உதவிசெய்து, அரசாங்கமே மின் இணைப்புக் கொடுக்க உத்தரவு போடவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

* திரு. என். கிட்டப்பா : மாண்புமிகு பேரவை மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, இன்றையதினம் விவாதத்திற்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டிருக்கும் மின்சார வாரியத்தின் நிதிநிலை அறிக்கை மீது சில வார்த்தைகள் சொல்ல நான் ஆசைப்படுகிறேன். மின்சார வாரியம், 1968-69-ல் 3,452 கிராமங்களுக்கும், சிற்றூர்களுக்கும் மின் வசதியளித்திருக்கிறது. அதேபோல, இதுவரையில் மின்வசதி பெற்றுள்ள கிராமங்கள், சிற்றூர்கள் இவற்றின் மொத்த எண்ணிக்கை 31,727 ஆகும். அதில், அரிசனக் குடியிருப்புகளுக்கு 1963-64-ல் 276-ம், 1964-65-ல், 300 குடியிருப்புகளுக்கும், 1965-66-ல் 370-க்கும், 1966-67-ல் 436-க்கும், 1967-68-ல் 443 குடியிருப்புகளுக்கும், 1968-69-ல் 473-க்கும் மின் வசதி அளிக்கும் பணியை நம்முடைய அரசாங்கம் செய்திருக்கிறது. அதிலே, கடந்த இரண்டு ஆண்டுகளில் அரிசனக் குடியிருப்புகளுக்கு மின் இணைப்புக் கொடுப்பதில் முன்னேற்றம் இருந்தாலும் கூட, போதுமான அளவிற்கு, அல்லது தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்குத் திருப்தியளிக்கும் வகையில் மின் வசதி இருக்கிறதா என்றால், எனக்கு முன்னால் பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் குறிப்பிட்டது போல, வருத்தத்தக்க நிலையில் தான் இருக்கிறது என்பதை நிச்சயமாகச் சுட்டிக்காட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அதிலும் குறிப்பாக, நான் சார்ந்திருக்கிற தஞ்சை மாவட்டமானது மற்ற மாவட்டங்களைவிட மிகக் குறைவான அளவிற்கே மின் இணைப்பைப் பெற்றிருக்கிறது. மற்ற மாவட்டங்களைப்போல் தஞ்சை மாவட்டத்திற்கும், அதிகமான மின் இணைப்புக்களை வழங்க அரசாங்கம் முன்வரவேண்டும். வேளாண்மை வளர்ச்சிக்குத் தக்கபடியும், விவசாயிகளை உற்சாகப்படுத்தவும்,

1969 ஆகஸ்ட் 18] [திரு. என். கிட்டப்பா]

தாழ்த்தப்பட்ட மக்களை உயர்த்தவும், நமது அரசின் முற்போக்கு எண்ணங்களை உருவாக்கவும், மேலும் அதிகமான தொடர்புகளை உருவாக்கிக் கொள்ளவும் மின் இணைப்புக்களை வழங்க மின்சார வாரியம் துணைபுரிய வேண்டும்.

அடுத்தாற்போல, மின்சார வாரியத்தைப்பற்றிப் பேசும்போது ஒன்றை நிச்சயமாகக் குறிப்பிடாமல் இருக்க முடியாது. மத்திய அரசு விவசாயத்திற்கு யூனிட் ஒன்றுக்கு 12 காசுகள் வசூலிக்கலாம் என்று அறிவித்திருந்தாலும், நமது தமிழக அரசு யூனிட் ஒன்றுக்கு 8.25 காசுகளை போதும் என்று கூறி, விவசாயிகளுக்கு உதவி செய்து வருகிறது. மின்சாரக் கட்டணத்தில் ஆண்டு ஒன்றுக்கு 9 கோடி ரூபாய் வரையில் விவசாயத் துறைக்கு அளிக்கப்படுவதின் மூலம் நஷ்டம் ஏற்பட்டாலும், இதனால் மின்சாரத் துறைக்கு தோய்வு ஏற்பட்டாலும் பொருட்படுத்தாமல், விவசாயிகளுக்கு நன்மை செய்ய வேண்டுமென்ற எண்ணம் கொண்டிருப்பதற்காக அதனை யாரும் பாராட்டாமல் இருக்க முடியாது.

இன்னொன்று, 1967-க்கு முன்னால் தமிழ்நாடு முழுவதற்கும் கொடுக்கப்பட்ட மின்விசையேற்றங்களுக்கு மொத்த மின்விசை இணைப்புக்கள் ஏறத்தாழ 25 ஆயிரம் என்று அறிவித்திருந்தது. பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களுடைய தலைமையில் புதிய அரசு பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்டபோதும், அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் வழியில் இன்றையதினம் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்டிருக்கும் முதல்வர் மாண்புமிகு கலைஞர் அவர்களுடைய ஆட்சிக் காலத்திலும், 1967-68-ல் 51,620 மின்விசை இணைப்புகளும், 1968-69-ல் 57,756 மின் விசை இணைப்புகளும் தரப்பட்டுள்ளன. வர இருக்கிற ஆண்டில் அதனுடைய தொகை மேலும் அதிகரிக்கும் என்று அறிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. 20 ஆண்டுகளாக வழங்கிவந்த மின் இணைப்புக்களின் எண்ணிக்கையைவிட, பலமடங்கு இணைப்புக்களை ஏற்படுத்தித் தருகின்ற வாய்ப்பை இன்றைய அரசாங்கம் செய்து கொடுப்பதை யாரும் பாராட்டாமல் இருக்க முடியாது.

இன்னொன்றையும் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். என்னுடைய கஞ்சை மாவட்டத்தை மற்ற மாவட்டங்கள், குறிப்பாக வறட்சி நேரத்தில், எதிர்நோக்கி இருக்கும் நிலை இன்றைக்கு நேற்றைக்கு ஏற்பட்டது அல்ல, தொடர்ந்து இருக்கக்கூடிய நிலைமை. புதிய அரசு பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்ட பின்னால் ஏறக்குறைய ஐந்து லட்சம் ஏக்கர் நிலம் ஒருபோகம் சாகுபடியான நிலங்கள் இன்றையதினம் இருபோக நிலங்களாக மாற்றப்பட்டுள்ளன. இது புதிய அரசின் சிறந்த சாதனையென்றுதான் சொல்ல வேண்டும். பசுமைப் புரட்சியின் வளர்ச்சி என்றுதான் கூறவேண்டும். இதற்கு மின்சாரத் துறையினர் ஓரளவுக்கு உதவியாக இருக்கின்றனர். மேலும் இந்த மாவட்டத்து விவசாயப் பெருங்குடி மக்கள்

[திரு. என். கிட்டப்பா] [1969 ஆகஸ்ட் 18]

மேட்டூர் அணையை அண்ணாந்து பார்க்கின்ற அவலநிலையில் இருக்கின்றனர். மேட்டூர் நீர்த்தேக்கத்தின் அளவு 96 ஆகிவிட்டது, 100 ஆகிவிட்டதா, மேலும் மழை பெய்யாதா, கொஞ்சம் தண்ணீர் அதிகமாகக் கிடைக்காதா என்ற நிலையில்தான் உள்ளனர். ஆகவே, இதற்குத் தகுந்த பரிசாரத்தை அரசு உருவாக்கித் தர வேண்டும். அண்மையிலேகூட இதற்கு முன்னாலே விடாத அளவிற்குக் காவேரியில் மேட்டூர் நீர்த்தேக்கத்திலிருந்து, விநாடி ஒன்றுக்கு 35 ஆயிரம் க்யூசெக்ஸ் நீர் விடப்பட்டிருக்கிறது. இவ்வளவு அதிகமான அளவில் நீர் விடப்பட்ட போதிலும் கடை மடைப் பகுதி பாசனம் பெறுகின்ற விவசாயப் பெருங்குடி மக்களுக்குத் தண்ணீர் வந்து சேருவதில்லை அண்மையில் நானும் சில சட்டமன்ற உறுப்பினர்களும் சேர்ந்து மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்களுக்கு இதுபற்றித் தெரிவித்தோம். மாண்புமிகு முதலமைச்சர் கலைஞர் கருணாநிதி அவர்கள், பொதுப்பணித்துறை அமைச்சர் மாண்புமிகு சாதிக் பாட்சா அவர்களை நேரடியாகப் போய்ப் பார்வையிட அனுப்பி வைத்தார்கள். விதை விதைப்பது, நாற்று நடுவது போன்ற குறிப்பிட்ட ரூக்கிய விவசாய நேரங்களில், கடை மடைப் பகுதிகளுக்குத் தண்ணீர் வந்து ஏறுவது இல்லை. அந்தப் பகுதி விவசாயப் பெருங்குடி மக்கள் மிகவும் அவதிப்படுகிறார்கள். இதையெல்லாம் போக்குவதற்கு அரசு தகுந்த நடவடிக்கை எடுத்திருப்பதாகப் பொதுப்பணித்துறை அமைச்சர் அவர்கள் அண்மையில் மாயூரம்-சீர்காழி போன்ற கடைமடைப் பகுதிகளைப் பார்வையிட்டபோது சுட்டிக் காட்டினார்கள்.

இன்னொன்று, கூட்டுறவுத் துறை அமைச்சர் மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனார் அவர்கள் அண்மையில் தஞ்சை மாவட்டத்திற்கு வந்திருந்தபோது விவசாயிகளுக்கு நம்பிக்கையை ஊட்டக்கூடிய ஒரு உறுதிமொழியைத் தந்திருக்கிறார்கள். தஞ்சை மாவட்டத்திற்குக் காவேரியிலிருந்து கிடைக்கும் நீரைவிட தஞ்சை மாவட்டத்தில் பூமிக்குக் கீழே இரண்டு மடங்கு அதிகமான தண்ணீர் இருக்கிறது. பூமிக்கடியில் இருக்கும் தண்ணீரை வெளியே கொண்டுவர கூட்டுறவுத் துறையிலும், ஏனைய வழிகளிலும் முயற்சி எடுத்துக் கொள்வோம் என்று அறிவித்தார்கள்.

அடுத்தபடியாக, தஞ்சை மாவட்டத்திற்கென்று மின் இணைப்பு களுக்காக ஒரு தனித் திட்டத்தை உருவாக்கவேண்டும். அப்படிச் செய்வதுதான் உதவியாக இருக்கும். மேலும், இரண்டு போக நிலங்களை மூன்று போக நிலங்களாக மாற்ற அரசாங்கம் சிறந்த நடவடிக்கைகளை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மேலும், தஞ்சை மாவட்டத்தில் திருவாவடுதுறை, திருப்பனந்தூர், தருமபுரம் மடாலயங்களுக்குச் சொந்தமான நிலங்களை விவசாயக் கூலிகள், விவசாயத் தொழிலாளர்கள் பயிரிட்டு

1969 ஆகஸ்ட் 18] [திரு. என். கிட்டப்பா]

வருகிறார்கள். அந்த நிலங்களை ஏழை விவசாயிகள் குத்தகை எடுத்துப் பயிரிடுகிறார்கள். அந்தப் பகுதியில் எவ்வளவு முயற்சி செய்தாலும், குத்தகை எடுத்திருக்கக்கூடிய இடங்களில் பம்பு செட்டுகளுக்கு மின் இணைப்பு செய்துகொடுக்க இடம் தருவதில்லை. சொந்தத்தில் நிலம் இருந்தால்தான் அத்தகைய பயனை அடைய முடியும் என்று இருக்கும் நிலையை மாற்றி, குத்தகைக்குப் பயிரிடும் நிலத்திற்கும் மின் இணைப்புத் தரலாம் என்ற நிலையை உருவாக்கினால், நாம் செய்துவரும் காரியங்களுக்குச் சிகரம் வைத்ததுபோலாகிவிடும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இதற்கெல்லாம் முத்தாய்ப்பு வைத்ததுபோல் நமது மாண்புமிகு முதல்வர் கலைஞர் அவர்கள், 1971-ம் ஆண்டுக்குள் தமிழ்நாடு முழுவதிலும் உள்ள எல்லாக் கிராமங்களுக்கும் மின் இணைப்பு செய்து கொடுத்துவிடுவோம் என்று அறிவித்திருக்கிறார்கள். இதை மின்சாரத் துறை அமைச்சர் அவர்களும் எடுத்துக் காட்டியிருக்கிறார்கள். இந்த அறிவிப்புக்களை வரவேற்று, மின்சார வாரியம் மேலும் நல்ல முறையில் செயல்பட வேண்டுமென்று நானும் வரவேற்றுக் கூறி, என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

* திரு. இரா. சௌந்தரராஜ முப்பள்ளி : தலைவர் அவர்களே, தமிழ்நாடு மின்சார வாரியத்தின் 1969-70-ம் ஆண்டிற்கான நிதிநிலை அறிக்கையின்மீது ஒருசில வார்த்தைகள் பேச வாய்ப்பளித்தமைக்கு முதற்கண் எனது நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

தமிழ்நாட்டினுடைய மின்வாரியமானது கிறப்பாக நல்ல முறையிலே பணியாற்றுகிறது. இந்த மின்சார வாரியம் மற்ற மாநிலங்களுக்கு எல்லாம் எடுத்துக்காட்டாக விளங்குகிறது. இந்த மின்சார வாரியம் நல்லமுறையிலே செயல்படுவதற்கும், நல்லமுறையிலே தமிழக மக்களுக்கு உதவி செய்வதற்குமாக நண்பர்கள் பல வழிவகைகளை எடுத்துக் கூறினார்கள். குறிப்பாக, நான் சார்ந்திருக்கிற தஞ்சை மாவட்டத்தில் மின்சார வாரியத்தின் கீழ் அதன் பலனையும் பயனையும் பெற முடியாத அப்பாவிக்களாக நாங்கள் இருக்கிறோம். காரணம் என்னவென்றால், கிட்டத்தட்ட என்பது சதவிகிதத்தினரைத் தனியார் துறை நிறுவனத்தினராக இருந்து மின்வழங்கும் பொறுப்பினை எற்றுக்கொண்டிருக்கின்றனர். இந்தமாதிரியான சூழ்நிலையில் தஞ்சை மாவட்டத்து மக்களுடைய குறைகளையும் அவர்களுக்கு இருக்கின்ற கஷ்டங்களையும், குறிப்பாக விவசாயப் பெருங்குடி மக்களுக்கு இருக்கின்ற நிலையையும் எடுத்துக்கூற நான் விரும்புகிறேன். தனியார் துறையைச் சேர்ந்த கும்பகோணம் எலெக்ட்ரிக் கார்ப்பரேஷன், சவுத் மெட்ராஸ் எலெக்ட்ரிக் சப்ளை கார்ப்பரேஷன் போன்ற நிறுவனங்களை இப்போது அரசுடைமை ஆக்க முன் வந்தோம். அதனால் அது சம்பந்தமான வழக்கு தற்போது நீதி மன்றத்தில் இருக்கிற காரணத்தினால் அரசாங்கம் தேரிடையாக மக்களுக்கு அதிலும் குறிப்பாக விவசாய

[திரு. இரா. சௌந்தரராஜ முப்பனார்] [1969 ஆகஸ்ட் 13]

மக்களுக்கு ஒன்றும் செய்ய முடியவில்லை. தனியார் துறை நிறுவனங்களும் நாம் செய்து அவற்றை அரசாங்கத்திற்கு எதற்காக விடுவது என்கிற மனப்பான்மையில் செய்யாத நிலை—இத்தகைய சூழ்நிலை விவசாய மக்கள் படுகிற கஷ்டம் எல்லையில்லாது இருக்கிறது. ஆகையால் நீதிமன்றம் தன் முன்னுள்ள வழக்குக்கு தீர்ப்புக் கூறுகிற வரையில் நாம் உற்பத்தியை ஒத்திப்போட முடியாது, தள்ளிப் போட முடியாது, எதைக்கொண்டும் தட்டிக் கழிக்க முடியாது என்பதை வலியுறுத்திக் கூற விரும்புகிறேன்.

இன்று விவசாயிகளுக்கு பம்பு செட்டுகளுக்கு மின் இணைப்புக் கொடுப்பதில் தனியார் துறை மின் வழங்கும் பகுதிகளில்தான் சிரமங்கள் அதிகமாக இருக்கின்றன. காலத்தில் கிடைப்பதில்லை. அதற்குத் தகுந்த வருவாய் இல்லாத காரணத்தினாலும் கொடுப்பதற்கு மறுக்கிறார்கள். முக்கியமான காரணம் அரசினர் அவற்றை எடுத்துக் கொள்ளப் போவதால் நாம் போட்டு எதற்காக அரசினிடம் கொடுக்கவேண்டும் என்கிற மனோபாவம். இதனால் விவசாயிகள் தான் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். ஆகையால் தனியார் துறை நிறுவனங்கள் கொடுத்தான் வழக்கு முடியும் வரை காத்து இராமல் அவர்களுக்குக் கடன் தொகையாவது வழங்கி கிணறுகளுக்கு மின் இணைப்புக் கொடுக்கச் செய்ய வேண்டும். இந்தக் கடனை—அவர்களுக்கு நஷ்டடாடு கொடுக்கிற போது அட்ஜஸ்ட் செய்து கொள்ளலாம். இந்த அடிப்படையில் உடனே அரசு தக்க நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அதிலும் தனியார் துறை வழங்குகிற மின் சக்திக்கு இருக்கிற கட்டணம், மின்சார வாரியம் வழங்குகிற மின் சக்திக்கு இருக்கிற கட்டணம் வெவ்வேறுவிதமாக இருப்பதை உணர்ந்து இரண்டையும் ஒரேமாதிரியாக இருக்கும்படியாகச் செய்யவேண்டுமென்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கூறிக்கொள்கிறேன். மின்சார வாரியத்தில் விவசாயிகளுக்குக் கிடைக்கிற சலுகைகள் தனியார் நிறுவனங்களின் மூலமாக விவசாயிகளுக்குக் கிடைக்கவேண்டும்.

ஸ்டேட் எலெக்ட்ரிசிட்டி போர்டு பாண்டு வழங்குகிற நேரத்தில் எங்கள் பகுதியில் உள்ள விவசாயிகள்—நாம் ஏன் அதற்குக் கொடுக்கவேண்டும். நமக்கு மின்சார வாரியத்தில் என்ன பயன் இப்போது கிடைக்கிறது என்கிற தயக்கத்தில் தம்முடைய மனக் கஷ்டத்தை எடுத்துக் கூறுகிறார்கள். ஆகவே தனியார் மின் விஸ்தரிப்புக் கம்பெனிகள் உள்ள எங்களிடத்தில்—தாராளமாக விவசாயிகளுக்கு பம்புசெட்டுகளுக்கு மின் இணைப்புக் கிடைக்க உடனடியாக வழி செய்யவேண்டும்.

என்னுடைய தொகுதியைச் சேர்ந்த பஞ்சாயத்துக்களில் தெருவிளக்குகள் பஞ்சாயத்துக்கள் மூலம் போடப்பட்டன. சாதி இந்துக்கள் வசிக்கிற பகுதியில் குறைந்த கட்டணம் விகித அடிப்படையில் பணம் கட்டுவது எளிதாக இருப்பதனால் போடப் பட்டுவிடுகிறது. மின் இணைப்பு கிடைப்பது எளிதாக இருக்கிறது.

1969 ஆகஸ்ட் 18] [திரு. இரா. சௌந்தரராஜ மூப்பனார்]

ஆனால் ஹரிஜன மக்கள் வாழ்கிற பகுதியில் - அவை ஊரைவிட்டு தனித்திருப்பதனால் மின் இணைப்புக் கொடுப்பது கஷ்டமாக இருக்கிறது. அங்கே குறைந்த கட்டணம்கூடக் கொடுக்க முடியாத காரணத்தினால் மின் இணைப்புக் கொடுப்பது மறுக்கப் படுகிறது. ஆகையால் அந்தப் பகுதியில் உள்ள மக்கள், சாதி அடிப்படையில் நமக்குக் கொடுக்கவில்லை என்ற தாழ்வு மனப்பான்மையுடன் மன வருத்தமடைகிறார்கள். ஹரிஜன இலாகா மூலமாக ஒரு தொகை மின் இணைப்புக் கொடுக்க வழங்கப்படுகிறது. ஆனால் அந்தத் தொகையைக் கொண்டு எல்லோருக்கும் கொடுக்க முடியவில்லை. 5 சதவிகிதம், 10 சதவிகிதத்திற்கு மேல் கொடுக்க முடியவில்லை. ஆகவே, ஹரிஜன இலாக்கா மூலமாகவது போதுமான தொகை கொடுத்து ஹரிஜன மக்கள் வாழ்கிற எல்லாப் பகுதி களுக்கும் மின் இணைப்புக் கொடுக்க வகை செய்யவேண்டும். அல்லது மின்சார வாரியமாகவது உதவி செய்யவேண்டும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இல்லாது, இப்போது இருக்கிற தாழ்வு மனப்பான்மை வளருமானால் மற்ற மற்ற சாதிப் போராட்டங்களுக்கும், மற்ற மற்ற மோசமான நிலைக்கும் கொண்டுபோய்விடும் என்பதைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். ஆகவே இதில் அக்கறை எடுத்துக் கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

தனியார் துறை நிறுவனங்கள் வைத்திருக்கிற டிரான்ஸ் பார்மரின் லோடுக்கும் அதிகமாக மோட்டார்கள்க்கு கனெக்ஷன் கொடுக்கிறார்கள். புது டிரான்ஸ்பார்மர் போடுவதில்லை. அதனால் பல இடங்களில் மோட்டார்கள் எரிந்துபோகின்றன. விவசாயிகள் பெரிதும் நஷ்டமடைகிறார்கள். ஆகவே மின்சார வாரியம் இது விஷயத்தில் அக்கறை எடுத்துக்கொண்டு போதுமான டிரான்ஸ் பார்மர்களைப் போட உதவவேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, பெரிய தொழிற்சாலைகளுக்குக் கொடுக்கிற #லுகைகளைப்போல கிராமப் பகுதிகளில் ஆரம்பிக்கப்படுகிற சிறிய சிறிய தொழிற்சாலைகளுக்கும் சலுகை அளிக்கவேண்டும். அப்போதுதான் உற்பத்தி பாவலாக ஏற்பட வழி ஏற்படும். கிராமப் புறங்களில் தொழில் வளர்ச்சி அடைய வாய்ப்பு ஏற்படும். அங்கே உள்ள வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தைப் போக்கவும் உதவியாக இருக்கும். ஆகவே பெரிய தொழிற்சாலைகளுக்குக் கொடுக்கிற சலுகைகளை கிராமப்புறங்களில் ஏற்படுத்தப்படுகிற சிறிய சிறிய தொழிற்சாலைகளுக்கும் விஸ்தரிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்க விவசாயி களுக்கு—அதிலும் குறிப்பாக நேல் சாகுபடி செய்கிறவர்களுக்கு முதல் சலுகை அளித்தாகவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். நேரிடையாக லாப நோக்கத்தைக் கருதாமல் இவர்களுக்கு அரசும், மின்சார வாரியமும் நல்லதொரு சலுகையைக் கொடுக்கவேண்டு மென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[திரு. செனத்தரராஜ மூப்பனார்]. [1969 ஆகஸ்ட் 18]

அடுத்தபடியாக என்னுடைய தொகுதியில் பல கிராமங்கள் மூன்று முதல் ஐந்து வருடங்களாகப் பணத்தைக் கட்டி இன்னமும் மின்சார விஸ்தரிப்புப் பெறாத நிலையில் இருக்கின்றன. அவற்றுக்கு உடனடியாக மின் விஸ்தரிப்பு அளிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக மின்சார வாரியம் பெரிதாக வளர்ந்துபோகிற காரணத்தினால் தலைமைப் பொறியாளர்க்கு அதிகப்படுத்தி நல்ல கண்காணிப்பும், திறம்பட வேலை செய்வதற்கான வாய்ப்பும் ஏற்படுத்தித்தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக மின்சார வாரியத்தில் வேலை செய்கிற ஊழியர்களுக்கும் மற்ற அரசாங்க ஊழியர்களுக்கும் இருக்கிற தாரதம்மியத்தைக் குறைத்து இவர்களுக்கும் அந்தஸ்து, சம்பளம் ஆகியவற்றை உயர்த்தித்தரத்தக்க வழிவகைகளைக் காண வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என் உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

* திரு. ஏ. எம். இராஜா : தலைவர் அவர்களே, தமிழ்நாடு மின்சார வாரியத்தின் நிதிநிலை அறிக்கையின்மீது என் கருத்துக்கள் சிலவற்றையும் நான் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். மின்சார வாரியத்தின் சாதனைகள் உண்மையில் எல்லோராலும் போற்றப்படக்கூடிய ஒன்றாக அமைந்திருக்கிறது. மின்சார வாரியத்தின் சாதனை தமிழ்நாட்டுக்கு ஒளியூட்டி வருகிறது, தமிழ்நாட்டை ஒளிமயமாக்கி வருகிறது என்பதை யாரும் மறுக்க முடியாது. ஆனால் அதேநேரத்தில் மின்சார வாரியத்தின் வருவாயை எண்ணும்போது வேதனைப்பட வேண்டிய நிலையில் இருக்கிறோம். நடப்பு நிதி ஆண்டில் 53 கோடி ரூபாய் வரும் என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால், நியாயமாக நமக்கு ரூ. 70 கோடிக்கும் அதிகமாக வருவாய் வரவேண்டிய நிலையில் இருக்கிறது மின்சார வாரியம். அதேபோல் மின்சார வாரியத்திற்கு எவ்வளவு பெரிய கடன் இருக்கிறது என்பதை நாம் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். அரசாங்கக் கடன் 220 கோடி ரூபாய், தனியார் கடன் 50 கோடி ரூபாயாக ஆக 270 கோடி ரூபாய் கடனாகியாக மின்சார வாரியம் இயங்கிவருகிறது. இந்தக் கடனுக்காக ஆண்டொன்றுக்கு மின்சார வாரியம் வட்டியாக 12 கோடி ரூபாய் செலுத்திவருகிறது. வருகின்ற நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் மின்சார வாரியம் இன்னும் எந்த அளவுக்குக் கடனாகியாக ஆகப்போகிறது என்பதை எண்ணிப் பார்ப்போமானால் உண்மையிலேயே திகைப்பு ஏற்படத்தான் செய்கிறது. வருகின்ற நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் அரசாங்கக் கடன் மட்டும் 400 கோடி ரூபாய்க்கு வரும் என்று எதிர்பார்க்கிறோம். அதேபோல் தனியார்களிடமிருந்து பெறக்கூடிய கடன் 100 கோடி ரூபாய்க்கும் அதிகமாக இருக்கும் என்றும் எதிர்பார்க்கிறோம். ஆக மொத்தம் 500 கோடி ரூபாய் கடன்பெற்று அதற்காக ஆண்டொன்றுக்கு 25 கோடி ரூபாய் அளவுக்கு வட்டி செலுத்தக்கூடிய நிலைமையில்தான்

1969 ஆகஸ்ட் 18] [திரு. ஏ. எம். இராஜா]

மின்சார வாரியம் இயங்கப்போகிறது. மின்சார வாரியத்தின் நிலை, இன்றையதினம் வட்டியைக்கூடக் கட்டமுடியாமலும் கடனோடு இயங்கக்கூடிய முறையிலும் தான் இருக்கிறது. இது மிகவும் பரிதாபத்திற்குரிய நிலைமை. இது மாற்றப்படவேண்டும்.

முன்னூற்று ஐம்பத்தெட்டு கோடி ரூபாய் முதலீட்டை உடைய மின்சார வாரியம் நியாயமான வருமானத்தைப் பெறுகின்றதா, முன்னூற்று ஐம்பத்தெட்டு கோடி ரூபாய் மூலதனத்திற்கு உண்டான லாபத்தைப் பெறுகின்றதா என்று எண்ணிப் பார்த்தால், நோ ஃப்ராபிட், நோ லாஸ் என்ற பேஸிஸிலே இயங்கும் என்று கூறுகிறார்கள். மின்சார வாரியம் ஒரு தனிப்பட்ட நிறுவனம். வியாபார நிறுவனம். வியாபார நிறுவனம் என்று இருந்தாலே அங்கு லாபம் இருக்கவேண்டும். லாபத்தின் அடிப்படையிலேதான் அது இயங்கவேண்டும். வெங்கட்டராமன் குழுக்கூட அதைத்தான் கூறியிருக்கிறது. எனவே இதற்காகக்கூட ஒரு தனிக்குழு அமைத்து மின்சாரக் கட்டணங்களின் விகிதத்தை உயர்த்த நடவடிக்கைகள் எடுக்கவேண்டும். மின்சார வாரியம் கடந்த 12 ஆண்டுகளில் பல மாற்றங்களுக்கு உள்ளாகியிருக்கிறது. ஆனால் அதே நேரத்தில் மின்சாரக் கட்டண விகிதங்களைப் பொறுத்தவரையில் ஒரு சில மாற்றங்களைத் தவிர பெரிய மாற்றங்கள் எதையும் அது செய்யவில்லை. இருபத்தொன்பது ஆண்டுகளாக, 1940-ஆம் ஆண்டு முதல் 1960-ஆம் ஆண்டு வரையில் மின்சாரக் கட்டணத்தின் விகிதங்கள் சில மாற்றங்களுக்கு உள்ளாயினவே தவிர பெரிய மாற்றங்கள் ஏற்படாமல் இருந்து வருகின்றன. 1940-ஆம் ஆண்டிலே அன்றைய ஆட்சியாளர்களான வெள்ளையர்கள் தங்களுக்குச் சாதகமாக இருந்த சில தொழிலதிபர்களுக்குச் சலுகை காட்டும் நோக்கத்துடன் மின்சார கட்டணங்களின் விகிதங்களை மிகக் குறைந்த அளவில்தான் நிர்ணயித்தனர். அதிலிருந்து சில சிறு மாற்றங்கள்தான் இதுவரையில் செய்யப்பட்டிருக்கின்றனவே தவிர பெரிய மாற்றங்கள் எதுவும் செய்யப்படவில்லை. அதற்குப் பின்னர் வந்த விடுதலைப்பெற்ற அரசும் தொழிலதிபர்களைப் பகைத்துக்கொள்ள அஞ்சி அவர்கள் நிர்ணயித்த மின்சாரக் கட்டண விகிதத்தின் நிலையை உயர்த்துவதற்கு முன்வரவில்லை. இந்திய உப கண்டத்தில் பல மாநிலங்களில் தொழிலதிபர்களுக்கு அஞ்சி மின்சாரக் கட்டணத்தை உயர்த்தாமல் இருக்கிறார்கள். இதனால் மின்சார வாரியத்திற்கு நஷ்டம் ஏற்படுகின்றது. கடந்த 29 ஆண்டுகளுக்குள்ளாக விலைவாசிகள் எந்த அளவுக்கு ஏறியிருக்கின்றன என்பதை அறிவோம். தொழிற்சாலைகளிலே உற்பத்தி செய்யப்படும் பொருள்களின் விலைகள் ஆண்டுக்காண்டு ஏற்றப்பட்டு வருகின்றன தொழிலதிபர்களால். ஆனால் அந்த விலையைக் கட்டுப்படுத்த தமிழக அரசுக்கு உரிமையில்லை; தொழிற்சாலைகளில் உற்பத்தியாகும் பொருள்களின் விலையை நிர்ணயிப்பதற்கு மின்சார வாரியத்திற்கும் உரிமை இல்லை. நாம் ஏன் தொழிலதிபர்களுக்குக் குறைந்த அளவிலே மின்சாரக் கட்டணம் வைத்திருக்க

[திரு. ஏ. எம். இராஜா] [1969 ஆகஸ்ட் 18]

விரும்பும் என்பதைக் கொஞ்சம் எண்ணிப்பார்க்கவேண்டும். இதைப் பற்றி நாம் கேட்டால், ஹெச்.டி. கன்ஸ்யூமர்ஸை என்கரேஜ் பண்ண வேண்டும், தொழில்வளத்தைப் பெருக்கவேண்டும் என்று கூறுகின்றனர். இந்தக் காரணங்கள் நியாயமான காரணங்களாகத் தெரியவில்லை.

இந்த நாட்டில் குறிப்பாகத் தமிழகத்திலே உயர் அழுத்த மின்சாரம் பெறும் தொழில் நிறுவனங்கள் ஒரு ஆயிரம் இருக்கின்றன. அவற்றிலே ஒன்றான மேட்டூர் அலுமினியம் தொழிற்சாலையினால் மின்சார வாரியத்திற்கு ஆண்டு ஒன்றுக்கு இடிப்பு ஒரு கோடி ரூபாய் ஏற்படுகிறது. அந்த ஆயிரம் பெரிய தொழில் நிறுவனங்களும் குறிப்பிட்ட 300 குடும்பங்களின் சொத்தாகத் தான் இருக்கின்றன. முன்னாறு குடும்பங்களுக்காக உள்ள அந்த ஆயிரம் தொழிற் நிறுவனங்களின் மூலம் ஏற்படக்கூடிய நஷ்டம் மின்சார வாரியத்திற்கு 6 கோடி ரூபாய். நான்கு லட்சத்து 21 ஆயிரம் கிணறுகளுக்கு விசையேற்றம் கொடுப்பதின் மூலம் மின்சார வாரியத்திற்கு, அவற்றிற்குக் குறைந்த கட்டணம் விதிப்பதன்மூலம், 9 கோடி ரூபாய் நஷ்டம் ஏற்படும் என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. முன்னாறு குடும்பங்களுக்குக் 6 கோடி ரூபாய் நஷ்டம் ஏற்கின்றபொழுது 4 லட்சம் 21 ஆயிரம் குடும்பங்களுக்காக 9 கோடி ரூபாய் நஷ்டத்தை ஏற்பதை ஏதோ மிகப் பெரிய சலுகையைக் காட்டிவிட்டோம் என்ற எண்ணம் இருப்பதாகத் தெரிகிறது.

என்னைப் பொறுத்தவரையில் மிகப் பெரிய சலுகையாக அதை நான் ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது. விவசாயிகளுக்குக் குறைந்த அளவுக்குக் கொடுக்கவேண்டாமென்று நான் இங்கே வாதாட இல்லை. மின்சார வாரியம் ஒரு வியாபார நிறுவனம், அது லாபத்திலே தான் இயங்கவேண்டும். ஒரு குறிப்பிட்ட அளவுக்கு விவசாயிகளாக இருந்தாலும், தொழிலதிபர்களாக இருந்தாலும் அவர்களுக்குக் கட்டணத்தை நிர்ணயிக்க வேண்டும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ஹெச்.டி. கன்ஸ்யூமர்களுக்குக் கொடுக்கப்படும் மின்சாரத்தின் உற்பத்திச் செலவு 5.53 பைசா; மொத்த மின்சார விநியோகத்தில் 100-க்கு 10 பங்கு என்ற வகையில் 6.62 பைசா என்று கணக்கிடப்படுகிறார்கள். வீட்டு விளக்குகளைப் பயன்படுத்துவோர், கடைகளில் உள்ள விளக்குகளைப் பயன்படுத்துவோர், விவசாயத்திற்கு விசையேற்றங்களைப் பயன்படுத்துவோர்களுக்கு விநியோகிக்கப்படும் மின்சாரத்தின் மொத்தச் செலவில் 90 சதவிகிதம் அவர்கள்மீது சுமத்தப்படுகின்றன. எந்த அடிப்படையிலே 90 சதவிகிதம் என்றும் 10 சதவிகிதம் என்றும் பிரித்திருக்கிறார்கள் என்று புரியவில்லை. இது நியாயம்தானா என்று சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். இவற்றையெல்லாம் நல்ல முறையில் ஆராய்ச்சி செய்யவேண்டுமென்று மின்சார வாரியத்தின் தலைவர் அவர்களையும், டெக்னிக்கல் மேம்பர் அவர்களையும் நான் இந்த நேரத்திலே கேட்டுக்கொள்கிறேன். 90 சதவிகிதம், 10 சதவிகிதம் என்பதை காஸ்ட்

1969 ஆகஸ்ட் 18] [திரு. ஏ. எம். இராஜா]

அக்கவுண்ட்ஸ் டிபார்ட்மென்ட் மூலம் ஒவ்வொரு முனையிலே அமைகின்ற உற்பத்திச் செலவையும் ஒவ்வொரு ஆண்டிற்கும் கணக்கிட்டு அதற்கேற்ப தொழில் நிறுவனங்களுக்குக் கொடுக்கக் கூடிய மின்சாரத்திற்கு கட்டணம் நிர்ணயிக்கவேண்டும். எல்.டி. சப்ளையிலே கொடுக்கக்கூடிய மின்சாரத்திற்கு என்ன செலவாகிறது என்பதை உண்மையான கணக்கெடுத்து அதன்மூலம் மின்சாரக் கட்டண விகிதத்தினை நிர்ணயிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மேலும் நடைமுறையிலே உள்ள மின்சாரக் கட்டணங்களை மாற்றியமைக்க வேண்டுமென்று ப்ரொஃபெசர் கே. எஸ். சோனசலம் அவர்கள் எடுத்துக் கூறியிருக்கிறார்கள்.

“Compared with the other Electricity Boards, the Tamil Nadu rates for the major consumer categories in the high tension as well as the low tension supply are lower. By not charging the highest rates in force in other States, the Tamil Nadu Electricity Board is sacrificing an estimated revenue of Rs. 14.26 crores per year. If the Board were to charge the rate of 11.6 paise per unit of industrial consumption as recommended by the World Bank Mission, the revenue would have increased by about Rs. 5.50 crores per year.”

என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அதேபோல் மத்திய எரிபொருள் ஆராய்ச்சி நிலையத்தைச் சேர்ந்த என். சி. சின்ஹா, பி. கே. பஸ்க், எம். கே. மைத்ரா, ஏ. லாபிரி போன்றவர்களும் மின்சாரக் கட்டண விகிதத்தை 40 சத விகிதம் உயர்த்துவதால் தொழிற்சாலைகளில் உற்பத்தி செய்யப்படும் பொருள்களின் விலையில் அதிக மாற்றம் ஏற்படாது என்று புள்ளிவிவரங்களையெல்லாம் எடுத்துக் காட்டி இருக்கிறார்கள்.

உற்பத்திச் செலவில் மின் கட்டணத்தில் விகிதாசாரப் புள்ளியைப் பார்க்கும்போது 1958-ம் ஆண்டுக் கணக்கு அடிப்படையில், கோதுமை மாவு 100 டன் உற்பத்தியாகும் விலையில் 1.3 சத விகிதத்தான் மின் கட்டணம். அதை 10 சத விகிதம் ஏற்றினால் 1.5 சதம் ஆகிறது; 20 சதம் ஏற்றினால் 1.6 சதம் ஆகிறது, 40 சதம் ஏற்றினால் 1.9 சதம் தான் ஆகிறது. அதே போல் நெல் அரைவையை எடுத்துக் கொண்டால் ஆயிரம் டன்களுக்கு 0.8 சதம் தான்; பத்து சதம் ஏற்றினால் 0.9 சதம் ஆகிறது, 20 சதம் ஏற்றினால் 1 சதம் ஆகிறது, 40 சதம் ஏற்றினால் 1.1 சதம் ஆகிறது. சர்க்கரை 100 டன்னுக்கு ஆகிற செலவில் மின்சாரத்திற்கு ஆகும் செலவு 1.5 சதத்தான். அதை 10 சதம் ஏற்றினால் 1.6 சதம் ஆகிறது, 20 சதம் ஏற்றினால் 1.7 சதம் ஆகிறது; 40 சதம் ஏற்றினால் 2 சதம் ஆகிறது. சிமென்டை எடுத்துக் கொண்டால் 100 டன்னுக்கு உற்பத்திச் செலவில் மின்சாரக் கட்டணம் 24.4 சதம் ஆகிறது. அதை 10 சதம் உயர்த்தினால் 26.2 சதம் ஆகிறது, 20 சதம் உயர்த்தினால் 28 சதம் ஆகிறது; 40 சதம் ஏற்றினால் 31.2 சதம் ஆகிறது. பேப்பரை எடுத்துக் கொண்டால் பத்து டன்னுக்குள்ளான உற்

[திரு. ஏ. எம். இராஜா]

[1969, ஆகஸ்ட் 18]

பத்திச் செலவில் மின்சாரக் கட்டணம் 9.5 சதம் ஆகிறது; அதை 10 சதம் உயர்த்தினால் 10.4 சதம் ஆகிறது; 20 சதம் உயர்த்தினால் 11.2 சதம் ஆகிறது; 40 சதம் உயர்த்தினால் 12.8 சதம் ஆகிறது. ஆக, 40 சதம் உயர்த்தினால் கூட மிகப் பெரிய மாற்றம் எனவும் ஏற்படுவதில்லை. அப்படி இருக்க, தொழில் அதிபர்கள் தங்களுடைய தொழில்களுக்கு மின்சாரக் கட்டணத்தைக் குறைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டதற்கிணங்க அதைப் பற்றி ஆராய அரசு ஒரு குழுவை நியமித்து நடவடிக்கை எடுக்க இருக்கிறது.

நாட்டின் சில தொழில்களை எடுத்துக் கொண்டு பார்த்தால் மின் கட்டணத்தின் விகிதத்தின் இழப்பு எவ்வளவு ஏற்படுகிறதோ அதுதான் அவர்களுக்கு லாபமாகக் கிடைக்கிறது. இப்படிப்பட்ட தொழில்களை ஒன்று நாம் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும் அல்லது மின் கட்டணத்தை உரிய விகிதத்தில் விதித்து வசூல் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு என்னுடைய உரையை முடிக்கிறேன். வணக்கம்.

* திரு. ஏ. பாலசுப்பிரமணியன் : தலைவர் அவர்களே, மின்சார வாரியத்தினுடைய பட்ஜெட்டைப் பற்றிப் பேசும்போது முதலில், மிகச் சிறப்பாகப் பணியாற்றி தமிழகத்திற்குத் தனி இடம் தேடித் தந்திருக்கின்ற வாரியத்தின் எஞ்சினியர்கள் முதல் உழைப்பாளிகள் வரை பாராட்டுக்குரியவர்கள் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். புள்ளி விவரங்களைப் பற்றி உஷாராக இருப்பது நல்லது. 57,756 பம்பு செட்களுக்குக் கனெக்ஷன் கொடுத்திருப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறது. அது கனெக்ஷனாக இருக்காது. ஒப்பந்தமாக இருக்கும். ஆக்சுவல் கனெக்ஷன் நடந்திருக்காது. ஓயர் இல்லை, போஸ்ட் இல்லை, மீட்டர் இல்லை என்ற நிலையிலே உள்ளவற்றையெல்லாம் கூடச் சேர்த்துக் கணக்கில் கொடுத்திருப்பார்கள். செய்யாத வேலைக்கு உள்ள சிறப்பு அவசியம் இல்லை; செய்த வேலைக்கு உள்ள சிறப்பை மட்டும் எடுத்துக் கொண்டால் போதும். புள்ளி விவரங்கள் பல இடங்களில் மோசடியாகப் போய்க் கொண்டிருக்கின்றன. இருப்பினும் சிறப்பான வேலைகளைச் செய்திருப்பதற்காக எங்கள் கட்சியின் சார்பில் பாராட்டைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இப்போது நான் பேசும்போது இதைப் பற்றியல்ல. இந்த வாரியத்திற்குள் இருக்கும் சில விஷயங்களை அம்பலப்படுத்தி வெளியே கொண்டு வரவேண்டிய அவசியம் இருக்கிறது. அவ்வாறு அம்பலப்படுத்தி வெளியே கொண்டு வந்து அமைச்சரின் கவனத்திற்கும் தலைவரின் கவனத்திற்கும் கொண்டு வந்தால் அதை திருத்துவதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகள் எடுப்பதற்கு வாய்ப்பாக இருக்கும். அதற்கு வேண்டிய போட்டோ காப்பிகள் உட்பட சில நகல்கள் இருக்கின்றன. அவை சட்டமன்ற ரெக்கார்டுகளில் பதிவாக வேண்டும்.

1969 ஆகஸ்ட் 18] [திரு. எ. பாலசுப்பிரமணியன்]

(மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் தலைமை)

பேசின் பிரிட்ஜ் தேர்மல் பிரான்ட் எக்ஸ்பான்ஷன் ஸ்கீம் இருக்கிறது. ஒரு கோடி ரூபாய் மதிப்பு. அதன் கான்ட்ராக்ட் எலக்ட்ரிம் என்ற ஒரு கம்பெனிக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. கால் காசித்திட்டில் அந்த கான்ட்ராக்ட் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. டெண்டர் கேட்கவில்லை, கொட்டேஷன் கேட்கவில்லை. அதன் பிறகு எலக்ட்ரிம் கம்பெனியாரிடம் பேசி முடிவுக்கு வந்து சப்ளை பகுதியை அவர்கள் வசம் வைத்துக் கொள்ளப்பட்டு கன்ஸ்ட்ரக்ஷன் என்ற பகுதி 'எஸ்கார்ட்டஸ்' என்ற அகில இந்திய கான்டிடாட்டர்களுக்குப் பிரித்துத் தரப்பட்டிருக்கிறது. அவர்கள் அதை மேலும் பிரித்து 'வேஸ்டர்ன் இந்தியா எரக்ட்டிங்' என்ற கம்பெனிக்கு உப கான்டிடாட்டாகக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். இதில் எல்லாம் பல எஞ்சினியர்கள் சம்பந்தப்பட்டிருக்கிறார்கள். 32 லட்சம் ரூபாய் வேலை ஆரம்பிப்பதற்கு முன்னாலேயே அட்வான்ஸ் ஆகக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. என்ன வேடிக்கை? போர்டிலிருந்து கூட 'நாங்கள் பைனான்ஷியர்ஸ் அல்ல; பணம் கொடுக்க முடியாது' என்று எழுதியிருக்கிறார்கள்.

It is pointed out that this Board cannot be expected to act as financiers to any of its contractors whether or not any expenditure has been incurred by them.

இதனுடைய போட்டோஸ்டேட் காப்பி இருக்கிறது. ராமன் என்பவர் எழுதியிருக்கிறார். இரண்டு மாதங்கள் எந்த ஒரு சிது வேலையும் நடக்காமல் 32 லட்சம் ரூபாய் அட்வான்ஸாகக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. பெற வேண்டியதைப் பெற்றிருக்கிறார்கள். தரவேண்டியதைத் தந்திருக்கிறார்கள். அதனால் தான் இப்படிக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

திரு. நா. வீராசாமி : ஆன் எ பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் சார். கனம் உறுப்பினர் அவர்கள் பேசும்போது வேலை நடக்காமலேயே 32 லட்சம் ரூபாய் கொடுக்கப்பட்டிருப்பதாகச் சொன்னார்கள். அது இந்த அரசாட்சியில், அல்லது முன்னால் இருந்த அரசாட்சியின்போதா?

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இதிலே பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் ஒன்றும் இல்லை.

திரு. எ. பாலசுப்பிரமணியன் : நான் தேதிவாரியாகச் சொல்லுகிறேன். இதை அரசு சம்பந்தப்பட்ட விஷயமாகப் பார்த்துப் பயன் இல்லை. நான் அரசுமீது பழி போடவேண்டுமென்று சொல்லவில்லை—இப்போதும் சரி, முன்னாலும் சரி. இலாகாக்களில் இருப்பவர்கள் இப்படி நடந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். இதிலே நடவடிக்கை எடுத்தாக வேண்டும். இந்தக் கடிதத்தின் தேதி 10-7-1967. முதலிலே பணம் கொடுக்கமுடியாது என்று எழுதி பிறகு இரண்டு மாதம் கழித்துப் பணம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. எஸ்கார்ட்டிங் கம்பெனி பிரிவின் சேர்மன்

[திரு. எ. பாலசுப்பிரமணியன்] [1969 ஆகஸ்ட் 18]

பார்க்கவாலின் கடிதம் என்னிடம் இருக்கிறது. சே. ஜே. சுப்பிரமணியம் என்ற எஞ்சினியருக்கு எழுதிய கடிதம். அப்போது அவர் எக்சிக்யூட்டிவ் எஞ்சினியர், இப்போது சூப்பிரின்டென்டிங் எஞ்சினியர்.

While steps are being taken by me in connection with the Rajdoot Mortor Cycle, இவர் கேட்டிருக்கிறார் ராஜ்தூத் மோட்டார் சைக்கிள் வேண்டுமென்று. மேலும் அவர் எழுதியிருப்பது என்னவென்றால் I am afraid there would be difficulty for the other thing. 'அதர் திங்'

என்பது டேப் ரெக்கார்டர். நேடியான கடிதம், இந்தக் கம்பெனியின் கடிதம். அடுத்துப் பார்த்தால் இது சம்பந்தமாக டெலக்ஸ் மெசேஜ் வருகிறது. அதற்கும் போட்டோ காப்பி இருக்கிறது. அந்த மெசேஜ் பெரிய அதிகாரியிடம் இருந்து வருகிறது. அதாவது

Mr. Prasad. Continuation this morning's telex. I hope that after the Sony matter is settled, all our erection bills will be cleared and payment of port dues will also be accepted. 'லோனி மாட்டர்' என்பதுதான் டேப் ரெக்கார்டர்.

அடுத்துப் பார்ப்பீர்களானால் சென்னையில் இருக்கும் கம்பெனி நிர்வாகி நிலேஷ்வர் என்பவர் தாங்கள் கொடுத்த பணத்தைப் பற்றி யாருக்குக் கொடுத்தோம் என்பது பற்றி விவரம் எழுதியிருக்கிறார்—

In a statement of account sent by MSD Accounts Department, Faridabad, I have been debited with a sum of Rs. 3,000. This amount was paid to Mr. K. J. Subramaniam by our Mr. R. K. Prasad under instructions of Mr. Bhargava.

குறிப்பிட்ட எஞ்சினியருக்கு 3,000 ரூபாய் கொடுத்த கணக்கைப் பற்றி நிலேஷ்வர் தலைமைக் காரியாலயத்திற்குக் கடிதம் எழுதியிருக்கிறார். அதற்கு அங்கிருந்து பதில் வருகிறது 29-ம் தேதி.

Kindy remove from your files all copies of letters, dated 27th May addressed to me. அதாவது, கே. ஜே. சுப்பிரமணியத்திடமிருந்து 29-ம் தேதி 'இது சம்பந்தமான கடிதப் போக்குவரத்து முடிவடையும் லைபரரி இருந்து எடுத்துவிட வேண்டும்' என்று மெசேஜ் வருகிறது. அடுத்து 'கன்ஸ்பர்ம்' பண்ணி கடிதம் வருகிறது. அந்தத் தேதி 29-5-1968. இவைகள் எதை நிரூபிக்கின்றன? இந்தக் கம்பெனிக்கு நமது வாரியத்திற்குள் இருக்கும் எஞ்சினியர்களோடு நெருக்கமான உறவும் தொடர்பும் இருக்கிறது. பணம் கொடுத்து காரியத்தைச் சாதித்துக் கொள்ளும் என்பாடு. அதற்காகத்தான் போட்டோ காப்பிகளைப் படித்துக் காண்பிக்கிறேன். இது இந்த சட்டசபையின் ரெக்கார்டுகளில் இடம் பெற வேண்டும். இதைப்பற்றி ஒரு விசாரணை தேவை.

1969 ஆகஸ்ட் 18] [திரு. எ. பாலசுப்பிரமணியன்]

அடுத்து, இதில் பேரம் நடக்கிறது. ஒரு நாளைக்கு ரேட் ரூ. 300 கேட்கிறார்கள். போர்டிலிருந்து ரூ. 250-க்கு ஒத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்கிறார்கள். ஸைட் ஆபிஸ் லெட்டர் இருக்கிறது. அதில் கிருஷ்ணமூர்த்தி என்ற எஞ்சினியரோடு பேச்சுவார்த்தை நடந்தது. அவர் இப்போது எக்ஸிக்யூட்டிவ் எஞ்சினியராக இருக்கிறார் என்று நினைக்கிறேன். அவர் இதில் அதிகமாக சம்பந்தப்பட்டிருப்பதாக என்னிடம் போதுமான சான்றுகள் இருக்கின்றன. இப்படி இப்படி எல்லாம் செய்ய வேண்டுமென்று விவரமாக எழுதியிருக்கிறார். லோக்கல் ஆபிஸிலிருந்து டெல்லி ஆபிஸுக்கு 8-1-1969-ல் போயிருக்கிறது. அடுத்து, அங்கிருந்து ரூ. 300-ல் ரூ. 50 குறைத்து ரூ. 250-க்கு ஒத்துக்கொள்கிறோம் என்று கடிதம் வருகிறது. அதில் ஒரு பகுதியைப் படித்துக் காண்பிக்கவேண்டியது அவசியம் என்று நான் நினைக்கிறேன்.

ம.ப.
11-30

'We are agreeable to reduce the same.'

Then it is stated—

'May feel that we are paying less to the Polish technicians. We have intimated that Polish technicians cost Rs. 6,000 per month and this after devaluation which has been agreed by client amounts to Rs. 9,450.'

ரேட்டைக் குறைக்க முடியாது என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். ரூ. 50-ஐக் குறைத்தால் எப்படி போலிஷ் டெக்னியியன்ஸ்க்கு அவர்கள் அவ்வளவு கொடுக்க முடியும் என்ற கேள்வி வரும் என்று.

'Complications may arise'.

என்று டெலக்ஸ் மெஸேஜ் வருகிறது. அடுத்தபடியாக, ரூ. 250-க்கு ஒத்துக்கொள்கிறோம் என்று வருகிறது.

'On clear understanding that no vouchers are called for and at no stage whatsoever they should raise the question of what remuneration we are paying the Poles.'

அந்தப் போலிஷ்காரர்களுக்கு என்ன சம்பளம் கொடுக்கிறோம் என்பதைப்பற்றிக் கேட்கக்கூடாது. வெவ்வுச்சார்ஸ் போன்றவை களைக் கேட்கக்கூடாது என்ற தெளிவான உணர்வின் அடிப்படையில் ரூ. 250-க்கு ஒத்துக்கொள்கிறோம் என்று கடிதம் வருகிறது. 10-1-1969-ம் தேதி டெலக்ஸ் மெஸேஜ் வருகிறது. போலிஷ் பெர்ஸனல் என்ன எதிர்பார்க்கிறார்கள் என்ற விவரங்கள் இருக்கின்றன. டெல்லிக்கு அனுப்பிய கடிதத்தில் சொல்கிறார்கள்.

'During a casual talk with Mr. Szydlowski the undersigned learnt that while Mr. Iwinski was here he has requested for various additional benefits in case he is asked to continue for the entire period of erection. Mr. Szydlowski is on agreement with Messrs. Elektrim and he is bound to work in this project for a period of one year only from the date of his arrival. He is now being paid around Rs. 1,900 per month plus around 15 per cent of this as 'Family allowance'.'

[திரு. எ. பாலசுப்பிரமணியன்] [1969 ஆகஸ்ட் 13]

டி-வால்யூயேஷன்படி ரூ. 9,450 என்று சொல்லி மோசடி நடத்திருக்கிறது. எலக்ட்ரிஸிட்டி போர்டின் சிபார்க்படிதான் ரிசர்வ் பாங்க் அன்னியச் செலாவணியை ரிஸர்வ் செய்கிறது. இப்படி சிபார்க்களை வைத்துக் கொண்டுதான் அன்னியச் செலாவணி மோசடிகள் நடக்கின்றன என்பதை நான் சபையின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வரவேண்டிய பொறுப்பில் இருக்கிறேன். ரூ. 250-க்கு ஒத்துக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. 32 லட்சம் ரூபாயை வைத்திருந்து $1\frac{1}{2}$ ஆண்டுகளுக்கு மேலாக வேலைகள் செய்யப் படாமல் இருக்கின்றன. இந்த 32 லட்சம் ரூபாய்க்கு $1\frac{1}{2}$ ஆண்டு களுக்கு என்ன வட்டி ஆகிறது என்று பாருங்கள். பொதுத் துறையை தனியார் துறையினர் கொள்ளை அடிக்க எப்படி என்ஜினியர்கள் உதவுகிறார்கள் என்பதுதான் என் பாயின்ட். இது பாரத் ராம் சம்பந்தப்பட்ட கம்பெனி. இந்தியன் ஏர் லைன் தகராறு வந்ததே, அந்த பாரத் ராம் தான். கொள்ளை அடிக்க எப்படி இந்த என்ஜினியர்கள் உதவுகிறார்கள் என்பதைப் பாருங்கள். எண்ணூரில் வேலை செய்கிறோம். பாயிஸர் வேலையையும் செய்கிறோம். ஒரு நாளைக்கு ரூ. 25 தான் செலவாகிறது. (மணியடிக்கப்பட்டது). எனக்கு சிறிது கூட அவகாசம் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : ஏற்கனவே பதினைந்து நிமிடங்கள் ஆகின்றன.

திரு. எ. பாலசுப்பிரமணியன் : எவ்வளவு சுருக்கமாக முடித்துக் கொள்ள முடியுமோ அவ்வளவு சுருக்கமாக முடித்துக் கொள்கிறேன். அடுத்து 8-6-1968-ம் தேதிய கடிதம். அங்கிருந்து எஸ்.இ.-க்கு வருகிறது. அதை வாசிக்கிறேன்.

'Madras Office (2 copies). Attention Mr. Krishnan : MSEB have written us many letters asking us to advise salary etc. of Polish Technicians, copy of contract entered between us and Elektrim and also Reserve Bank permission. Mr. Goel has discussed this issue with dealing A.E. Kindly see that we do not receive any more reminders on this issue.'

* * * * *

'Paid to Mr. S. Krishnan for Mr. H. Bhargava. Rs. 3,000.

இந்த மாதிரி ரிமைன்டர்ஸ் வராமல் இருக்க வேலை செய் என்று கிருஷ்ணன் என்பவருக்கு வருகிறது. இவர் கிருஷ்ணமூர்த்தியோடு உறவு கொண்டு தினசரி இரண்டு மணி நேரம் எலக்ட்ரிஸிட்டி போர்ட் ஆபீஸில் செலவு செய்யும் புண்ணியவான். கடிதம் வந்த இரண்டு நாட்களுக்குள்ளாக ரூ. 3,000 ட்ரா செய்திருக்கிறார். அதன் காபி கூட இங்கிருக்கிறது. இந்த ரூ. 3,000 கிருஷ்ணமூர்த்தி என்பவருக்கு ட்ரா செய்த இரண்டு மூன்று மணி நேரத்திற்குள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அங்கிருந்து டெபிட் ஆன ரூ. 2,000 இருக்கிறது. கே. ஜே. சுப்பிரமணியத்திற்குக் கொடுத்தது இருக்கிறது. கணக்குகளை சரி செய்ய ஏற்பாடு நடக்கிறது. கடைசிக் கடிதத்தையும் படித்துக் காண்பித்துவிட்டால் உதவியாக இருக்கும்.

[திரு. ஏ. பாலசுப்பிரமணியன்] [1969 ஆகஸ்ட் 18]

'Why did not the office act more sympathetically? Is there still some one dissatisfied?'

“இன்னும் அதிருப்திப்பட்ட ஆட்கள் யாராவது இருக்கிறார்களா, யாருக்காவது கொடுக்கவேண்டியிருக்கிறதா” என்று கேட்கிறார்கள். இது ஒரு பயங்கரமான விஷயம். ஆயிரக்கணக்கில் ரூபாய் சம்பளம் வாங்குபவர்கள் எப்படிப்பட்ட பெருச்சாளிகளாக இருக்கிறார்கள் என்று பாருங்கள். இவற்றை அமைச்சர் அவர்களின் கையில் கொடுக்கிறேன். அமைச்சர் அவர்களும் வாரியத்தின் தலைவர் அவர்களும் சேர்ந்து இப்படிப்பட்ட ஒழுக்கக் கேடுகளையும் வேலையில் ஈடுபட வேண்டும். இவர் ரிட்டயராகப் போகிறார். ஆகவே இவரை விட்டுவிடவேண்டுமென்கிற யோசனை வரக் கூடாது. பொதுப் பணத்தைத் திருடுபவர்களை நாம் விடக் கூடாது, அதை அனுமதிக்கக் கூடாது. ஆகவே இதைப்பற்றிய ஒரு விசாரணைக்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று வற்புறுத்திக் கூறிக் கொள்கிறேன். அடுத்து ஒன்றிரண்டு விஷயங்களை மட்டும் கூறிக் கொண்டு முடித்து விடுகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : 16 நிமிடங்கள் ஆகின்றன.

திரு. ஏ. பாலசுப்பிரமணியன் : விஷயம் இல்லாமல் நான் பேசவில்லை. அவைசியமாகப் பிறகு நேரத்தை எடுத்துக் கொள்வது எனக்குப் பிடிக்காது. போலண்டில் இருந்து சாமான்கள் வர ஸ்பெயிட் சார்ஜ்-ஐ ஆக்சுவல்ஸ்-ஐ ஒத்துக்கொள்கிறோம் என்று ஒத்துக்கொண்டார்கள். பின் போலந்துவிருந்தே அவற்றை வெல்ட் செய்து கொண்டு வர ஏற்பாடு செய்தார்கள். அது ஷிப்பிங் ஸ்பெலை அதிகமாக எடுத்துக்கொள்ளும். ஸ்பெஸ்க்கு சார்ஜ் போட்டதால் முதலில் இருந்ததற்கு 200 சதவிகிதம், 300 சதவிகிதம் அதிகமாகவே நாம் ஸ்பெயிட் சார்ஜ்ஸ் கொடுக்கவேண்டி வருகிறது. இது வீரியஸான விஷயமாகும். இதையும் கவனித்து ஒரு விசாரணை நடத்தவேண்டும்.

அடுத்து, திரு. ராமச்சந்திரன் அவர்கள் ஏதோ சொன்னார்கள். அது ரொம்பவும் வருந்தத்தக்கது. உண்மைக்கு மாறான தகவல்கள் இங்கு வந்திருக்கவேண்டிய தேவை இல்லை. ஆரியாறு பீரர்ஜெக்டில் தி.மு.க. எம்.எல்.ஏ. தலைவராக இருந்தார்கள். தொழிலாளர்களின் நடவடிக்கைகள் பிடிக்காமல் நிலகிக் கொண்டார்கள். ரமணியைத் தலைவராக வைத்தார்கள். நாங்கள் போட்டிச் சங்கம் வைக்கவில்லை. போட்டிச் சங்கம் ஆரம்பிக்கக் கூடாது என்று மாகாணக் கமிட்டி முடிவு எடுத்து கிளைகளுக்குச் சொல்லியிருக்கிறோம். உலகத் தொழிலாளர்களே, ஒன்றுபடுங்கள் என்ற கொள்கையை உடையவர்கள் நாங்கள். எங்களுக்கு மொழி வேறுபாடு, இன வேறுபாடு, திராவிட ஆரிய வேறுபாடு இவையெல்லாம் கிடையாது. வேறு சில சக்திகள் வேலை செய்கின்றன. நான் அதுபற்றிய நோட்டீஸ்களை முதல் அமைச்சர் அவர்களிடம் கொடுத்தேன். நாம்-தமிழர் சட்சி என்றிருக்கிறது அப்படி இல்லாமல் இருக்கலாம். ஆனால் போட்டிருக்கிறது. துண்டுப்

1969 ஆகஸ்ட் 18] [திரு. எ. பாலசுப்பிரமணியன்]

பிரசுரங்களைக் கொடுத்திருக்கிறேன். ஆகவே, அபாண்டமான குற்றச்சாட்டுகளைத் தெரிவித்திருக்கக்கூடாது என்று வேதனையோடு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். ஒரு தொழிலுக்கு ஒரு சங்கம் என்பது சர்க்காரின் கொள்கை. ஒரு தொழிலுக்கு ஒரு சங்கம் என்று 'கோட்' இருக்கிறது. அதற்கு மாறாக இருக்கிறது என்று சொன்னால் நாளைத்தினம் விவரமாகப் பேசும்போழுது தோழர் திரு. கோவிந்தராசன் அவர்கள் பேசுவார்கள். ஆகவே, இப்படிப்பட்ட ஒரு அபாண்டமான, உண்மையில்லாத குற்றச்சாட்டைச் சொன்னது மிகவும் வேதனை அளிக்கிறது என்று கூறி இன்னும் ஒரேயொரு விவரத்தை மட்டும் கூறிக்கொள்ளுகின்றேன்.

இரண்டு மாதங்களுக்கு முன்பு காட்பாடியில் மின்சார ஊழியர் ஒருவர் போஸ்டில் இருந்து விழுந்து அடிபட்டுக் கிடந்தார். அந்த வழியே வந்த என்ஜினியர் ஒருவர், அவர் பெயர் கிருஷ்ண மூர்த்தி என்று கருதுகிறேன், அவர் ஜீப்பை நிறுத்தி அதில் ஏற்றிக்கொண்டு செல்லவில்லை. நல்லவேளையாக அப்பொழுது காட்பாடி தொகுதி திரு. நடராஜன் அவர்கள் கார் வந்தது. அவர் காரிலேயே அழைத்துக்கொண்டு சென்றும், அந்த ஊழியர் அடுத்த இரண்டு மணி நேரத்தில் செத்துவிட்டார். முதலில்வந்த என்ஜினியரே மனிதாபிமானத்துடன் நடந்து ஜீப்பில் ஏற்றிக் கொண்டு சென்றிருந்தால் ஒரு வேளை காப்பாற்றியிருக்க முடியும். இதிலிருந்து எவ்வளவு அலட்சிய மனோபாவம் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பது தெரியும். எவ்வளவு இலஞ்ச ஊழல் அதிகரித்திருக்கிறது என்பதை இந்தச் சபை அறிய வேண்டும். இதையெல்லாம் நான் சொல்வதற்குக் காரணம் இவைகளைத் திருத்த வேண்டுமென்பதற்காகவேதானே தவிர, அரசாங்கத்தின் மீது பழியைப் போட்டுத் தப்பித்துக் கொள்ளுவதற்காக அல்ல. ஏனென்றால் என் ஊர்க்காரர் இந்த இலாக்காவின் அமைச்சராக இருப்பதால் அவருக்கு உதவ வேண்டுமென்பதற்காகவே சொல்லுகிறேன். தலைவரவர்களும் ஒழுக்கத்தில் சிறந்தவர்கள் என்பதில் என்னுடைய நீண்ட கால அனுபவத்தின் அடிப்படையில் அறிந்ததாகும் என்று கூறி, எனக்குச் சிறிது நேரம் அதிகமாகக் கொடுத்ததற்காகத் தலைவரவர்களுக்கு என்னுடைய நன்றியைக் கூறி அமர்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : நன்றி கூறிவிடுவது மட்டும் போதாது. கட்சித் தலைவர்களும் பேரவைத் தலைவருடன் ஒத்துழைத்தால்தான் எல்லோருக்கும் பேச வாய்ப்பளிக்க முடியும்.

திரு. எம். சுரேந்திரன் : சபாநாயகரவர்களே, மின்சார வாரியத்தின் நிதிநிலை அறிக்கையின் முதல் பக்கத்திலேயே 1971-ம் ஆண்டு இறுதிக்குள் தமிழ்நாடு முழுவதும் உள்ள கிராமங்களுக்கு மின் இணைப்பு கொடுக்கும் பணியைச் செய்வது என்று கூறப் பட்டிருக்கிறது. இது ஒரு நல்ல முன்னேற்றகரமான கருத்து என்பதிலே எந்தவிதமான சந்தேகமும் இல்லை. ஒரு காரியத்தை எடுத்து, அதைக் குறிப்பிட்ட ஆலத்திலே முடிக்கிறோம் என்று சொல்லுகிற முறை எல்லாத் துறையிலும் பரவி வேண்டுமென்று

[திரு. எம். சரேந்திரன்] [1969 ஆகஸ்ட் 18]

நான் ஆசைப்படுகிறேன். ஆனால், செய்ய வேண்டிய காரியம் எவ்வளவு இருக்கிறது, அதை எப்படி வரிசைப்படுத்திச் செய்யப் போகிறோம் என்ற விவரங்களையும் அத்துடன் சேர்த்துத் தருவது நல்லது. இப்படி ஒரு குறிப்பிட்ட காலத்திற்குள் இந்தமாதிரி காரியங்களை முடிக்க வேண்டுமென்ற ஒரு உறுதிப்பாட்டை எடுத்துக் கொள்வது இதுவரையிலும் பழக்கமில்லாத அதிகாரிகளுக்கும் சிப்பந்திகளுக்கும் ஒரு புதுவிதமான சிந்தனையை உண்டாக்கும் என்று கருதுகிறேன். அப்படி ஒரு சிந்தனையை உண்டாக்குவதன் மூலம், அப்படி ஒரு செயலைச் செய்வதன் மூலம் மற்ற பல்வேறு காரியங்களுக்கும் அது உதவி செய்யும் என்பது என்னுடைய கருத்து. ஆகவே, அம்மாதிரியான ஒரு அறிவிப்பு மிகவும் பாராட்டக்கூடியது என்று முதலிலேயே கூறிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

இரண்டாவதாக, இந்த நிதிநிலை அறிக்கையிலே, வேளாண்மைக்குக் குறைந்த கட்டணத்தில் மின்சாரம் வழங்குவதனால் ஆண்டுதோறும் சுமார் 9 கோடி ரூபாய் நஷ்டம் என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. இப்படி ஏற்படும் 9 கோடி ரூபாய் நஷ்டத்தை மின்சார வாரியம் ஈடு செய்கிறது. அதேபோல், அலுமினியத் தொழிற்சாலைக்குக் குறைந்த கட்டணத்தில் மின்சாரம் வழங்குவதால் ஆண்டுதோறும் 1 கோடி ரூபாய் நஷ்டம் என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. இந்த 9 கோடி ரூபாய் நஷ்டம் பல்லாயிரக் கணக்கான விவசாயிகள் சம்பந்தப்பட்டது. ஆனால் இந்த 1 கோடி ரூபாய் நஷ்டம் ஒரு குறிப்பிட்ட ஒரு தொழிற்சாலை மட்டும் சம்பந்தப்பட்டது. ஆகவே, பல்லாயிரக்கணக்கானவர்களுக்குச் செய்யப்படும் காரியம் இன்றைய தேவைக்கு உகந்ததாக இருக்கிறது. உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்க வேண்டுமென்று சொன்னால் ஒவ்வொரு கிணற்றுக்கும் மின்சார இணைப்பு அளித்தாக வேண்டுமென்ற நிலை இன்று இருந்து கொண்டிருக்கிறது. அது அவசியமானதுதான். ஆனால் ஒரு அலுமினியத் தொழிற்சாலைக்கு 1 கோடி ரூபாய் மின்சார வாரியம் நஷ்டப்பட்டு வேண்டுமென்ற நிலை இருக்கிறதே இது வரவேற்கக்கூடிய, பாராட்டக்கூடிய, ஒப்புக்கொள்ளக்கூடிய ஒன்று அல்ல என்று நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். கடந்த ஆண்டிலே இது பற்றிக் குறிப்பிட்டபொழுது அதற்குச் சமாதானமாகக் கூறியிருக்கிறார்கள். மின்சார வாரியத்திலிருந்து இம்மாதிரி குறைந்த விலைக்கு அலுமினியம் போன்ற தொழிற்சாலைகளுக்கு மின்சாரம் வழங்காவிட்டால் அவர்கள் வேறு இராஜ்யங்களுக்குப் போய் விடுவார்கள் என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. அவர்கள் வேறு இராஜ்யங்களுக்குப் போகாமல் தடுப்பதற்காக நாம் குறிப்பிட்ட நபர்களுக்கு நஷ்ட ஈடாகப் பணம் வழங்க வேண்டுமென்று சொன்னால் அதனால் ஏற்படுகின்ற லாபம் என்னவென்று என்னால் பரிந்து கொள்ள முடியவில்லை. பெருமளவில் மூலதனம் போட்டிருக்கும் தொழிற்சாலைகளில் வேலை செய்யக்கூடிய எண்ணிக்கையைப் பார்த்தால், அதனால் தொழிலாளர்கள்

[திரு. எம். சுரேந்திரன்] [1969 ஆகஸ்ட் 18]

பாதுகாக்கப்படுகிறார்கள் என்பதற்குக் கூட ஆதாரமில்லாமல் இருக்கிறது. பல கோடி ரூபாய் போட்டிருக்கும் அந்தத் தொழிற்சாலையில் கிட்டத்தட்ட 500 பேர்களுடைய வேலை செய்கிறார்கள். அதைவிடக் குறைவாக மூலதனம் போட்டிருக்கும் தொழிற்சாலைகளில் அதிகப்படியான ஆட்கள் வேலை செய்கிறார்கள். ஆகவே, அதற்கும் ஆதாரமில்லாமல், நம்முடைய இராஜ்யத்தில் ஒரு தொழிற்சாலை இருக்க வேண்டுமென்பதற்காக மட்டும் இம்மாதிரி சலுகை அளிப்பது சரியானதுதான் என்று மீண்டும் சிந்திக்க வேண்டும்.

தொழிலாளர் உறவைப் பொறுத்த வரையில் நல்லவிதமான முறையிலே செயல்பட்டு வருவதாகக் கூறப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால், தொழிலாளர்கள் தங்களுடைய கோரிக்கைகள் பலவற்றை வற்புறுத்தி தெருக்களிலே போஸ்டர்கள் ஒட்டி இருப்பதைப் பார்த்தேன். தொழிலாளர்களுடைய கோரிக்கைகளை முடிவு செய்வதிலே ஓரளவுக்கு முன்னேற்றம் ஏற்பட்டு இருக்கலாம். ஆனால் இன்னும் பூர்த்தி ஆகும் நிலை ஏற்பட்டுவிடவில்லை. 65,000 பேர்கள் வேலைசெய்யும் ஸ்தாபனத்தில் ஒரே சங்கமாக வைத்து காரியத்தைச் செய்வது சிறந்ததாக இருக்கும். ஆனால் இப்பொழுது போட்டி சங்கம் இருக்கிறது என்று எனக்கு முன்னாலே பேசிய திரு. இராமச்சந்திரன் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். அதேபோல, நண்பர் திரு. பாலசுப்பிரமணியன் அவர்களும் அம்மாதிரி போட்டி சங்கம் ஏற்படுத்தவில்லை என்று சொன்னார்கள். எப்படியிருந்தாலும் சரி, 65,000 பேர் வேலை செய்யும் அந்த ஸ்தாபனத்திலே போட்டி சங்கங்கள் இருப்பது நல்லது அல்ல, அதை யார் துவக்கினாலும் சரி, யார் உருவாக்கினாலும் சரி, யார் நடத்தினாலும் சரி அது தொழிலாளர்களுக்குச் செய்கின்ற நன்மையாக முடியாது என்று இந்த நேரத்தில் கூறிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். அதோடு மட்டுமல்ல, இந்த அரசுக்கு ஒரு தொழிலுக்கு ஒரு சங்கம் என்ற கொள்கை இருக்கிறது என்று முன்னாலே பேசிக்கொண்டு வரப்பட்டது. ஆனால், சமீபத்திலே, மாண்புமிகு அமைச்சர் திரு. சண்முகம் அவர்கள் சொன்னதாகப் பத்திரிகையிலே பார்த்தேன், இது விளக்கமே தவிர, கொள்கை அல்ல என்று கூறியிருக்கிறார்கள். ஆகவே, இந்த அரசு ஒரு தொழிலுக்கு ஒரு சங்கம் என்பதைக் கொள்கையாகக் கொண்டு செயல்படுகின்ற முறையிலே இருக்க வேண்டும். இந்த மின்சார வாரியத்திலே, தங்களுடைய மேற்பார்வையிலே இருக்கிற, தங்களுடைய அதிகாரத்திலே இருக்கிற ஸ்தாபனத்திலேயாவது அந்தக் கொள்கையைக் கொண்டுவருவதற்கான முயற்சிகளை மேற்கொண்டு செய்வார்கள் என்று நான் நினைக்கிறேன்.

50,000 மின் இணைப்புகள் தருவதற்குத் திட்டம் இங்கே கூறப் பட்டிருக்கிறது. ஆனால் மின் இணைப்பு பெறுவதில் விவசாயிகள் பல சந்தர்ப்பங்களில் கஷ்டப்படுகிறார்கள். ஒரு ஹார்ஸ் பலருக்கு 50 ரூபாய் என்று கலாக்கிடப்படுகிறது, அந்தப் பணத்தைக்

1969 ஆகஸ்ட் 18] [திரு. எம். சுரேந்திரன்]

குறைந்தபட்சம் அவர்கள் கட்டியாக வேண்டுமென்றே விதி
யிருக்கிறது. இருந்தாலும்கூட அது முழுசாக வாங்குவதில்லை,
குறைத்துத்தான் வாங்கப்படுகிறது என்று சொல்லப்படுகிறது.
ஆனால், மோட்டாருக்கு, 5 ஹார்ஸ்பவர் என்றால் 250 ரூபாய்
மதிப்பிட்டு அந்த மதிப்பிட்டுப் பேரிலே கணக்கிடப்பட்டு, அந்தக்
கணக்கிலே குறைவாக வருவதை நஷ்டம் என்று கணக்கிடு
கிறார்கள். அப்படித்தான் இந்தத் தேர்கை நஷ்டமாகக் கணக்கிடப்
பட்டிருக்கிறது என்று கருதுகிறேன். அதுமட்டுமல்ல, விவசாயிகள்
பெறுகின்ற அந்த மின்சாரத்திற்கு 84% பைசா என்று இருக்கிறது.
ஆனால் இங்கே 16 பைசா, 17 பைசா என்று செலவாகிறது.
அதனால் குறைத்துப் போடுவதற்கு முடியாது என்று கடந்த
வருஷத்திலே கூறினார்கள். ஆனால் இப்படியாகும் செலவைக்
குறைப்பதற்கு வேறு பல வழிகள் இருக்கின்றன. இப்பொழுது
200 யூனிட்களுக்கு மேல் எடுத்துக்கொள்ளும் பெரிய பணக்காரர்
களுக்கு அந்த 200 யூனிட்டிற்கு மேல் இருக்கும் மின்சாரத்திற்குக்
குறைவான கட்டணம் வரங்கப்படுகிறது. அப்படிக் குறைவாக
வாங்குவதன் மூலம், அவர்கள் வீட்டில் அதிகப்படியான
மின்சாரத்தைப் பயன்படுத்துவதனால், அவர்கள் வீட்டிலே
எரிகின்ற விநாடி, எண்ணெய் மிச்சம் ஆகிறது. அப்பொழுது மேலும்
அவர்களுக்கு லாபம் வருகிறது. பெரும் வசதியுள்ளவர்களுக்கு
அதிக லாபம் தரும் வகையில் மின்சாரக் கட்டணம் அமைந்
திருப்பது பழைய கால முறை. இன்றைய முறையில்,
சோஷலிசத்தைப் பற்றிப் பேசும் நெதாளிலும் அப்படிப்
பெறுகிறார்கள். அதிகப்படியான சக்தியுள்ளவர்களுக்கு அதிகப்
படியான கட்டணம் விதித்து, குறைவான சக்தியுள்ளவர்களுக்குக்
குறைந்த கட்டணம் விதிப்பதுதானே சோஷலிசத்தைத்
தீனிக்கும் முறை? அந்த முறையை அணுகுவதற்குச் சிந்தனை
செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன். எனவே,
விவசாயிகளுக்குக் குறைந்த கட்டணத்தில் அளிக்க வேண்டும்.
தொழிற்சாலைகளில் 2 கோடி, 3 கோடி ரூபாய் லாபம் வருகிறது,
சட்டபூர்வமான ஆடிட் கணக்குகளின்படி, கணக்கில் இல்லாமல்
வரும் தொகை வேறு. இப்படி இலாபம் வருகின்றதிலே ஒரு
கோடி ரூபாய் நம்முடைய பணத்தை வைத்து அவர்கள் இலாபம்
அடைகிறார்கள் என்று சொல்கிறார்கள். இது சரியானதுதான்
என்று சிந்தனை செய்யவேண்டும். ஆகவே, சாதாரண ஆட்களுக்கு,
ஒரு வியாபாரம் செய்கின்ற, ஒரு பொட்டிக்கடை வைத்திருக்கின்ற,
ஒரு நபருக்கு தினம் ரூ. 20 வியாபாரம் ஆகிற ஒரு
கடைக்காரருக்கு விளக்கு கேட்டால் கூட யூனிட்டிடுக்கு 34 பைசா,
என்று சொல்லப்படுகிறது. ஆனால், அம்மாதிரி 34 பைசா என்று
பார்க்கின்றபோது, தாங்குவதற்கு அவரிடம் சக்தி இல்லாத நிலை
தான் இருக்கிறது. சக்தி இல்லாத நிலையில் உள்ளவர்களிடத்திலே
மாற்றிக்கொள்ள ஏன் சிந்தனை செய்யக் கூடாது? அதோடு ஹேனி
இண்டஸ்ட்ரீஸுக்கு இவ்வளவு கட்டண விகிதம் என்று குறைந்த
கட்டணத்தில் மின்சாரம் அளிக்கிறோம்.

[திரு. எம். சுரேந்திரன்] [1969 ஆகஸ்ட் 18]

சிறு தொழில்கள் நம்முடைய இராஜ்யத்திலே வளர வேண்டுமென்று நாம் எல்லோரும் பேசுகிறோம், நாம் எல்லோரும் கருதுகின்றோம். சிறுதொழில்களுக்கு, குறைந்த பட்சம் ரூ. 50 கட்டணம் கட்டாயம் செலுத்தியாகவேண்டுமென்று நிபந்தனை இருக்கிறது. அவர்களுக்கு யூனிட்டிக்கு 12 பைசா என்று கட்டணம் வாங்கும்போதும் ரூ. 50 கட்டாயம் செலுத்தவேண்டுமென்று சொன்னால் எப்படி நாம் அவர்களுக்கு உதவி செய்தவர்களாக ஆவோம்? ஆனால், பெருந்தொழில்களுக்கு 1½ பைசாவிலிருந்து 3½ பைசா வரையான கட்டணம் வசூலிக்கப்படுகிறது. இதைப் பார்த்தும்பொழுது சிறுதொழில்களுக்கு விதிக்கப்படுகின்ற கட்டணம் மிக அதிகமாக இருக்கிறது என்பதையும் நாம் கணக்கிலே எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். (மனரீ அடிக்கப்பட்டது)

அடுத்தபடியாக, விவசாயிகளுக்கு மின்சார இணைப்பு வேண்டுமென்று கேட்கின்ற ஒவ்வொரு சந்தர்ப்பத்திலேயும் அங்கே இருக்கிற ஊழியர்கள், அல்லது அதிகாரிகள், சாமான்கள் இல்லை, இல்லை, என்று சொல்லிக் கொண்டு வருகிறார்கள். ஒன்று கம்பி இல்லை, அல்லது கம்பம் இல்லை அல்லது இன்சுலேட்டர் இல்லை என்ற புகார்கள் எல்லா இடத்திலே இருந்து வருகின்றன. நாம் ஒரு திட்டம் போட்டு செயல்படுத்த என்னும்போது, அந்த திட்டத்தை அமுல் படுத்துவதற்கான சாமான்களைக் கையுடன் அனுப்புவதற்கான வழிமுறைகளைக் காணவேண்டும். அதோடு மட்டுமல்ல, அங்கே இருக்கின்றவர்கள் கம்பம் துரமாக இருக்கிறது, அதை எடுத்து வருவதற்கு நீங்கள் வண்டி வைத்து ஏற்பாடு செய்யுங்கள், அல்லது வண்டியிலே கொண்டு வருவதற்கான வாடகையைத் தந்துவிடுங்கள் என்று சொல்கிறார்கள். கம்பிக்கும் அதே போன்று சொல்கிறார்கள். இப்படிப் பல்வேறுவிதமான முறைகளிலே ஒரு விவசாயி அவனுடைய கிணற்றிற்கு மின் இணைப்பு பெற வேண்டுமாயின் பல கஷ்டங்களை அனுபவிக்க வேண்டியிருக்கிறது. அதோடு மட்டுமல்ல, அங்கே இருக்கிற சிப்பந்திகளுக்குப் பணம் அளிக்க அந்த விவசாயி தயாராக இல்லாவிட்டால் வழியிலுள்ள மாங்களை எல்லாம் முறித்து விட வேண்டுமென்று கட்டாயப்படுத்துகிறார்கள். அங்கே இருக்கிற தென்னை மாங்கள், பனை மாங்கள் இவைகளை முறித்தால் தான் கம்பம் நட முடியும். அவர்களுக்கு இணைப்புத் தர முடியும் என்று சொல்லி, விவசாயிகளுக்கு நஷ்டத்தை ஏற்படுத்துகிறார்கள். இதையெல்லாம் போக்கி நல்ல முறையில் மின்சார வாரியம் வருங்காலத்திலே செயல்பட வேண்டும், செயல்படுமென்று நான் நம்புகிறேன்.

அதோடு மட்டுமல்ல, இந்த மின்சார வாரியம் நம்முடைய அரசாங்கத்தினுடைய கொள்கைகளை நிறைவேற்றுகின்ற ஒரு அமைப்பா அல்லது ஒரு வியாபார ஸ்தாபனமா என்ற சந்தேகம் சில நேரத்திலே எழுகிறது. 10 விண்ணப்பங்களைக் கொடுத்து எங்களுக்கு மின் இணைப்பு வேண்டுமென்று கேட்டால், எங்கே 10

1969 ஆகஸ்ட் 18]

[Dr. H. V. Hande]

சுத விகிதம் இலாபம் அளிக்கிற முறையிலே விண்ணப்பம் வருகிறதோ அங்குதான் தருவோம் என்று அந்த முறையிலே மின் இணைப்பு கொடுக்கிறார்கள். அப்படியென்றால், அது எவ்வளவு இலாபம் கண்டிருக்கிறது என்று பார்த்தால் அது வரவேற்கக் கூடியதாக இல்லை. ஆகவே, வியாபார ஸ்தாபனமாக நடத்துவதாகவிருந்தால் அதற்கு அனுசரணையாகக் காரியங்களைச் செய்ய வேண்டும். அல்லது சர்க்காருடைய கொள்கைகளை நடத்தி வைக்கின்ற ஸ்தாபனமாக இருந்தால் அதற்கு அனுசரணையாகக் காரியங்களைச் செய்யவேண்டும். ஒரு விதத்திலே வியாபார ஸ்தாபனம் என்றும், இப்படிக்கேட்டால் வியாபார ஸ்தாபனம் என்றும், அப்படிக்கேட்டால், அரசாங்கத்தினுடைய கொள்கைகளை நடத்துகின்ற ஸ்தாபனம் என்றும் கூறும் இரண்டுங்கேட்டான் நிலை மின்சார வாரியத்திற்கு இருக்கிறது. ஆகவே, இதை ஒழுங்குபடுத்தி, முறைப்படுத்தி, சீர் செய்கின்ற முறையிலே புதிதாக வந்திருக்கிற மான்டபுமீது அமைச்சர் இராமன் அவர்கள் காரியங்களைச் செய்வார்கள் என்று நம்பி உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

DR. H. V. HANDE : Hon. Speaker, Sir, at the very outset I have to express my disappointment at the fact that this House has not been taken into confidence by this Ministry with regard to the River Water Pact which took place sometime ago. I have been feeling that the discussion that is taking place in the House is absolutely meaningless unless and until the Ministry gives us a categorical statement in detail as to what exactly transpired between this State Government and the neighbouring State Government in regard to this Pact. All that we have learnt is hear say and from what newspapers have stated and from the statements made by the Hon. Minister concerned and from the statements made by the Leaders of the Opposition Parties. Therefore, I am really pained about the cavalier manner in which this matter has been treated by this august Cabinet.

With regard to the River Water Pact I would like to point out that the electricity which we think we will get hereafter will depend mainly on the extra water that we will get from the Kerala State. The agreement covers the utilisation of water flowing from the Anamalaiar and Nirar rivers. There is not much difference between the old unsigned agreement and the agreement that has been signed by the two State Governments recently. Under the old agreement 16-1/2 T.M.C. feet of water is allotted for Tamil Nadu, that is 14 T.M.C. feet of water was allotted from Nirar and 2-1/2 T.M.C. feet of water from Thekkadi. But under the latest agreement Thekkadi water is completely cut off and we are not going to get any Thekkadi water. Presuming that we are going to get that water, a lot of money has been sunk in the Thekkadi scheme. That money is a waste and I would like to point out this aspect of that matter. That is why I said in the beginning of my speech itself that this discussion

[Dr. H. V. Hande]

[1969 ஆகஸ்ட் 18]

would be much more meaningful if a proper appraisal has been made about the utilisation of the extra water which we are getting from Anamalaiar and Nirar. We have to spend a lot of money on the construction of tunnels etc., and we must see that it does not become a white elephant and afterwards we should not reach a stage when we may not be able to utilise it. We have to get the maximum power out of it. Even the extra water we will get only after the Kerala Government have built its dam on the Kerala side. Even here a set of mutually agreed rules and regulations would be a great boon instead of a General Board of P.W.D. officials. We know what has happened in the case of the Tungabhadra Project and the conflict which has arisen between the States sharing its water. So, a proper set of rules and regulations are imperative and that is one of the important points which has to be considered by the Government.

Then I come to another point, viz., Sholayar Power Project. There has been a lot of bungling in regard to this matter, and the credit for that goes to the previous Government; Two Power Houses, Sholayar Power House I and Sholayar Power House II are proposed to be executed. Power House No. I is ready but it is idle due to want of water which will flow only after the Nirar and Anamalaiar tunnel has been executed. That is the most important point which I would like to refer to in regard to this matter.

Now I come to the financial position of the Electricity Board. The general financial position may appear at first sight to be nice when we note that for the first time there is surplus. But with a capital outlay of Rs. 357.77 crores as seen from page 9 of the Book the net revenue of only Rs. 42 lakhs for a capital outlay of about Rs. 357 crores by any reckoning, shows that things are not all right at least with respect to financing. It is also seen that some Banks have taken 'interest' in the Board's programme, and have advanced Rs. 7.5 crores to the Board. The Banks which have advanced loans are as follows:—

	(Rs. in crores.)
Bank of India	3.00
Syndicate Bank	2.00
Punjab National Bank	2.00
Indian Overseas Bank	0.50

May we know the rate of interest for these loans? At what rate of interest have these loans been taken? It is also stated in the speech of the Hon. Minister—

'I trust that after nationalisation, the Banks will give even greater support to the rural electrification programme of the Board'. We have seen what the State Bank has done. What about Life Insurance Corporation of India? Are they giving us loans to the extent we want? We have to think twice on these things.

1969 ஆகஸ்ட் 18]

[Dr. H. V. Hande]

There is another thing. What is the interest at which these particular Banks are giving us loans? A tendering process is called for as regards rate of interest to be charged. I am sorry this had not been done. If it had been done, there would have been considerable saving to the tax-payer. I would like to know whether this tendering process was initiated as regards rate of interest to be charged and the extent of mortgage to be made and whether any mortgage was made at all. It is said that the Electricity Board is a commercial organisation and should run on commercial lines, then it should act in a commercial manner. Has that been done? Whenever we ask whether the Board has acted on commercial lines, the reply given is that it is a public-sector undertaking and Government agency. I would like the Hon. Minister to answer to this point while giving his reply, viz., whether the Board has acted on commercial lines and whether tendering for the rate of interest to be charged and the extent of mortgage to be made had been done. A considerable amount of saving in the interest amount could have been effected if that had been done. After all the interest amount, which the Board has to pay, has to be borne by the tax-payer. That is my accusation against the Board.

I would also like to know whether this Government had thought of the possibility of getting these loans straight from the Reserve Bank of India? After all, that is also a Government body. This Government could have negotiated with the Government of India for getting this amount from the Reserve Bank of India. Has that been done? We think this amount is going to be utilised for rural electrification. I want a straight answer from the Hon. Minister whether this amount is going to be utilised for rural electrification or whether it will be considered as a "charged amount", which could be utilised in some other way. The amount has been taken for a specific purpose viz. for rural electrification.

I now come to the other point touched upon by the hon. Member Thiru Surendran, viz. the amount of subsidy we give to the Aluminium industry. We are giving that industry a subsidy of nearly Rs. 1 crore. As regards giving subsidy to such industries, I have given my views during my speech last year, when the budget of the Electricity Board came before this House. I note that certain other industries like chemicals, gem factory, cement factory etc. which also get supply at very concessional rates have not been included in the list. These companies have also been making enormous profits. My distinguished friend Thiru Surendran has mentioned about giving of subsidy to Aluminium industry and has questioned its propriety. When chemicals, gem factory and cement factories have been making enormous profits, it is high time that the Board has its due share of such profits.

Now I come to the labour problem. That is the most important problem so far as I am concerned. In the Ennore Thermal Scheme, there is a sort of understanding that whenever we import

[Dr. H. V. Hande]

[1969 ஆகஸ்ட் 18]

outside labour, we have got to observe certain norms. There are three categories of workers there, viz. permanent, semi-permanent (work-charged) and purely temporary people. It is also linked with the Basin Bridge Power House. There is a serious threat of imminent unemployment as regards Basin Bridge Power House. I request that employees who are going to be retrenched from Basin Bridge Power House should be given preference in Ennore Thermal Scheme as temporary employees. That assurance was given by the Chairman of Electricity Board. But still I find that 25 employees are going to be directly taken in Ennore Thermal Scheme as temporary employees. Is it not against the verbal understanding (or even understanding by writing) arrived at between trade unions and the management? Why should 25 new persons be imported? Ennore Thermal Scheme should provide place for persons retrenched from Basin Bridge Power House. The Hon. Minister should give proper attention to this question. After a great vacuum, some progress has been made in labour relations. That is the good side of the picture. But, for a department with a revenue of Rs. 50 crores, I should say that the general welfare works are dismally low. That is the charge I am making in this House against the Board. Considering some of Government of India schemes producing only mounting monetary deficits year after year, where officers have luxurious offices, quarters etc., what is the facility given to the workers of the Madras Electricity Board? That is the important point.

I now come to the crucial point, viz., Neyveli. We are paying them nearly Rs. 10 crores every year. I am sorry my friend Thiru M. P. Sivagnana Gramani is not here. This would give him lot of points, on which he could shout. Why should we go on purchasing power from Neyveli at a high cost? Although the cost of power purchased from Mysore, Kerala and Neyveli is Rs. 13.26 crores, I make out that the bulk of purchase is only from Neyveli and it comes to Rs. 10 crores annually. Why should we go on paying such a huge sum? Why can't this Government take over Neyveli power generation? We can then have more control, since it is situated within Madras State. We could then have more proper liaison. Otherwise, every year we would be having this controversy over the high cost for Neyveli power. I request this Government to consider what I have said. I am sure that Government could take a decision on this matter and write to the Centre.

With Rs. 400 crores established capital, the Madras Electricity Board becomes one of the biggest public undertakings in the country. When compared to other undertakings, it appears to me that a lot of strengthening of the staff at all levels as well as modernising procedures would have to be undertaken immediately, if efficiency has to be maintained. I would suggest that a Committee consisting of 3 persons including an Engineer could be appointed to go into this question and suggest constructive means for bettering the efficiency and economy of the Board. Such

1969 ஆகஸ்ட் 18] [Dr. H. V. Hande]

missions had been appointed in other States and they have given very valuable and useful suggestions. So I would request Government to appoint such a Committee.

One more request, I would like to make.

(Thiru Ginjee V. Munuswamy in the Chair).

The employees are having many grievances. Whenever they give petitions about their grievances, I request the Chairman, not to depend upon the officials to scrutinise them. I would request the Government to give instructions to the Chairman to look into the grievances properly and do the needful in the matter.

There are so many Associations. There is the 'Licentiate's Association'. There is the 'Accountants Association'. There are about 5000 to 6000 accountants. Such grievances from employees are a constant source of irritation. If the Chairman were to give them patient hearing, many of their problems could be solved. It would give them satisfaction, if the Chairman were to hear their grievances first-hand and try to solve them, wherever extra funds are not required. I hope this would be taken due note of by the concerned authorities.

I hope that the Hon. Minister would bear in mind what all I had said and would give his reply during the final summing up tomorrow morning. Thank you.

* திரு. வி. எஸ். எஸ். மணி : தலைவர் அவர்களே, மின்சார வாரியத்தின் 1969-70-ம் ஆண்டுக்கான நிதிநிலை அறிக்கையை வர வேற்று ஒரு சில கருத்துக்களையும், ஆலோசனைகளையும் சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். எனக்கு முன்பு பேசிய நண்பர் ஒருவர் நூல் நூற்பு ஆலைகள், ஜவுளி ல் நூல் நூற்பு ஆலைகள் போன்ற நூற்பு ஆலைகளிடமிருந்து மின்சாரக் கட்டணம் ஏராளமாக பாக்கி வைக்கப்பட்டிருக்கிறது என்றும், அவைகளை உடனடியாக, கெடுபிடியாக வசூல் செய்ய வேண்டும் என்ற கருத்தினைச் சொன்னார்கள். இன்றைக்கு நூற்பு ஆலைகளின் நிலை மிகவும் நெருக்கடியான கட்டத்தில் இருக்கிறது. பொருளாதார நிலையைப் பார்த்தால், அவர்கள் சர்க்காரை நம்பி, சர்க்காரிடம் முறையிட்டு, அதிகமாகக் கடன் உதவி பெற்றுலொழிய, அந்த நூற்பு ஆலைகளை நடத்த முடியாது, நூற்பு ஆலைகளை மூடி விட வேண்டுமென்றெல்லாம் சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்த நிலையிலே அவர்களைக் கட்டாயப்படுத்தி, கெடுபிடியாக மின்சாரக் கட்டணத் தொகையை வசூல் செய்தால், நிச்சயம் அவர்கள் நூற்பு ஆலைகளை மூடிவிடத் தயாராக இருக்கிறார்கள். அந்த நிலை ஏற்பட்டால், பல ஆயிரக் கணக்கான தொழிலாளர்களுக்கு வேலையில்லாமல் போய்விடும் என்பதை இந்த நேரத்தில் கூறிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, பத்தாண்டுகளுக்கு முன்பாக, மின்சார வாரியத்திற்குச் சொந்தமான சிவில் எஞ்சினியர்கள் இல்லாத காலத்தில், பி.டபிள்யூ.டி.யிலிருந்து கடனாக சிவில் எஞ்சினியர்

[திரு. வி. எஸ். எஸ் மணி] [1969 ஆகஸ்ட் 16]

களைப் பெற்று பணியாற்றி வந்தார்கள். இன்றைய நிலையில், மின்சார வாரியத்திற்கே சொந்தமான சிவில் எஞ்சினியர்கள் ஏராளமாக இருக்கும்போது, இப்பொழுது பல பிராஜக்ட்கள் வேலை முடிந்த நிலையில், வாரியத்தின் எஞ்சினியர்களை வெளியே போகச்சொல்லும் நிலை இருக்கிறது. அந்த நிலையில் பப்ளிக் ஒர்க்ஸ் டிபார்ட்மென்டிலிருந்து கடனாக வாங்கிய எஞ்சினியர்களை வைத்துக் கொண்டு, வாரியத்திற்குச் சொந்தமான சிவில் எஞ்சினியர்களை வெளியே போகச் சொல்லுவது அல்லது கீழே இறக்குவது முறையல்ல; இதுபோன்ற நிலைகள் மிகவும் கவலைக்கிடமளிப்பவைகளாக இருக்கின்றன. அதை மாற்றி, பப்ளிக் ஒர்க்ஸ் டிபார்ட்மென்டிலிருந்து கடனாக வாங்கிய சிவில் எஞ்சினியர்களை அவர்களுடைய பேரண்ட் டிபார்ட்மென்டுக்கே போகச் சொல்லிவிட்டு, வாரியத்திற்குச் சொந்தமான சிவில் எஞ்சினியர்களுக்குப் பதவி உயர்வு கொடுக்கும் நிலையை உண்டாக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். அப்படிச் செய்தால்தான் அவர்களுக்கு வாழ்க்கையில் உற்சாகம் ஏற்படும், நல்ல முறையிலும் பணியாற்றமுடியும். பப்ளிக் ஒர்க்ஸ் எஞ்சினியர்கள் வாரியத்தில் ஈ.ஈ. போன்ற உயர் பதவியில் உயர்த்தப்படும்போது, வாரியத்திற்குச் சொந்தமான சிவில் எஞ்சினியர் ஏ.ஈ.யாகவே இருப்பது, அவர்களுக்கு மிக்க வருத்தத்தையும், அவர்களுக்கு வரக்கூடிய கிராச்சுடி, பென்ஷன் போன்றவைகளில் சலுகைகள் குறைந்தும் போகும் நிலை இருக்கிறது. அதன் பிறகும் 10, 15 அண்டுகளுக்குக் காத்திருக்கும் நிலைதான் ஏற்படுகிறது. இந்த நிலையைப் போக்க வேண்டுமென்றால், பப்ளிக் ஒர்க்ஸிலிருந்து கடனாகப் பெற்ற சிவில் எஞ்சினியர்களைப் போண்டு டிபார்ட்மென்டுக்குப் போகச் சொல்லிவிட்டு, வாரியத்திற்குச் சொந்தமான எஞ்சினியர்களுக்குப் பதவி உயர்வுகள் கொடுக்க வேண்டும். இந்த நிலையை உணர்ந்து, வாரியத்தார், வாரியத்திற்குச் சொந்தமான எஞ்சினியர்களுக்கு நல்ல வாய்ப்பினைக் கொடுக்க வேண்டும். இந்த நிலையை . . .

திரு. கே. வினாயகம் : சார், அன் எ பாயின்ட் ஆஃப் ஆர்டர். இந்த அவையில், சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு எல்லாம் தனித் தனியே இடம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதற்கான விதிகளும் இருக்கின்றன. அப்படி இருக்கும் போது, ஒரு அங்கத்தினர், சட்டசபைப் பார்வையாளர்கள் மாடத்தில் மேலே சென்று இங்கு நடக்கும் நடவடிக்கைகளைப் பார்வையிடலாமா? வேண்டுமென்றால், லௌஞ்சுக்குப் போகலாம், காண்டன்குக்குப் போகலாம். அல்லது வராந்தாவிற்குப் போகலாம். ஆனால், மேலே மாடத்திலிருந்து நடவடிக்கைகளைப் பார்ப்பது என்பது முறையானதா என்று கேட்கவிரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு மாற்றுக் கலைவர் (திரு. செஞ்சி வெ. முனுசாமி): மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. வினாயகம் ஒரு ஒழுங்குப் பிரச்சினையை எழுப்பியிருக்கிறார்கள். ஆனால், மேலே சென்றிருக்கும் உறுப்பினர் இங்கே நடக்கும் நடவடிக்கையைப் பார்ப்பதற்காகச்

1969 ஆகஸ்ட் 18] [திரு. வி. எஸ். எஸ். மணி]

சென்றா அல்லது, யாராவது வேண்டியவரைத் தேடிச் சென்றா என்கிற சிக்கல் இருப்பதால், அது பாயிண்ட் ஆப் ஆர்டர் பற்றிய விதிகளின்கீழ் வராது என்பதைத் தெரிவிக்கிறேன்.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : அதுவல்ல பிரச்சினை. அங்கேயே போய் உட்காரலாமா, அது ஒழுங்கா? அதுதான் பிரச்சினை.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. செஞ்சி வெ. முனுசாமி) : விதிமுறைப்படி, உறுப்பினர்கள் சட்டமன்றத்தின் எந்தப் பகுதிக்கும் போகலாம், வரலாம். ஆனால், அன்றாட நடவடிக்கையில் பங்கு கொள்ளும்போது, அவசரங்கள் தங்கள் இருக்கையில் இருக்கவேண்டும். மற்றபடி தடை விதிக்க முடியாது. ஆகவே, அது ஒழுங்குப் பிரச்சினையாகாது.

திரு. வி. எஸ். எஸ். மணி : சார், மின்சார வாரியத்தில் பணியாற்றுகிற ஏ.சு. போன்றவர்கள் தங்களுக்கு உயர் பதவி கிடைக்காததால், அவர்கள் தங்கள் வாழ்நாள் பூராவும், உழைத்துவிட்டு ஒய்வ பெறும்போது, அவர்களுக்குக் கிடைக்கவேண்டிய சலுகைகள் கிடைக்காத நிலை ஏற்படுவதால், அவர்கள் பணியாற்றும் காலத்திலேகூட, நேர்மையாகவும், உற்சாகத்துடனும், அவர்தோடும் பணியாற்றதக்க நிலையில் இல்லாமல் இருக்கிறார்கள். ஆகவே, பப்ளிக் ஒர்க்ஸ் டிபார்ட்மென்ட்டிலிருந்து கடனாக வாங்கிய சிவில் என்ஜினியர்களைப் பதவி உயர்வுக்கு எடுக்கும்போது, அகே துறையில் இருக்கும், சீனியர்-மேன்ட் என்ஜினியர்கள் பதவி உயர்வு இல்லாததால் அது Note 22 under Fundamental Rule 14 regarding delegation -க்கு முரணாக இருக்கிறது.

அடுத்த, பம்பு செட்டுக்கள் மின் இணைப்புக் கொடுப்பது பற்றிச் சொல்லும்போது, A P for Construction என்பவர் அவருக்கு வேண்டிய கம்பெனியில் பம்பு செட்டு வாங்கியாகிவிட்டது என்று இன்வாய்சைக் காட்டினால்தான் சீக்கிரம் கணக்கென் கிடைக்கிறது. இதில் பல ஊழல்கள், தவறுகள் ஏற்படுகின்றன. அந்த நிலை மாறவேண்டும். அதற்காக மின் வாரியத்தினர் சர்க்குலர் விடுத்து அப்படிப்பட்ட தவறுகளைத் தவிர்க்க வேண்டும்.

மின் பவர் ஹவுஸ் ஏற்படுத்தியிருக்கிறோம்; குந்தா பவர் ஹவுஸ் 1, 2, 3 என்று ஏற்படுத்தியிருக்கிறோம். இவற்றிற்கெல்லாம் மண்ணைத் தமிழக அமைச்சர்களுடைய பெயர்களை வைத்து இருக்கிறார்கள். அடுத்து ஏற்படும் பவர் ஹவுஸ்களுக்கு போறிஞர் அண்ணாவின் நாமத்தைச் சூட்டவேண்டும். நாவலர் நாமம், கலைஞர் நாமம், மதியழகன் நாமத்தையும் சூட்டலாம். அப்படிச் செய்தால் ஒரு நல்ல காரியம் செய்ததாக இருக்கும் என்பதைச் சொல்லிக் கொண்டு என் உரையை முடிக்கிறேன். வணக்கம்.

* திரு. ஆர். கருப்பையா : பேரவை மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, மின்சார வாரியத்தின் 1969-70-ம் ஆண்டுக்கான நிதிநிலை அறிக்கையின் மீது பேச வாய்ப்பு அளித்தமைக்கு என் உளங்

[திரு. ஆர். கருப்பையா [1969 ஆகஸ்ட் 18]

கனிந்த மகிழ்ச்சியையும், நன்றியையும் கூறிக்கொண்டு, வாரியத் தைப் பற்றி என்னுடைய ஒரு சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விழைகிறேன்.

பொதுவாக, மின்சார வாரியம் தமிழ் நாட்டில் சிறப்பாகப் பணியாற்றி வருகிறது என்றாலும், சொல்படும் முறையில் சற்று கால தாமதம் இருக்கிறது. குறிப்பாக கிராமப் பகுதிகளுக்கு, மின் இணைப்புக்கள் கொடுப்பதில், மின் வாரியத்தார் அளிக்கும் பதில்களும், எடுக்கும் நடவடிக்கைகளும், என்ன எண்ணத்தைக் கொடுக்கிறது என்றால், மின்சார வாரியத்தால் கிராமப் பகுதிகளுக்கு மின் இணைப்புக்கள் கொடுக்கும் விஷயத்தில் ஆமை வேகத்தில் தான் போகிறார்கள் என்கிற குற்றச்சாட்டைக் கூற விரும்புகிறேன். நகரப் புறங்களில் இவ்வளவு விரைவாகச் செய்பவர்கள், அதில் பத்தில் ஒரு பங்கு கூட கிராமப்பகுதியில் காட்டக் கூடியிருக்கிறார்கள். குறிப்பாகச் சொல்ல வேண்டுமென்றால், திருச்சி மாவட்டத்தில் மிகவும் பின்தங்கிய பகுதியாகிய அரியலூர், ஜயங்கொண்டான் தாலுக்காக்களில் வேலை மிகவும் தாமதமாகவே நடந்துவருகிறது. ராயம்புரம், ஆதிசூழிகாடு, மல்லூர், சுப்பராயபுரம், வாரணவாசி போன்ற கிராமங்களில், விவசாயிகள் கடன் வாங்கி, பம்பு செட்டுக்கள் மூன்று ஆண்டுகளுக்கு முன்னரே வாங்கி வைத்திருந்தும், அந்தப் பகுதி மக்களுக்கு இன்னும் மின் இணைப்புக் கொடுத்தபாடிಲ್ಲ. அதனால், மக்கள் பாதிக்கப் பட்டிருக்கிறார்கள். அதில் இருக்கும் குறை என்னவென்றால், திருச்சி மாவட்டத்தில், ஒரு பகுதி திருச்சி டிவிஷனிலும், இன்னொரு பகுதி விருத்தாசலம் டிவிஷனிலும் இருக்கிறது. அங்கே போய்க் கேட்டால், அந்த ஆபீசர் இங்கே இல்லை அந்தப் பகுதிக்குப் போங்கள் என்கிறார்; இப்படி மக்கள் அல்லல் படுத்தப் படுகிறார்கள். ஆகவே, மக்களுடைய நலனைக் கொண்டு, திருச்சி மாவட்டம் பூராவையும், திருச்சி டிவிஷனிலேயே வைத்தால்தான் நலமாக இருக்கும். அப்பொழுதுதான் நல்ல முறையில் வேலைகள் நடக்கும் என்பதைக் கூற விரும்புகிறேன்.

குறிப்பாக, இந்த மின்சார வாரியத்தை இரண்டு பிரிவுகளாகப் பிரிக்கலாம். ஒன்று கன்ஸ்ட்ரக்ஷன்; இன்னொன்று கமர்ஷியல். ஸ்வொன்றுக்கும் தனித்தனியாக ஒரு தலைமைப் பொறியாளரை நியமித்தால் தான் இன்னும் திறமையாக, விரைவாகச் செயல்பட முடியும். இப்பொழுது எதற்கெடுத்தாலும் தலைமைப் பொறியாளர்தான் பார்க்க வேண்டும் என்ற நிலைமை இருக்கிறது. கிராமப்புறங்களில் நடைபெறும் எந்தத் திட்டங்களாக இருந்தாலும், சென்னைக்கு வந்து தலைமைப் பொறியாளரிடம்தான் சாங்ஷன் பெற வேண்டும். உடனடியாக கிராமப்பகுதிகளுக்கு சாங்ஷன் கிடைக்கவும், மற்ற வேலைத் திட்டங்கள் நடைபெறவும் வேண்டிய வழிவகைகள் செய்யப்பட வேண்டும்.

மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் 1971-ம் ஆண்டிற்குள் தமிழ் நாட்டிலுள்ள எல்லாக் கிராமங்களுக்கும் மின் இணைப்புக் கொடுக்க முடியும் என்று கூறியிருக்கிறார்கள். அப்படி நடப்பதாக இருந்

1969 ஆகஸ்ட் 18] [திரு. ஆர். கருப்பையா]

தால், நாங்கள் இந்த அமைச்சரவையைப் பாராட்டுவோம். அல்லது இந்தத் திட்டமும், படி அரிசித் திட்டத்தைப்போல வெறும் விளம்பரமாகத்தான் இருக்குமோ என்று அஞ்சுகிறோம். 1971-ம் ஆண்டிற்குள் எல்லாக் கிராமங்களுக்கும் மின் இணைப்புத் தரப்பட வேண்டுமானால் எவ்வளவு தொகை செலவாகும் என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். படி அரிசித் திட்டம் போல் இல்லாமல் இருக்க வேண்டும். அல்லது 'சீப் பாப்புவலாடி' க்காகச் சொன்னார் கனோ, என்னவோ? உண்மையிலேயே கிராமம் முழுவதற்கும் மின்சாரத்தைப் பயன்படுத்திப் செய்தால் நாங்கள் பாராட்டுகிறோம். பொய்யாகச் சொல்லி விசையாய் பெருங்குடி மக்களை ஏமாற்றத்திற்காளாக்க வேண்டாம். மின்சார இணைப்புத் திட்டத்தை இன்னும் வேகமான முறையில், விரிவாகவும், விரைவாகவும் செயல்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இன்னும் ஒன்றைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். திருமானூர் ஊராட்சி ஒன்றியத்தைப் பொறுத்தவரையில் தண்ணீர்த் தட்டுப் பாடு அடிக்கடி ஏற்படுகின்றது.

திரு. ஏ. கோ. பாலகிருஷ்ணன் : தலைவர் அவர்களே, அங்கத் தினர் அவர்கள் விளக்கம் சொல்லும்போது, அமைச்சர் அவர்கள் பொய்யாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள் என்று கூறினர். பொய் என்ற வார்த்தையை இந்த மன்றத்தில் உபயோகிக்கலாமா?

திரு. ஆர். கருப்பையா : தலைவர் அவர்களே, அந்த வார்த்தையை 'உண்மைக்கு மாறாகச் சொல்லி' என்று திருத்திக் கொள்ள வேண்டுகிறேன். அமைச்சர் அவர்கள் கூறியபடி நடப்பதாக இருந்தால் பாராட்டுகிறோம். மேலும் எங்கள் பகுதியில் தண்ணீர்த் தட்டுப்பாடு அதிகமாக உள்ளது. வடிபுளைக் குழாய்க் கிணறுகள் (ஃபீல்டர் பாயிண்டுகள்) ஏராளமாக இருக்கின்றன. ஆனால் அவைகளுக்கு கரண்டி களெக்ஷன் கிடைக்கவில்லை. நாங்கள் திருச்சியிலுள்ள இன்ஜினியரை அணுகி இதைப்பற்றிக் கேட்டும் பலன் ஒன்றும் கிடைக்கவில்லை. கடந்த மூன்று ஆண்டுகளாக திருமானூர் ஊராட்சி ஒன்றியத்திலுள்ள ஏராகுறிச்சி, காமாசவல்லி, மாத்தூர், குருவாடி, அத்தூர் போன்ற பகுதிகளிலுள்ள தூற்றுக் கணக்கான வடிபுளைக் குழாய்க் கிணறுகளுக்கு மின் இணைப்பு கிடைக்கவில்லை. கேட்டால் அந்தப் பகுதிகளில் பத்து பர்சென்ட் லாபம் வரவில்லை என்று சொல்கிறார்கள். நிறைய விவசாயிகள் கிணறுகளுக்கு மின்இணைப்பு பெற தயாராக இருந்தாலும், காலதாமதம் ஏற்படுகின்றது, இன்னும் சாங்ஷன் ஆக வில்லை என்று சொல்லிக்கொண்டு வருகிறார்கள். அரியலூர் தாலுகாவைப் பொறுத்தவரையில், அது மிகவும் பின்தங்கிய பகுதி. அந்தப் பகுதியில் ஒரு கிராமத்திற்கு இருபது, முப்பது விவசாயிகள் தங்களிடையே கிணறுகளுக்கு மின்இணைப்பு செய்து கொள்வார்கள் என்று எதிர்பார்ப்பது அவ்வளவு கலப்பமான காரியம் இல்லை. விவசாயத்திற்கு நன்மை செய்கிறோம் என்று சொல்லிக்கொண்டு, இப்படி மின்இணைப்பு கொடுப்பதில் காலதாமதம் செய்கிறார்கள். ஆகவே, பின்தங்கிய பகுதிகளுக்கும்

[திரு. ஆர். கருப்பையா]

[1969 ஆகஸ்ட் 18]

பத்து பர்சென்ட் லாபம் வர வேண்டுமென்று இருப்பதை மாற்றி சுமார் எட்டு பர்சென்ட் லாபம் வந்தாலும் மின் இணைப்பு கொடுக்கலாம் என்று மாற்றியமைக்க வேண்டும். நாம் மின்சார வாரியத்தை லாபத்திற்காக, லாப நோக்கத்திற்காக வைத்து நடத்தக் கூடாது. இந்தப் பகுதிகளில் மழை இல்லாமல் கிணறுகள் பாசனம் மூலமே விவசாயம் நடைபெறவேண்டியிருக்கிறது. இந்தப் பகுதியில் நிலம் வைத்திருப்பவர்கள் யார் மின் இணைப்பு கேட்டாலும் கொடுக்க வழிவகை செய்யவேண்டும். சிலர் எண்ணெய் போட்டு மோட்டார் பம்புகளை ஓட்டி வந்தார்கள். இப்போது எண்ணெய் விற்கும் விலையில் அதை உபயோகிக்க ஏழை விவசாயிகள் கஷ்டப்படுகிறார்கள். நாம் வியாபார நோக்கத்தோடு பார்க்காமல் ஐந்து பர்சென்ட் வந்தாலும் அல்லது லாபமே வரவில்லையென்றாலும் பின்தங்கிய பகுதி மக்களுக்கு நன்மை செய்ய வேண்டும் என்ற எண்ணத்தில் அரசாங்கம் இதற்கு வழிவகை செய்துதரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, மின்சார அமைச்சர் அவர்கள் இந்தத் துறையிலே அதிகமான லாபம் வருகிறது என்று குறிப்பிட்டார்கள். அந்த லாபத்திலே ஒரு பங்கை அந்தத் துறையிலே வேலை செய்பவர்களுக்கு, அந்தத் துறையிலே வேலை செய்கிற தொழிலாளர்களுக்குப் போனசாகத் தரவேண்டும். மேலும் எலெக்ட்ரிசிட்டி போர்டில் தினக்கூலி, வாரக்கூலிகளாக ஏராளமான பேர் வேலை செய்து வருகிறார்கள். அவர்களுடைய ஊழியம் நிரந்தரமாக்கப்பட வில்லை. அவர்கள் நிரந்தரமாக்கப்படாததால், தங்களுடைய வேலை எப்பொழுது போய்விடுமோ என்ற அச்சத்தின் நடுவில், அவர்கள் தங்களுடைய வேலையைச் செய்து வருகிறார்கள். மேலும் சில இடங்களில் வேலை சுணக்கமாக நடைபெறுகிறது. 'இந்த வேலை முடிந்தவுடன் வேறு எங்கே வேலைக்குப் போவது?' என்ற அச்சத்தின் காரணமாக அவர்கள் வேலை செய்யவேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே, இந்தமாதிரியான தொழிலாளர்களை நிரந்தரமாக்கினால் வேலையானது இன்னும் வேகமாகவும், அவர்கள் மன நிறைவுடனும் பாடுபடுவார்கள் என்று சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, திருச்சி மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில், ஹெவி பாய்லர் தொழிற்சாலையும், சிறு ஆயுத தொழிற்சாலையும், இன்டஸ்ட்ரியல் எஸ்டேட்டும் இருக்கின்றன. அங்கே அனல் மின்சார நிலையம் ஒன்றை ஏற்படுத்தினால் மின்சார உற்பத்திக்கும், மின்சார தேவைக்கும் வேண்டிய மின்சாரத்தை அங்கிருந்தே பெற்றுக்கொள்ளலாம். இப்போது இருக்கின்ற மின்சாரம் போதாது. ஆகவே, திருச்சி மாவட்டத்தில் ஒரு அனல் மின்சார நிலையத்தினை ஏற்படுத்தி, அந்தப் பகுதிக்கு ஒரு நிரந்தரமான பயனைச் செய்துதர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன் (மணியடிக்கப்பட்டது).

1969 ஆகஸ்ட் 18] [திரு. ஆர். கருப்பையா]

மின்சார நிறுவனம் இரண்டு பிரிவுகளாகச் செயல்படுகிறது. அரசாங்கத்தின் கீழும், தனியார் நிறுவனத்தின்கீழும் மின்சாரம் வ்னியோகிக்கப்படுகிறது. தனியார் கம்பெனியானது டெம்பரரி கொட்டகையாக இருந்தால்கூட ஏற்றுக்கொண்டு, மின் இணைப்புத் தர முன்வருகிறார்கள். ஆனால் அரசாங்க நிறுவனமானது ஓர் இடத்திற்கு மின் இணைப்பு கொடுக்க வேண்டுமென்றால் ரூபாய் ஆயிரம் அல்லது 800 ரூபாய் மதிப்பிலாவது கட்டிடம் கட்ட வேண்டும். மேலும் பர்மெனென்ட் கட்டிடம் கட்டினால்தான் மின் இணைப்புத் தருகிறார்கள். பணக்காரர்கள் தான் இப்படிச் கட்டி, வசதிகளைப் பெற முடியும். ஒரு சாதாரண ஏழை விவசாயி இப்படிச் செய்ய முடியாது. தனியார் நிறுவனத்தினர் டெம்ப்ரரி ஷெட்டாக இருந்தாலும், அதாவது கீற்றுக் கொட்டகையாக இருந்தாலும், மின்இணைப்புத் தருகிறார்கள். ஏன் இந்த மாறுபாடுகள் என்பதை அறிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன். மேலும் மின்சார வேலை நடைபெறுகிற இடங்களில் கம்பங்கள் இல்லை, கம்பிகள் இல்லை என்று வேலையை நிறுத்திவிடுகிறார்கள். திருமானூரிலும் இதேபோல் கம்பங்கள் இல்லையென்ற குறை பேசப்பட்டு வருகிறது. அரசாங்கம் இந்தக் குறைபாடுகளையெல்லாம் போக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். மேலும் தெரு விளக்குகளுக்குத் தனியாக மிட்டர் வைத்து கணக்குப் பார்க்க வேண்டும். சில கிராமப் பஞ்சாயத்தினால் தெரு விளக்குகளுக்கு உண்டான கட்டணத்தைக் கட்டக்கூட முடியாத நிலை இருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட இடங்களில் அந்த ஊராட்சி ஒன்றியத்திடமிருந்து கட்டணத்தை வருவிக்க வாய்ப்பு ஏற்படுத்தித்தர வேண்டுமென்று கூறிக் கொண்டு, என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. வி. டி. அண்ணாமலை : பேரவை மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, மின்சார வாரியத்தின் 1969-70-ம் ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கை, 1968-69-ம் ஆண்டு துணை நிதிநிலை அறிக்கையின் பேரில் எனது கருத்துக்கள் சிலவற்றைக் கூற விரும்புகிறேன்.

12 30
பி.ப

கடந்த ஆண்டு மின்சார வாரியத்தின் ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கை விவாதத்தின்போது சட்டமன்றத்தில் கூறப்பட்ட கருத்துக்களையொட்டி மின்சார வாரியம் எடுத்துக்கொண்ட நடவடிக்கைகளை விவரித்த அறிக்கை உறுப்பினர்களுக்கு வழங்கப்பட்டதையும் பாராட்டி அதில் உள்ள நடவடிக்கைகளுக்கும் பாராட்டுதல்கள் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

1971-ஆம் ஆண்டு இறுதிக்குள் தமிழ்நாடு முழுதும் உள்ள கிராமங்களுக்கு மின் இணைப்புக் கொடுக்கும் பணியை முடிக்க மேற்கொண்டுள்ள உறுதியையும் பாராட்டுகிறேன். இந்த நல்ல நேரத்தில் எங்களுக்குத் தேவையான சில பிரச்சினைகளையும் தெரிவித்து அவைகளின் பேரில் நமது வாரியமும், அரசும் தக்க நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ள வேண்டுகிறேன்.

(1) வட ஆற்காடு மாவட்டத்தில் வந்தவாசி, செய்யார் வட்டாரத்தில் தற்போது கொடுக்கப்பட்டுள்ள மின் இணைப்பின் காரணமாக மின்சார அலுவலகங்களில் வேலைப் பளு ஏற்

[திரு. வி. டி. அண்ணாமலை] [1969 ஆகஸ்ட் 18]

பட்டுள்ளன. அவைகளைத் தவிர்க்க (1) வந்தவாசி ஏ. இ. (ஓ. எம்.) அலுவலகப் பணிகள் இரண்டாகப் பிரிக்கப்பட்டு ஏ.இ. (சவுத்) ஏ.இ. (நார்த்) என்று அமைக்கக் கோருகிறேன். தவிரவும் (2) புதிதாக சில செக்ஷன் அலுவலகங்கள் விரம்பாக்கம், புரிசை, கோவிலூர், நெடுங்குளம் பெரியகொழுப்பலூர், திருமனி ஆகிய இடங்களை மையமாகக் கொண்டு புதியவை துவக்கவும் கோருகிறேன்.

(2) தவிரவும் மனபுயூர், விரம்பாக்கம், புரிசை ஆகிய மூன்று இடங்களிலும் மின்சார சப் ஸ்டேஷன்களை துவக்கவும் அதன்மூலம் மின்வேகம் சீராக அமையவும் ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென.

(3) மின்சார ரெவின்யூ யூனிட்டாக்காகவும், மின்சார ஸ்டோர், மின்சார கமர்ஷியல் அலுவலகத்துக்கும் அங்கே உள்ள எலெக்ட்ரிக் சப் ஸ்டேஷன் அருகில் உள்ள காலி இடத்தில் கட்டடங்களைக் கட்டித்தரக் கோருகிறேன்.

பல கிராமங்களில் பல்புகள் இல்லாத குறையினால் தெரு விளக்குகள் சரிவர வேலை செய்வதில்லை. இதனால் பலபல கஷ்டங்களை மக்கள் அடைகிறார்கள். விளக்கு எரியவில்லை, வெளிச்சம் தரவில்லை. சர்க்காருக்கு மட்டும் பணம் தருகிறோம் என்று குறைபடுகிறார்கள். விளக்குகள் அமைக்கப்பட்டும் ஒரு தீபம் கூடத் தெரியாத நிலை உள்ளது. உதாரணமாக பொணமல்லூர் தொகுதியில் கொடுக்கத்தூர், கோவிலூர், அனுகிசுவூர், முக்கூர், வாக்கடை வடதின்னலூர் போன்ற பெரிய கிராமங்கள் எல்லாம் இருண்டு கிடக்கின்றன. இந்த கிராமங்களிலாவது உடனடியாகப் பல்புகள் புதியதாகப் போடப்பட வேண்டும்.

மின்சார வாரியத் துறையில் பல்புகள் தயாரிக்கும் ஒரு தொழிற்சாலையை நிறுவத் தகுந்த ஏற்பாடுகளைச் செய்யவும் வேண்டும்.

அடுத்தாற்போல் வந்தவாசி, செய்யார் தாலுக்காக்களில் பல கிராமங்கள் மின் இணைப்புத் தேவையுடைய அளிக்கப்படாமல் காலம் தாழ்த்தப்பட்டு வருகிறது. மின் இலாக்கா இன்னும் அதிகமான சுறுசுறுப்புடன் பணியாற்றவேண்டுமென்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். வந்தவாசி தாலுக்காவில் ஆரியாத்தூர், கொண்டயான் குப்பம், செய்யாறு தாலுக்கா கிராமங்களில் மின் இணைப்புக் கோரி பல ஆண்டுகள் ஆகின்றன. அவை இன்னும் கவனிக்கப்படவில்லை.

அடுத்தாற்போல் விவசாயிகள் நில அடமான பாங்குகளில் நிலத்தை அடகுவைத்து கடன் வாங்கி, மோட்டார் போட்டு மின் இணைப்புக் கொடுங்கள் என்று கேட்கிற நேரத்தில்—பத்து சதம் கட்டுமானமுள்ளதாக இல்லை, ஆகவே கொடுப்பதற்கில்லை என்கிறார்கள். இப்படி பத்து சதம் லாபகரம் உள்ளதா என்று கவனிக்கப் படுத்தான் கிராம விவசாயிகளுக்கு விவசாயத்துக்கு மின்

1969 ஆகஸ்ட் 18] [திரு. வி. டி. அண்ணாமலை.]

தொடர்பு அளிக்கப்படுகிறது. விவசாயத்திற்கு ஊக்கமும், ஆக்கமும் அளித்து உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்க வேண்டிய நிலையில் உள்ள நாம் கண்டிப்பாக இந்த விதியைத் தளர்த்தியாக வேண்டும். பத்து சதம் கட்டுமானத்தைப் பார்க்காது—விவசாயிகள் விவசாயத்திற்கு மின் இணைப்புக் கேட்கிறார்களா, உடனே கொடுங்கள் என்கிற வகையில் செயலாற்ற வேண்டும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். ஆக இந்த விதியைத் தளர்த்தி விவசாயிகள் கோருகிறபோது மின்தொடர்பு அளித்து உணவு உற்பத்திக்கு அதிக அளவில் ஆதரவுதர வேண்டுகிறேன்.

தவிரவும் மின்சார பம்பு செட்டுகளுக்கு குறைந்தபட்ச ஆண்டுக் கட்டணம் என ஒரு குதிரை ஓட்டத்துக்கு ரூ. 50 என்ற விதியையும் தளர்த்தி செலவுக்குரிய பணம் செலுத்தினால் போதும் என்ற நிலையை உருவாக்க வேண்டும். இந்தத் தொகையை மின்சார வாரியமே தள்ளிக்கொடுக்கலாம். இல்லையென்றால் சர்க்கார் மானியமாகவாவது இதை அவர்களுக்கு கொடுத்து விவசாயிகளுக்கு உதவி செய்ய வேண்டும்.

அடுத்தபடியாக மின்சார இலாகாவில் மரியாதை வாரம் என்று ஒருவாரம் பல்வேறு பகுதிகளிலும் நடைபெற ஏற்பாடுகள் செய்ய வேண்டுகிறேன். மின்சார இலாகாவில் இருப்பவர்கள் தாங்கள் மக்களுக்குச் சேவை செய்ய இருப்பவர்களாகத் தங்களைக் கருதிக் கொள்ளப் பழகவேண்டும். கிராமத்தில் இருந்து விவசாயிகள் வந்தால் அலட்சியமாக அவர்களை நடத்துகிறபோக்கு மாற வேண்டும். ஆகவே ஊராட்சி ஒன்றியங்களின் தலைநகரம், வட்டம், மாவட்ட தலைநகரங்கள் ஆகிய இடங்களில் கூடுமான வரையில் ஸ்தலஸ்தாபனத் தலைவர்கள், சட்டமன்ற பாராளுமன்ற உறுப்பினர்கள், விவசாயப் பொதுமக்கள் ஆகியவர்களைக் கொண்டு சிறப்பாக மரியாதை வாரம் நடத்தி மின்பொறியாளர்கள் மற்றவர்களுடன் தொடர்பு கொள்ளவும். ஒருவரை ஒருவர் புரிந்துகொள்ளவும் வழி ஏற்படுத்தவேண்டுமென்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தாற்போல கிராமங்களில் பல பகுதிகளில் மின் இணைப்புக்கம்பிகள் நைந்து உள்ளன. அதனால் மின்சார சேதாரமும், மழை காற்று காலங்களில் விளக்குகள் அணைந்து பல சேதாரமும், இன்னல்களும் ஏற்படுகின்றன. ஆகவே மின்சாரக் கம்பிகள் இழுத்தால் இத்தனை ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு அவை மாற்றப்பட்டு வேண்டும் என்ற விதியை வைத்து மாற்றவேண்டும். அல்லது நைந்துபோன இடங்களிலாவது உடனடியாக மாற்ற ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். பழுதாயிட்ட கம்பங்களையும் உடனடியாக அகற்றி புதுக் கம்பங்களை வைக்கவேண்டும். சிமிண்ட் காங்கிரிட் கம்பங்களை வைத்தால் நலமாக இருக்கும்.

புதியதாக சப் ஸ்டேஷன்களுக்கு இடம் வாங்கும்போது கூடுமான வரையில் கொஞ்சம் அதிகமான இடத்தைப் பெற்று அதில் எம்.ஓ. அலுவலகம், என்.ஓ. குடியிருப்பு வசதிக்கும் வழி வகை செய்யக் கோருகிறேன்.

[திரு. வி. டி. அண்ணாமலை.] [1969 ஆகஸ்ட் 18]

கடைசியாக ஒன்று கூற விரும்புகிறேன். மின்சார இலாக்கா அதிகாரிகளும், அரசாங்க அமைச்சர்களும் தயவு செய்து கோபித்துக்கொள்ளக் கூடாது. இன்னமும் மின்சார இலாக்காவில் சிவப்புநாடா முறை இருந்து வருகிறது. சாதாரணமாக ஒரு விவசாயிக்கு மின் தொடர்பு கொடுக்கும் முடிவான அதிகாரம் ஏ.இ.யிடம் முடிய வழிவகை செய்யவேண்டும். இன்றைக்கு ஒரு விவசாயி மின் இணைப்புக் கொடுக்கவேண்டும் என்று கோரினால் ஏ.இ., டி.இ.-க்கு அனுப்புவது. டி.இ., எஸ்.இ.-க்கு அனுப்புவது—முடிவில் மின் இணைப்புக் கொடுக்கப்படுவதற்கு மிகுந்த காலதாமதமாகிறது. உடனடியாக ஏ.இ. கொடுத்தால் என்ன? அவரும் ஒரு என்ஜினியர் தான். அவர் கொடுத்துவிட்டு—மாதாமாதம் இவ்வளவு பம்பு செட்டுகளுக்குக் கொடுத்திருப்பதாக மேலே புள்ளிவிவரம் அனுப்பினால் அவற்றுகுந்தகுந்தாற்போல அவர்கள் டிரான்ஸ்பார்மர் அமைக்க வழியேற்படும். இதன்மூலம் டி.இ., எஸ்.இ. வேலைப் பளுவும் குறையும். மற்ற எல்லா மின் தொடர்புகளுக்கும் இல்லாவிட்டாலும் விவசாயிகளுக்கு—உணவு பெருக்கத் துக்கு உபயோகிக்கும் பம்பு செட்டுகளுக்காகவும் அவசியம் இந்த ஏற்பாட்டைக் கொண்டுவர வேண்டுமென்றேன்.

விவசாயிகளுக்கு மின் தொடர்பு அளிப்பதன்மூலம் 9 கோடி நஷ்டம் என்று மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் உரையில் கண்டிருக்கிறது. எந்தக் காரணங்களால் ஏற்பட்ட நஷ்டம் இது என்று விளக்கக் கொடுக்கிறேன். உண்மையில் அதைக் கேட்கிற போது விவசாயி என்ற முறையில் நான் வருந்துகிறேன்.

அடுத்தாற்போல மின்சார வாரியத்தின் எல்லா அறிக்கையும் கிடைத்திருக்கிறது. உள்ளபடி மகிழ்ச்சி. ஆனால் ஒன்று கொடுக்கவில்லை. லாப நஷ்ட கணக்கு, பாலன்ஷீட் கொடுக்கப்படவில்லை. தயவு செய்து அடுத்த ஆண்டாவது வரவு செலவு லாப நஷ்ட பாலன்ஷீட் கணக்கு கொடுக்கப்படவேண்டும்.

அடுத்தாற்போல் மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் தம் உரையில் 3,452 கிராமங்களுக்கு மின் தொடர்பு ஏற்படுத்தியிருப்பதாகச் சொன்னார்கள். ஆனால் ஆதித்திராவிடர்கள் மற்றும் தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் வசிக்கும் காலனிகள் 473-க்கே மின் இணைப்புக் கொடுக்கப்பட்டிருப்பதாகச் சொன்னார்கள். தாழ்த்தப்பட்ட ஏழை மக்களது பகுதிகள் புறக்கணிக்கப்படுவது நியாயமல்ல. எங்கள் தொகுதியில் செய்யாறு தாலுக்காவில் சாதி இந்துக்கள் வசிக்கும் பகுதியில் மின்தொடர்பும், தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் வசிக்கும் காலனியில் மின் தொடர்பும் இல்லை. எனவே இனியாகிலும் கிராமங்களுக்கு மின் விஸ்தரிப்பு அளிக்கிறபோது தாழ்த்தப்பட்ட, ஆதித்திராவிட மக்கள் வசிக்கும் காலனிக்கும் ஒருசேர மின் இணைப்புக் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று கொருகிறேன். காலனிகளுக்கு முதலில் மின் இணைப்புக் கொடுத்துவிட்டுத்தான் ஊர்களுக்கு இழுக்கவேண்டுமென்று

1969 ஆகஸ்ட் 18] [திரு. வி. டி. அண்ணாமலை]

உத்தரவிடுவோமானால் ஆதித்திராவிட மக்கள், தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் வசிக்கும் இடங்கள் எல்லாம் சீக்கிரத்தில் மின்வசதி பெறும்.

கடைசியாக ஒன்று கூற ஆசைப்படுகிறேன். நமது தமிழகத்தில் கடந்த இரண்டாண்டாக பருவ மழை பொய்த்துப்போய் விட்டது. இந்த நேரத்தில் மின்சாரக் கட்டணம் கேட்கிறார்கள். விவசாயிகள் நிலத்தை உழுதார்கள், விதைத்தார்கள். மோட்டார் போட்டார்கள். ஆனால் தண்ணீர் இல்லை. பயிர்கள் நாசமாகி நஷ்டமடைந்திருக்கிறார்கள். இந்த நேரத்தில் அவர்களுக்கு மின்சாரக் கட்டணத்தை வஜா செய்து கொடுப்பதுதான் மிகவும் முக்கியமானதாகும். வாரியமே ஏற்றுக்கொண்டாலும் சரி, அல்லது அரசாங்கம் மானியமாக அளித்தாலும் சரி, ஏதாவது ஒரு முறையில் விவசாயிகளுக்கு மின்சாரக் கட்டணத்தை வஜா செய்து கொடுப்பது மிகமிக அவசியம் என்று கூறி எனக்குப் பேச வாய்ப்பளித்த போவை மாற்றுத் தலைவர் அவர்களுக்கு நன்றியைத் தெரிவித்து முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. ரா. ரெத்தின தேவர் : மாற்றுத்தலைவர் அவர்களே, 1971-ஆம் ஆண்டுக்குள்ளாக நமது தமிழகத்தில் உள்ள கிராமாந்தரப் பகுதிகள் முழுவதற்கும் மின் இணைப்புக் கொடுத்துவிடுவோம் என்று தமிழக அரசு கூறி இருக்கிறது. உண்மையிலேயே அந்த அறிக்கையைப் பார்க்கும்பொழுது 1967-68, 1968-69-ஆம் ஆண்டுகளுக்குரிய புள்ளிவிவரக் கணக்குகளைப் பார்க்கும்பொழுது முடிந்துவிடும் என்ற எண்ணம் இருக்கிறது. அதை நல்ல முறையிலே, தீவிரப்படுத்தும் முறையிலே அரசு செயல்பட வேண்டும் என்பது என் னுடைய வேண்டுகோள்.

விவசாயப் பெருங்குடி மக்களுக்காக இந்த அரசு நல்ல முறையிலே எந்த அளவுக்குத் தொழிற்சாலைகளுக்குக் குறைந்த பட்சம் கட்டணம் விதிக்கிறதோ அந்த அளவுக்கு விவசாயிகளுக்கு ஊக்கம் அளிக்கும் முறையிலே குறைந்த பட்சக் கட்டணம் வசூலிக்க வேண்டுமாய்க் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதோடு விவசாயிகளுக்குப் பம்புசெட்டுகள் போடுவதற்கு மின் இணைப்பு வேண்டுமென்று மனுக் கொடுக்கின்ற நேரத்திலே உடனடியாக எந்தவிதமான அலைச்சலையும் உண்டுபண்ணாது சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகள் ஆவன செய்ய வேண்டுமெனக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். ஏற்கனவே சாதாரண விவசாயிகள் எப்படி அதிகாரிகளிடம் மனுச் செய்வது என்றுகூட தெரியாத நிலைமையில் இருக்கிறார்கள். அவர்களைப் பார்க்கிறபோது, அங்கே போ, இங்கே போ என்று சொல்கிறார்கள். அந்த நிலைமை ஏற்படாத வண்ணம் பார்த்துக் கொள்ளும்படி அரசு ஆணையிடவேண்டும். பாங்கின்மூலமாக விவசாயிகள் கடன் வாங்குகிறார்கள். 5 ஆயிரம் ரூபாய் விவசாயி கடன் வாங்கும்பொழுது அந்த லோன் சாங்ஷன் செய்யப்பட்ட உடனே மின் இணைப்புக்காக சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகளிடம் தெரியப்படுத்தியும் ஆறு மாத காலமாக சில கிராமங்களிலே மின் இணைப்

[திரு. ரா. ரெத்தினவேலர்]

[1969 ஆகஸ்ட் 18]

புக் கொடுக்காத நிலைமைதான் இருந்து வருகிறது. இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில் முதலாளத்தார் பகுதியில் கீழ்த் தாவல் கிராமத்தில் பம்புசெட்டுக்காக கடன் வாங்கி ஆறு மாதங்கள் ஆகிவிட்ட பிறகும் கூட இன்னும் மின் இணைப்புக் கொடுக்கவில்லை. கேட்டால் மீட்டர் இல்லை, டிரான்ஸ்பார்மர் இல்லை என்று சொல்கிறார்கள். ஈசன் கம்பெனியில் டிரான்ஸ்பார்மர் எடுப்பதற்கு ஆள் இல்லை என்று சொல்கிறார்கள். உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்க வேண்டுமென்ற எண்ணத்தோடு அதிக நிதியை ஒதுக்கி வேண்டிய உதவியை அவர்களுக்குச் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இதற்காக லோன் போடும்பொழுது பங்குத் தொகைகள் என்ற முறையில் 100க்கு 5 என்று பிடித்துக்கொள்கிறார்கள். அதோடு மொத்தத்திலே 5 சத விதிகம் என்ற அளவுக்கு சிறு சேமிப்பு என்ற முறையிலேயும் பிடித்துவிடுகிறார்கள். விவசாயி 5 ஆயிரம் ரூபாய் கடன் வாங்கினால் அவனிடமிருந்து 500 ரொச்சம் ரூபாய் பிடித்துவிடுவதாகச் சொல்கிறார்கள். ஐந்தாயிரம் வாங்கக் கூடிய நிலைமையில் 500 பிடித்துக்கொண்டால் அந்த வேலையைச் செய்ய முடியாத நிலைமை ஏற்பட்டுவிடுகிறது. சிறு சேமிப்பு, பங்குத் தொகை இவற்றை அதிகமாகப் பிடித்துக்கொள்வது என்ற முறையினைப் பரிசீலனை செய்து பிற்பட்ட விவசாயிகளுக்கு அந்த நிலைமை ஏற்படாத வண்ணம் செய்யவேண்டுமென்று இந்த அரசைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

விவசாயிகள் உடனடியாக மின் இணைப்பு வேண்டுமென்று மனுச்செய்யும் காலத்தில் சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகளை அனுசிச் சில குறைபாடுகளைச் சொல்லவேண்டுமென்றால், முடியாத நிலைமை இருக்கிறது. இராமநாதபுரம் மாவட்டத்திலே பரமக்குடியிலே எஸ்.இ. அலுவலகம் இருக்கிறது. அந்த எஸ்.இ. ஸ்திரமான நிலையிலே அங்கே தங்குவது கிடையாது. எனினால் மதுரையிலே ஒரு பகுதி, பரமக்குடியிலே ஒரு பகுதி என்று இருப்பதால், நாங்கள் எஸ். இ-யிடம் சில குறைபாடுகளைச் சொல்வதற்குப் போனால் அவர் மதுரையிலே தங்கிவிடுகிறார் என்று கூறிவிடுகிறார்கள். அந்த நிலைமை ஏற்படாதவாறு பார்த்துக் கொள்ளும் வகையில் அவர் அங்கேயே தலைமை அலுவலகத்திலேயே தங்கி மின் இணைப்பு விஷயத்திலே தீவிர அக்கறை காட்டிச் செய்ய வேண்டும். தமிழக அரசுக்கு இதனால் அதிகச் செலவு வந்தாலும் அதிக அளவில் சலுகைகள் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். பரவலாக அரிசன மக்கள், பின்தங்கிய பகுதியினர் அதிகமாக வாழக்கூடிய பகுதி என்னுடைய பகுதி. தமிழகத்தில் அரிசன மக்கள் எந்த விதமான உதவியும் பெறவில்லை என்ற பேச்சு வார்த்தை பரவலாக இருக்கிறது. அவர்களுக்கு உண்மையிலேயே நல்ல காரியங்கள் செய்ய வேண்டுமென்பது என்னுடைய வேண்டுகோள். வறட்சியைப் பொறுத்தவரையில் இப்பொழுது கிணற்றிலே தண்ணீரே கிடையாது. வறட்சி நிவாரண வேலைகளாக, கிணறு ஆழப்படுத்த வேண்டும். ஊரணியை ஆழப்படுத்த வேண்டும், குடிமராமத்து வேலைகளைச் செய்யவேண்டுமென்ற முறையிலே பணம் ஒதுக்கப்பட்டது. அவர்கள் அப்படிச் சொல்கிற

1969 ஆகஸ்ட் 18] [திரு. ரா. ரெத்தின தேவர்]

காலத்திலே, ஆடிப்பருவ மழை வந்துவிடும் தண்ணீர் வந்துவிடும் என்று சொன்னார்கள். ஆனால் ஆடிக்காற்று அதிகமாக வந்ததால் கிணற்றிலே நானுக்குநாள் தண்ணீர் வற்றிக்கொண்டே வருகிறது. அன்றாடம் கிராமாந்திரங்குளிலே இருக்கின்ற கிணறுகளிலே இப்பொழுது தண்ணீரே கிடையாது, குடி தண்ணீர் இல்லை கிணறுகளை ஆழப்படுத்த வேண்டுமென்ற நிலைமை இருந்து வருகிறது. ஏற்கனவே சில தொகைகளை ஒதுக்கினார்கள். சில வேலைகள் முடிந்து விட்டன. இனிமேல் வறட்சியின் காரணமாக மழை இல்லாத காரணத்தாலே கிணறு ஆழப்படுத்தும் வேலையைத் தீவிரப்படுத்தினால் தான் நல்லது. ஏனென்றால் இனிமேல் புரட்டாசி-ஐப்பசியில் தான் மழை இருக்கலாம், விவசாயிகளுக்கு உதவி செய்யமுடியும். எனவே அது வரையில் விவசாயிகளுக்கு வேலைவாய்ப்புக் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கடந்த இருபது ஆண்டுகளாக முதுகுளத்தூர், கழுதி, கடலாடிப் பகுதிகளில் எந்தவிதமான நல்ல காரியமும் செய்யப்பட்டது கிடையாது. இது அமைச்சரவையில் உள்ளவர்களுக்கு நன்றாகத் தெரியும். வறட்சி நிவாரண வேலையின் காரணமாகத்தான் இப்பொழுது இணைப்புச் சாலைகள் போடுகிறார்கள். இதற்கு முன்னாலே சாலைகளைப் போடவே இல்லை. மத்திய அரசாங்கத் திட்டமிருந்து மீண்டும் 3 கோடி ரூபாய் தமிழகத்திற்கு ஒதுக்கியிருப்பதாகக் கேள்விப்படுகிறோம். இருபது ஆண்டுகளாக புறக் கணிக்கப்பட்ட அந்த முதுகுளத்தூர் பகுதி வறட்சியான பகுதி என்ற காரணத்தாலே, அந்தப் பகுதிக்கு மீண்டும் அதிகமாக தொகை முதலமைச்சர் கருணாநிதி அவர்கள் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். விவசாயிகள் மின் இணைப்புப் பெறுகின்ற பிரச்சனையை இன்னும் அதிகமான அக்கறையுடன் கவனிக்கவேண்டுமென்று மீண்டும், மீண்டும் வற்புறுத்திக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். எங்கள் பகுதி ரொம்ப வறண்ட பகுதி, இப்பொழுதுதான் கிணறுகள் வெட்டி முன்னேற்றம் ஏற்படக்கூடிய நிலைமை வந்திருக்கிறது. மின்சாரத்தைப் பயன்படுத்தவேண்டுமென்ற நிலைமை இப்பொழுதுதான் அங்கு உருவாகியிருக்கிறது. எனவே தமிழக அரசு விவசாயிகளுக்கு வேண்டிய எல்லாச் சலுகைகளையும் அளிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு இந்த மின்சார வாரிய அறிக்கையை ஆதரித்து என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

திரு இல. பலராமன் : தலைவர் அவர்களே, மின்சாரம் மனிதனுடைய வாழ்க்கையில் இரண்டாகக் கலந்தது. அது நகர்ப்புறத்தில் அன்றாடம் வரக்கூடிய சூழ்நிலை இருக்கிறது. கிராமப் பகுதி மக்களுக்கு அவர்கள் வாழ்க்கையில் அது உதவிசெய்யக்கூடிய அளவிலே உதவியோ ஒத்தாசையோ அரசாங்கம் செய்யவில்லை என்று கூறவிரும்புகிறேன். இப்பொழுது ஆளுங்கட்சியாக இருக்கின்றவர்கள் எதிர்க்கட்சியாக இருந்தபொழுது பல திட்டங்களைப் பற்றிக் கூறினார்கள். பெருவாரியாக ஹோகனெக்கல் திட்டம் பற்றியும், அனால் மின்சாரம் ஏற்படுத்துவது பற்றியும் கூறினார்கள்.

[திரு. இல. பலராமன்] [1969 ஆகஸ்ட் 18]

ஆனால், இன்றைக்கு அவர்களுடைய திட்டம் என்ன என்பதை அமைச்சர் அவர்களுடைய பேச்சிலே ஒன்றையும் காணோம். அவர்கள் ஏதோ சமைத்ததை இன்றைக்குப் பரிமாறிக் கொண்டிருக்கிறார்களே தவிர, அவர்களாக எதையும் செய்யவில்லை என்பதை ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன். கிராமப்புறங்களிலே விவசாயிகள் இன்னல்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். என்னுடைய பகுதியைப் பொறுத்தவரையில் மின்சாரத்தை வைத்துத்தான் வாழ்க்கையையும், பயிரையும் வளர்க்கக்கூடிய நிலைமையில் விவசாயிகள் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் மனுக் கொடுத்தால் பல மாதங்கள், பல ஆண்டுகள் அப்படியே இருக்கிறது. அந்த நிலை இந்த வாரியத்தின் தலைவருக்கும் மற்ற அதிகாரிகளுக்கும் தெரியும். இந்த இலாகாவில் பல பிரிவுகள் இருக்கின்றன. கிராமப்பகுதிகளில் ஓ. அண்டு எம். கன்ஸ்ட்ரக்ஷன் என்ற இரண்டு பிரிவுகள் இருக்கின்றன. ஒருவன் மனுவைக் கொடுக்கும்போது எந்தப் பிரிவுக்கு எப்போது மனுவைக் கொடுப்பது என்று புரிவதில்லை. இந்தக் குறையை நீக்க வாரியம் இரண்டு பிரிவுகளுக்கும் தனித் தனி நபர்களை நியமித்து கொடுக்கப்பட்ட மனு எங்கு சென்றிருக்கிறது, எவ்வளவு காலத்தில் கிடைக்கும் என்ற முறையில் ஒரு வரையறை வகுக்க வேண்டும். ஒரு மனு கொடுத்தால் இவ்வளவு காலத்திற்குள் மின் இணைப்பு கிடைக்கும் என்ற நிலை ஏற்படவேண்டும். இந்த முறை இல்லையென்றால் ஊழல்தான் மலியும். வீடுகளுக்கு கனெக்ஷன் கொடுக்கும்போது 15 நாட்களுக்குள் கனெக்ஷன் கொடுக்க வேண்டுமென்ற விதி இருந்தது. அதைத் தற்போது கடைப் பிடிப்பதில்லை. அதைக் கடைப் பிடிக்கும்படி வாரியம் உத்தரவிட வேண்டும்.

எஸ்.இ. மட்டத்தில் ஒரு எஸ்டிமேட் சாங்ஷன் செய்வதற்கு 20,000-ல் இருந்து 50,000 வரை அங்கீகரித்திருக்கிறார்கள். அது போதாது. காலதாமதத்தை தவிர்க்க இந்த லிமிட்டை அதிகப்படுத்த வேண்டும். டி.இ.-க்கு 10,000-ல் இருந்து 20,000 வரையும், ஏ.இ.-க்கு ஆயிரத்தில் இருந்து பத்தாயிரம் வரையும் அதிகார வரம்பு இருக்கிறது. இந்த அதிகாரத்தை எல்லாம் அவர்கள் நல்ல முறையில் பயன்படுத்தி விவசாயிகளுக்குக் காலாகாலத்தில் மின்வசதி கிடைக்க வழி வகுக்க வேண்டும்; மின்சார வாரியத் தலைவர் அவர்களும், அரசாங்கமும் இதை நல்ல முறையில் கண்காணிக்க வேண்டும்.

எங்கள் மாவட்டத்திலே விவசாயிகளுக்கு மின் இணைப்புக் கொடுக்கும்போது ஒரு பொருள் இருந்தால் இன்னொரு பொருள் இருப்பதில்லை. கம்பியை ஒரு விவசாயிக்குக் கொடுக்கிறார்கள், கம்பத்தை இன்னொரு விவசாயிக்குக் கொடுக்கிறார்கள், கம்பியையும் கம்பத்தையும் பிரித்துக் கொடுத்து விட்டு இரண்டுபேருக்கும் கனெக்ஷன் கிடைக்காத நிலைதான் இருக்கிறது. மீட்டர் கிடைக்காத நிலையும் இருக்கிறது. விவசாயிகள் மீட்டர்களை வெளி மார்க்கெட்டில் வாங்கிப் பொருத்த வேண்டிய நிலைமையில் இருக்கிறார்கள். இந்த நிலைமையை நீக்குவதற்குத் துரிதமாக

1969 ஆகஸ்ட் 18] [திரு. இல. பலராமன்]

நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். மீட்டர்களைப் பொறுத்தவரை சிங்கின் பேஸ் மீட்டர், த்ரீ பேஸ் மீட்டர் என்று இருக்கிறது. சிங்கின் பேஸ் மீட்டருக்கு மாத வாடகை 75 பைசா; த்ரீ பேஸ் மீட்டருக்கு மாத வாடகை 2 ரூபாய். இவ்வாறு ஒருசில விவசாயிகளுக்குச் சலுகையாகவும், ஒருசிலருக்கு அதிகப்படியான கட்டணமுமாக விதிக்கப்படுவதைப் போக்க வாரியம் ஆவன செய்யவேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

தமிழக மின்சார வாரியத்திலிருந்து வேளாண்மை பம்ப் செட்டுகளுக்கு மின்சாரம் பெறுவதற்கான விண்ணப்ப பாரத்தில் 16-வது பிரிவில் 'விண்ணப்பம் கொடுத்து விட்டதாலே மின்விசை நிச்சயம் கிடைத்து விடும்' என்று சொல்லுவதற்கில்லை என்பதைக் கவனித்தீர்களா? என்று இருக்கிறது. இதைப் பார்க்கும்போது மின் இணைப்புக் கிடைக்காது என்ற முடிவுக்குத்தான் விவசாயிகள் வர வேண்டிய நிலையில் இருக்கிறார்கள். இந்தக் கேள்வி நியாயமா? இருக்க வேண்டியதுதானா? விவசாய உற்பத்திக்கும், பொருளாதார வளர்ச்சிக்கும் இந்த வாரியம் செயல்பட வேண்டுமென்று அரசாங்கம் கருதிக் கொண்டிருக்கும் நிலையில் இந்தக் கேள்வி அவசியந்தானா? இதை நீக்கியாக வேண்டும்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் தலைமை)

மின்சார வாரியப் பிரிவுகளில் பணியாளர்கள் மிகவும் குறைவாக இருக்கிறார்கள். ஒ அண்டு எம் பிரிவில் 3 டிரான்ஸ்பார்மர்களுக்கு ஒரு ஹெல்ப்பரும், ஐந்து டிரான்ஸ்பார்மர்களுக்கு ஓயர்மென் ஒருவரும், உதவியாளர் ஒருவரும் என்ற விதித்தலில் இருக்கிறார்கள். சில சமயம் 30 டிரான்ஸ்பார்மர்கள் வரைகூட இவர்கள் கையாள வேண்டிய நிலை ஏற்படுகிறது. கண்டமங்கலம் சப்-ஸ்டேஷனில் 45 டிரான்ஸ்பார்மர்கள் உள்ள இடத்தில் ஒரு எஸ்.ஓ. இருந்து கண்காணித்து வாக்கடிய நிலை இருக்கிறது. இதனால் ஃப்யூஸ் போய்விட்டால் கூட உடனடியாக விவசாயிகளுக்கு உதவி செய்ய முடியாத நிலை இருக்கிறது. விவசாயிகளுக்குக் காலத்தில் உதவி செய்யாவிட்டால் பயன் இல்லை. எஸ்.ஓ.வுக்கு கனெக்ஷன் வேண்டுமென்று ஏராளமான மனுக்கள் வருகின்றன. அவற்றைப் பரிசீலிப்பதற்கு உதவியாளராக ஒருவரை நியமித்தால் நல்லதாக இருக்கும். அவ்வாறு உதவியாளராக 3 பேரை நியமிக்கும்போது புதிதாகச் செய்யக்கூடிய வேலைகளையும் ஒப்படைக்கிறார்கள். மூன்று ஆட்களை வைத்துக் கொண்டு ஒரு கம்பத்தை நடுவது என்பது முடியாத நிலை. பத்துப் பதின்ந்து பேராவது இருக்கவேண்டும். அதற்காக அவர் அன்றாடம் கூலி ஆட்களை நியமிக்க வேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. இதனால் விவசாயிகள் தாங்களே தம்பம் ஏற்றிச் செல்வது முதல் குழி தோண்டும் காரியம் வரை செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. இதனால் விவசாய மக்கள் டிப்பார்ட்மென்டைக் குறைகூறும் நிலை இருக்கிறது. ஆகவே, ஒ அண்டு எம் அலுவலகங்களுக்கு அதிகமான உதவியாளர்களைக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[திரு. இல. பலராமன்] [1969 ஆகஸ்ட் 18]

எங்கள் மாவட்டத்தில் வேலூர் எலக்ட்ரிசிட்டி சிஸ்டம் என்று தனிக் கம்பெனியாரிடத்தில் இந்தப் பொறுப்பு இருக்கிறது. ரூப்பர்வைசர்கள், உதவியாளர்களுக்கு வெகிகள் அலவன்ஸ் என்று வைத்திருக்கிறார்கள். ஒரு இடத்தில் டிரான்ஸ்பார்மர் பிரேக் டவுன் என்றால் அவர்கள் வந்து கவனிக்க வேண்டிய நிலை இருக்கிறது. அவர்கள் வராவிட்டால் கிராமம் பூராவும் இருளில் மூழ்கிக் கிடக்கும். விவசாயிகள் காலையில் தாங்கள் செய்யக்கூடிய வேலை களுக்கும் தடங்கல் ஏற்படுகிறது. அதைப் போக்க அவர்களுக்கு வெகிகள் அலவன்ஸ் அல்லது மற்றவித ஏற்பாட்டைச் செய்ய வேண்டும். மழைக் காலங்களில் பயன்படுத்திக் கொள்ள ரெயின் கோட் ஒன்றும் கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மீட்டர் ரீடிங் எடுப்பதில் குறைபாடுகள் இருக்கின்றன. ஓ அண்டு எம்.-இல் அந்தப் பணியில் பெரும்பாலும் படிக்காதவர்கள் தான் இருக்கிறார்கள். மூன்றாம் வகுப்புக்கு மேல் படித்தவர்கள் கிடையாது. இதனால் விவசாயிகளுக்கு ஒரு முறை கட்டணத் தொகை அதிகமாகவும், ஒரு முறை குறைவாகவும் இருக்கக்கூடிய நிலை ஏற்படுகிறது. படித்தவர்களாகப் போட்டால் விவசாயி களுக்குப் பளு ஏற்படாது, வாரியத்திற்கும் நஷ்டம் ஏற்படாது வாரியத்திலிருந்து உப பொருள்களை அதிக அளவுக்குக் கொடுத்து சின் இணைப்புக் கொடுப்பதற்கு வழி செய்யவேண்டும். அதைப் பற்றி ஏற்கனவே தெரிவித்திருந்தும் இன்றுவரை தக்க பலன் கிடைத்திருக்கிறது என்று சொல்ல முடியாத நிலைதான் இருக் கிறது. டிரான்ஸ்பார்மர்களுக்கு அதிக லோடு கொடுக்கவேண்டு மென்று வாரியத்திலிருந்து அறிவுரை வருகிறதே தவிர, புதிய டிரான்ஸ்பார்மர்கள் வந்ததாகத் தெரியவில்லை. நாலு லட்சம் மின்விசையேற்றங்களுக்கு மின் வசதி இருக்கிறது என்றெல்லாம் சொன்னார்கள். மேலும் புதிய கிணறுகளை லெட்டிக் கொண்டிருக் கும் நிலையில் மேலும் திட்டமிட வேண்டிய நிலையில் இருக்கிறோம். ஆகவே, போதிய மின் கருவிகளை வெளி மாநிலங்களிலிருந்து வாங்கியாவது வேண்டிய அளவுக்கு மின் இணைப்புக் கொடுக்கும் காரியத்தைப் பூர்த்தி செய்யவேண்டும். மின் இணைப்பு கொடுப் பதற்கில்லை என்று சொல்லும் நிலை இல்லை என்ற அளவுக்குத் திட்ட மிட்டுப் பணியாற்ற வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

சர்வீஸ் கொடுப்பதில் காலதாமதம் இருக்கக்கூடாது என்று மின்சார வாரியத்தினரைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். என் தொகுதி யாகிய கண்ணமங்கலம் பகுதியில் ரெனின்யூ யூனிட் ஒன்றை ஆரம் பிக்கவேண்டுமென்று கடந்த ஆண்டே கேட்டிருந்தேன். ஆகவே அதைப் பரிசீலித்து கண்ணமங்கலம் பகுதியில் ஒரு ரெனின்யூ யூனிட் ஆரம்பிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதை நிவர்த்திப்பார்கள் என்று நம்பி என் உரையை முடித்துக் கொள் கிறேன்.

* திரு. கே. பி. எஸ். மணி: மதிப்பிற்குரிய சபாநாயகர் அவர்களே, 1969-70-ம் ஆண்டு மின்சார வாரிய நிதி அறிக்கை மீது

1969 ஆகஸ்ட் 18] [திரு. கே. பி. எஸ். மணி]

நான் என் கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன். இந்த விவாதத்தில் கலந்து கொண்ட எல்லா அங்கத்தினர்களுமே வாரியத்தின் இந்த அறிக்கையை வரவேற்ற பிறகு பெரும் குறைகளை ஒருவர் தவறாமல் இவ்வளவு தேவை இருக்கிறது, இவ்வளவு தேவை இருக்கிறது என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். பொதுவாகக் கவனிக்கும்போது செய்தது குறைவாகவும் தேவை அதிகமாகவும் இருக்கிறது என்று கூறப்படுகிறதே தவிர, இவ்வளவு செய்யப்பட்டிருக்கிறது என்று பெருமையோடு இருக்க முடியவில்லை. எங்கள் தஞ்சை ஜில்லாவை எடுத்துக் கொண்டால், அங்கு அமைச்சர்கள் யார் வந்தாலும் சரி தஞ்சை ஜில்லா நன்றாக வாழவேண்டும், அவர்கள்தான் இந்த நாட்டிற்குத் தேவையான உணவைக் கொடுக்கவேண்டும் என்று எங்களுக்கு புஷ்டமாலை சூட்டி வருகிறார்கள். இந்தப் புகழ் மாலையோடு நாங்கள் கீழே போய்க் கொண்டிருக்கிறோமே தவிர, அந்தப் புகழ்மாலையினால் தஞ்சை ஜில்லா மக்கள் மேலுக்கு வந்திருக்கிறார்களா என்றால் இல்லை. எந்த இலாகாவை எடுத்துக்கொண்டாலும் தஞ்சை ஜில்லாவிற்கு நஷ்டம் ஏற்படுகிற அளவிற்குத் தான், அங்குள்ள மக்களுக்கு தொந்தரவு கொடுக்கக்கூடிய முறையில் தான் இருக்கிறது.

மின்சார வாரியத்தை எடுத்துக் கொண்டால், பம்ப் செட்கள் போடுங்கள் என்று சொல்லியாகிவிட்டது. மாயவரம் டிவிஷனில் மட்டும் பம்ப் செட்கள் வாங்கப்பட்டு, 300-க்கு மேற்பட்ட பம்ப் செட்கள் கனெக்ஷன் கொடுக்கப்படாமல் இருக்கின்றன. கொடுத்த இடங்களில் எப்படி இருக்கிறது என்றால் கடந்த வாரத்தில் சீர்காழியில் 13 டிரைன்ஸ் தீயிந்து போய் விட்டது. காரணம் லோ வாட்ஸ். அதுபற்றியெல்லாம் விவசாயிகளுக்கு ஒன்றும் தெரியாது, மாற்றுதலாக திரீஃபேஸ் மோட்டார்கள் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அது தானாகவே குறைத்துக் கொள்கிறது. இதுபற்றியெல்லாம் விவசாயிகளுக்கு தெரிவித்தலை, ஆகவே, அவர்களுக்கு தொல்லை ஏற்படுகிறது. மூன்று தடவை ஒரு மோட்டார் தீயிந்துவிட்டால் பம்ப் செட்டின் பூராக் கிரயமும் ரீ வைண்டிங் செய்வதில் சரியாகி விடும். இந்தக் கஷ்டங்களுக்கு அடிப்படைக் காரணம் சேஷசாயி பிரதர்ஸ், சும்பகோணம், நாகப்பட்டினம் போன்ற தனியார் துறை நிறுவனங்களை அரசாங்கம் எடுத்துக் கொண்டதுதான். அரசாங்கம் எடுத்துக்கொண்டதால், இப்போது எங்கள் நிலைமை வெளவாவின் நிலைமைதான். முன்பு குறைந்தபட்சக் கட்டணம் ரூ. 30 என்றிருந்தது. இப்போது சர்க்காரால் விஸ்தரிக்கப்பட்ட இடங்களில் குறைந்தபட்சக் கட்டணம் ரூ. 80 என்றிருக்கிறது. இதுபற்றி கடந்த இரண்டு வருடங்களாக எடுத்துச் சொல்லியும் கூட இது கோர்ட் விவகாரமாக இருக்கிறது. அது முடிந்தவடின் தான் ஏதாவது வழி செய்யவேண்டுமென்று சொல்லப்படுகிறது. நாங்கள் அவர்களுக்கு எழுதிக் கேட்டால் சர்க்காரை எங்களுக்கு கடன் கொடுக்கச் சொல்லுங்கள், நாங்கள் செய்து கொடுக்கிறோம் என்று சொல்கிறார்கள். இப்படிப்பட்டதொரு சிக்கலான பிரச்சினை யில் தஞ்சை ஜில்லா மக்கள் அவதிப்பட்டிக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

[திரு. கே. பி. எஸ். மணி] [1969 ஆகஸ்ட் 18]

இதைத் தீர்ப்பதற்கு சர்க்கார் தாற்காலிகமாகவாவது ஒரு ஸ்பெஷல் ஸ்கீமையாவது தஞ்சை ஜில்லாவிற்கு அமைத்துக் கொடுத்தால், விசேஷமாக இருக்கும் என்பது எங்கள் எல்லோருடைய எண்ணமுமாகும். எதிர்பாராத முறையில் 37,500 க்யூசெக்ஸ் மேட்டீரிலிருந்து திறந்து விடப்பட்டிருக்கிறது. இதுவரையில் அவ்வளவு அதிகப்படி தண்ணீர் திறந்து விடப்பட்டதில்லை. இப்போது அதிகப்படியான நிலங்கள் சாகுபடிக்கு வந்திருக்கிறது. ஆகவே விடப்பட்டிருக்கும் தண்ணீர் அதிகமென்று ஒத்துக் கொள்ளமுடியாது. தண்ணீரை சிக்கனமாக செலவழித்துக் கொள்ளவேண்டும் என்று சொன்னால் ஆரம்ப காலத்தில் நாற்றுங் காலுக்காக பம்பு செட்சை உபயோகப்படுத்த விடவேண்டும். ஆனால் அந்தக் காலத்தில் அப்படிக் கொடுப்பதில்லை. காலம் தவறி விட்டால் நாங்கள் சாகுபடி செய்யமுடியாது. எங்கள் தாலுகா வில் கிட்டத்தட்ட இந்த ஆண்டு மூவாயிரம் ஏக்கர் குறுவை சாகு படி விளைகிவிட்டது. காரணம் டெயில் என்டாக இருப்பதால் தண்ணீர் முறையாக வருவதில்லை. கனெக்ஷன் கிடைக்காததால் தண்ணீர் வந்தவுடன் நடவும் முடியாமல் நாற்றங்காலு செயல் படுத்த முடியவில்லை. ஆகவே தஞ்சை ஜில்லாவைப் பொறுத்த வரையில் மின்சார இணைப்புத் திட்டத்தை ஒரு ஸ்பெஷல் ஸ்கீமாக அரசாங்கம் ஆரம்பிக்க வேண்டும். இந்தத் தீர்மானம் மின்சாரத் திலும் கூட இருக்கிறது. மின்சாரத்தை மனிதன் தொட்டால் செத்துப் போய் விடுவான். பஞ்சாயத்துக்களில், கிராமங்களில் போஸ்ட்டுகளை இழுத்துக் கொண்டே வருகிறார்கள். ஆனால் ஹரி ஜனக் காலனி வந்தவுடன் அது டக்கென்று நின்று விடுகிறது. பிறகு போஸ்ட், பல்ப், கம்பம் ஒன்றும் கிடையாது என்ற நிலை ஏற்படுகிறது. இது ஒரு வெட்கக்கேடான சமசாரம். இத்துறை அமைச்சர் அவர்களும் தாழ்த்தப்பட்ட வகுப்பிலிருந்து வந்தவர் தான். இந்த வாரியத்தின் தலைமை அதிகாரியும் தாழ்த்தப்பட்ட வகுப்பிலிருந்து வந்தவர் தான்.

மாண்புமிகு திரு. ஓ. பி. ராமன் : கடந்த இரண்டு வருடக் கணக்கைப் பார்த்தால் இந்த ஆண்டு ஹரிஜனக் கிராமங்களுக்கு கொடுத்திருக்கிற அளவு எந்த வருடமும் கொடுக்கப்படவில்லை. இன்னும், 1971-ம் ஆண்டுக்குள்ளாக எங்கும் மின்சார இணைப்பு கொடுக்கப் போகிறோம் என்று அறிவித்திருக்கும் அறிவிப்பின்படி முதல் சலுகையாக ஹரிஜனக் கிராமங்கள் தான் எடுத்துக்கொள் ளப்படும் என்று தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். (பாராட்டொலி)

திரு. கே. பி. எஸ். மணி : எனது எட்டு, பத்து வருட சட்ட மன்ற அனுபவத்தில் இப்படிப்பட்ட வாக்குறுதியை முதன் முதலாக அமைச்சர் அவர்கள் எனக்குக் கொடுத்ததற்கு நான் நன்றியுடையவனாக இருக்கிறேன். அமைச்சர் அவர்களின் வாக்குறுதி உண்மையிலேயே பெருமைப்படத் தக்கதாகத்தான் இருக்கிறது. நான் எந்த அமைச்சரையும் தனிப்பட்ட முறையில் குறை கூறத் தயாராயில்லை. இவர்களின் உத்தரவுகளை

1969 ஆகஸ்ட் 18] [திரு. கே. பி. எஸ். மணி]

மேற்கொண்டு செயல்படுத்துகிற நிர்வாகம் இருக்கிறதே அங்குள்ள ஒரு சிலர் வேண்டுமென்றே நிர்வாகத்திற்கு இழுக்கை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்பதற்காக, ஒரு குடம் பாலில் ஒரு துளி விஷம் விழுந்து எல்லாம் விஷமாவதைப் போன்று, செய்யும் தவறுகளினால் இப்படிப்பட்ட முற்போக்கான வேலைகள் தடைபடுகின்றன. அடுத்து நிர்வாகத்தில் வேலை செய்கிற அதிகாரிகளின் சம்பள விகிதாசாரங்கள் உயர்த்தப்படுகின்றன. அப்படி சம்பளங்கள் உயர்த்தப்படும்போது ஆயிரம் ரூபாய் சம்பளம் வாங்கும் ஒரு அதிகாரிக்கு மேலும் ரூ. 150 அல்லது ரூ. 200 உயர்த்தப்படுகின்றது. ஆனால் ரூ. 100 சம்பளம் வாங்கும் ஒரு ஊழியருக்கு ரூ. 2 அல்லது 3 தான் உயர்த்தப்படுகிறது. இது பரப்போர்ஷனேட்டாக உயர்த்தப்படுகிறது என்று சொல்லலாம். ஒரு சர்க்கார் ஊழியர் குறைந்த பட்சம் எவ்வளவு சம்பளம் வாங்கினால், தமது குடும்பத்தை தற்காலத்தில் நடத்த முடியும் என்று பார்த்து குறைந்தபட்ச சம்பளம் நிர்ணயிக்கப்படவேண்டும். வேலைகள் தடைபடுகின்றன என்றால், ஒரு முறையான வாழ்க்கையை நடத்த முடியவில்லை என்பதால் அவர்களால் ஏற்றுக்கொள்ளப்படும் கடமைகளை சரியாகச் செய்ய முடிவதில்லை. என்ஜினியர்கள் பற்றி திரு. பாலசுப்பிரமணியன் அவர்கள் ஒரு விஷயத்தைச் சொன்னார்கள். கடுமையாக நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டிய விஷயம். அதே நேரத்திலே, மலைச்சாரல்களிலே வேலை செய்யும் ஆயிரக்கணக்கானவர்கள் சிறைச்சாலைகளிலே இருப்பதுபோன்றிருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய குழந்தைகள் பள்ளிக் கூடம் செல்வதற்குப் போதுமான வசதிகள் இல்லை. ஒரே ஒரு பஸ்தான் இருக்கிறது. ஒருநாளைக்கு, ஒரு முறைதான் வருகிறது. அவசரமாகத் தகவல் ஏதேனும் வந்தால் ஊருக்குச் செல்லவேண்டுமென்றால் வசதிகள் இல்லை. ஆகவே, அவர்கள் தண்டனை பெற்றவர்களைப் போல இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு நல்ல வழி செய்ய வேண்டும். அவர்களுடைய போக்கு வரத்துக்கும், படிப்புக்கும் வழி செய்ய வேண்டும். அவர்கள் குறிப்பிட்ட காலத்திற்கு மேல், அதாவது ஒரு ஆண்டு, அல்லது இரண்டாண்டுகளுக்கு மேல் அவர்கள் அங்கு வேலை செய்யக் கூடாது என்ற விதிமுறை இருக்குமேயானால் உண்மையிலேயே அவர்கள் நல்லமுறையில் பணியாற்ற வாய்ப்பாக இருக்கும் என்பதைக் கூறிக்கொண்டு விடைபெறுகிறேன், வணக்கம்.

* திரு. மூ. மாரிமுத்து: சட்டப் பேரவைத் தலைவரவர்களே, மின்சார வாரியத்தின் 1969-70-ஆம் ஆண்டு நிதி நிலை அறிக்கை குறித்து ஒரு சில கருத்துக்களைச் சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். அமைச்சரவர்கள் 1967-68-இல் வாரியத்தில் 51,620 விசையேற்றங்களுக்கு மின் இணைப்பு வழங்கியிருப்பதையும், 1968-69-ல் 57,756 விசையேற்றங்களுக்கு மின் இணைப்பு கொடுக்கப்பட்டிருப்பதாகவும் அவரது அறிக்கையிலே குறிப்பிட்டிருப்பதை நான் மிகவும் பாராட்ட விரும்புகிறேன். அதேநேரத்தில், மின் இணைப்புக் கொடுக்கும்பொழுது சில இடர்ப்பாடுகள் ஏற்படுகின்றன. குறிப்பாகக் கிராமங்களில் உள்ள விவசாயிகள் மின் இணைப்பு கோரி

[திரு. மு. மாரிமுத்து] [1969 ஆகஸ்ட் 18]

மனுக்கள் அனுப்பி குறைந்தது இரண்டு வருட காலமாகிறது. இன்னும் கிடைக்கவில்லை. இந்தக் குறைபாடுகளை நீக்கி அதற்கு ஒரு வரைமுறை வைக்க வேண்டும். ஒரு விவசாயி மனுச் செய்தால், மின்சாரம் இருக்குமானால் உடனடியாக, குறைந்தபட்சம் 1 மாதம் அல்லது இரண்டு மாதங்களுக்குள்ளே மின் இணைப்புக் கொடுக்க வேண்டும். கீழ் மட்டத்திலேயுள்ள அதிகாரிகள், அதாவது எஸ். ஓ., ஜூனியர் என்ஜினியர் போன்றவர்களுக்கு அதற்காகத் தக்க அறிவுரை வழங்கப்பட வேண்டும். அவர்கள் மனு வந்தால் வரிசைப்படி பரிசீலிப்பது இல்லை. தங்களுக்கு வேண்டியவர்களுக்கு மட்டும் போடுவதாகப் பொது மக்கள் குறை கூறுகிறார்கள். அந்த நிலையைப் போக்க அரசாங்கம் ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

முதலமைச்சரவர்கள் தமிழ்நாடு முழுவதிலும் 71-ஆம் ஆண்டுக்குள் எல்லா கிராமங்களுக்கும் மின் விஸ்தரிப்புக்கு வேண்டிய நடவடிக்கையை மேற்கொண்டுள்ளார்கள். இதை மிகவும் பாராட்டுகிறேன். என்னுடைய தொகுதியில் குறைந்தது 21 கிராமங்களுக்கு மின் இணைப்பு இல்லாமல், 61, 62-ஆம் வருஷத்திலேயே மதிப்பீடுகள் செய்யப்பட்டு அவை இதுவரை பரிசீலிக்காமல் இருந்தன. 1967-68-க்குப் பின்னால் பலமுறை அரசாங்கத்திற்கு வலியுறுத்தியபின் 7, 8 கிராமங்களுக்கு மின் இணைப்பு கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதை நான் பாராட்டுகிறேன். மின்சாரத்துறையில் பணிபுரியும் அதிகாரிகள், பொறியாளர்கள் மிகவும் ஒத்துழைத்து என்னுடைய தொகுதியில் கடந்த இரண்டாண்டுக் காலமாக 7 கிராமங்களுக்கும், 350 விவசாயக் கிணறுகளுக்கும் மின் இணைப்பு கொடுத்திருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய சேவையைப் பாராட்டுகிறேன். மேலும், மீதமுள்ள கிராமங்களுக்கும் மின் விஸ்தரிப்புக்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்துதர வேண்டுமென்று நான் அவர்களை வேண்டி விரும்பிக் கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

அதேபோல இரண்டாம் நிலைத் திட்டங்கள் 7-இல் 5 திட்டங்கள் தற்போது நிறைவேற்றப்பட்டு வருகின்றன. இன்னும், தொடர்ந்து இருக்கக்கூடிய இரண்டு திட்டங்களையும் அரசாங்கம் பரிசீலித்து உடனடியாக இரண்டாம் நிலைத் திட்டத்திலேயுள்ள கிராமங்களுக்கு மின் விஸ்தரிப்பு கொடுக்கும்படி கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன்.

மேலும், இந்தத் துறை நல்ல முறையில் இயங்க ஒரு சில கருத்துக்களைச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். சென்றாண்டு ஒரு சில உறுப்பினர்கள் ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் ஒரு ஆலோசனைக் குழுவினை ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டார்கள். அதற்கு மாவட்டம்தோறும் மாவட்ட மன்றங்கள் கூட்டப்படுகின்றன, அப்பொழுது உறுப்பினர்கள் தங்களுடைய குறைகளை, பரிந்துரைகளைச் செய்யலாம் என்று அரசாங்கம் கருதுகிறது. மாவட்ட மன்றங்களில் இதுபோன்ற பிரச்சினைகளைப் பற்றிப் பேசுவதற்கு அவகாசமும் நேரமும் கிடைப்பதில்லை. ஆகவே, குறைந்தபட்சம் 6 மாதங்களுக்கு ஒருமுறையாவது,

1969 ஆகஸ்ட். 18] [திரு. மு. மாரிமுத்து]

அல்லது 3 மாதங்களுக்கு ஒருமுறையாவது மேல்நிலைப் பொறியாளர், தலைமைப் பொறியாளர் போன்றவர்களை அழைத்து ஆலோசனைக்குழு நடத்தினால் சட்டமன்ற உறுப்பினர்களும், மற்றும் ஊராட்சி ஒன்றியத்தில் தலைவர்களும் தங்களுடைய கருத்துக்களையும், தங்கள் பகுதிகளிலுள்ள குறைபாடுகளையும் சொல்லி அதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுக்க முடியும். ஆகவே, அந்தக் குழுவை ஏற்பாடு செய்து, குறைந்தபட்சம் 3 மாதம் அல்லது 6 மாதத்திற்கு ஒரு தடவை அதைக்கூட்ட நல்ல பல காரியங்களைச் செய்ய அரசாங்கம் முற்பட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

பல உறுப்பினர்கள், மின் இணைப்பு கொடுக்கும்பொழுது மின்சார இலாக்காவில் பணிபுரியக்கூடிய அதிகாரிகள், தளவாடங்கள், டிரான்ஸ்பார்மர்கள் இல்லை என்று கூறியிருக்கிறார்கள். அதனை மீண்டும் நான் வலியுறுத்தி, இப்பொழுது ஒரு பகுதியில் 10 டிரான்ஸ்பார்மர்கள் அவசியம் என்றால், அந்தப் பகுதியிலுள்ள ஒரு டிரான்ஸ்பார்மரை இன்னொரு இடத்திற்கு மாற்றப்பட்டு மீதமுள்ள இடங்களுக்கும் பூர்த்தி செய்யப்பட்டு வருகிறது. ஆகவே, இந்த டிரான்ஸ்பார்மர்களை மாற்றக் கூடிய நிலையில் பல சிக்கல்கள் இருந்தாலும், அவைகளை உடனடியாக, அவ்வப்போது விவசாயிகளுக்கு வேண்டிய மின் இணைப்பு கிடைக்கத்தக்க வழிகளைச் செய்ய வேண்டும்.

ஒரு திட்டத்தை அரசு அனுமதித்தவுடன் அதற்குரிய மதிப்பீடுகளை அதாவது எஸ்டிமேட்டுகளைக் கீழ் நிலையிலுள்ள இளநிலைப் பொறியாளர்கள் உடனுக்குடன் அனுப்ப வேண்டும். அதில் காலதாமதம் ஏற்படுகிறது. ஆகவே, கீழ்நிலையிலேயுள்ள இளநிலைப் பொறியாளர்கள் விரைவில் எஸ்டிமேட்டுகளை அனுப்பக் கூடிய நிலையில் அவர்களுடைய வேலையைத் துரிதப்படுத்த வேண்டும் என்று இங்கே நான் கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன்.

எனக்கு முன்பு பேசிய திரு. இராமச்சந்திரன் அவர்கள் கூட கூறியிருக்கிறார்கள், பொறியாளர்கள் விஷயத்தில் பதவி உயர்வு, ஊதிய உயர்வு போன்றவைகளை அரசாங்கம் உடனுக்குடன் ஆலோசித்து, அதற்கு வேண்டிய பரிகாரத்தைத் தேடிக் கொடுக்க வேண்டும். அதேபோல், கீழ்நிலையிலே வேலை செய்யக்கூடிய ஊழியர்களான, லைன்மேன், வையர்மேன், ஃபோர்மேன் போன்றவர்களுக்கு அவ்வப்போழுது ஊதிய உயர்வும், பதவி உயர்வும் கொடுக்க வேண்டும். அப்பொழுது தான் வேலை துரிதமாக நடக்கும். இந்தக் கோரிக்கைகளை உடனடியாகப் பரிசீலித்து, அவ்வப்போழுது ஊழியர்களுக்கும், அதிகாரிகளுக்கும் ஊதிய உயர்வு, மற்றும் பதவி உயர்வு கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

சில்லிடங்களில் தற்காலிகமாக ஆயிரக்கணக்கான ஊழியர்கள் வேலை செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய வேலை நிரந்தரம் செய்யப்படாமல் இருக்கிறது. அவர்களுடைய

[திரு. மூ. மாரிமுத்து] [1969 ஆகஸ்ட் 18]

வேலைகள் நிரந்தரம் செய்யப்பட வேண்டும். குறிப்பாகத் தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் இந்த தற்காலிக வேலையிலே அமர்ந்து வேலை செய்து வருகிறார்கள். தற்பொழுது நடக்கக்கூடிய அரசாங்கம் நல்ல பல காரியங்களைச் செய்து வந்திருக்கிறது. அதேபோல அவர்களை நிரந்தரப் பணியாளர்களாகச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, கடைசியாக என்னுடைய தொகுதியிலுள்ள ஒருசில திட்டங்களை எடுத்துச் செய்ய வேண்டுமென்று அரசாங்கத்தை வேண்டி விரும்பிக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். 63-64-இல் அரசு அனுமதித்த ஊனத்தூர், புத்தூர், வரகூர், வெள்ளையூர், பகடப்பாடி, இராசாப்பாளையம், நல்லூர், திட்டச்சேரி ஆகிய முதல் நிலைத் திட்டங்களையும் 65-66-ல் அனுமதித்த செந்தளப்பட்டி, கூடமலை, கொண்டையம்பள்ளி ஆகிய இரண்டாம் நிலைத் திட்டங்களையும் விரைவில் எடுத்துச் செய்ய வேண்டும். இதற்காக அரசாங்கத்திற்கு வேண்டிய உத்தேச மதிப்பீடுகளும் அனுமதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இத் திட்டங்களைச் செய்து விவசாயிகளுக்கு வேண்டிய உதவியைச் செய்து கொடுக்குமாறு இந்த அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

மேலும், வேலையைத் துரிதப்படுத்த தலைவாசலில் ஒரு உதவிப் பொறியாளரையும், சாத்தப்படியிலும் ஆதகமூரிலும் இரண்டு இளநிலைப் பொறியாளர்களையும் நியமனம் செய்யுமாறு கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். ஏனென்றால் இப்பொழுது மின் இணைப்பும், மின் விஸ்தரிப்பும் அதிகமாக வழங்கப்பட்டு வருகிறது. ஆகவே, அந்த நிலையை ஆசோசித்து அந்தப் பகுதியில் ஒரு உதவிப் பொறியாளரையும், இரண்டு இளநிலைப் பொறியாளர்களையும் நியமிக்குமாறு வேண்டியவிரும்பி கேட்டுக்கொண்டு எனக்கு வாய்ப்பளித்த தலைவர் அவர்களுக்கு நன்றி கூறி விடைபெறுகிறேன்.

*திரு. வ. ஜார்ஜ் : மதிப்புமிக்க தலைவரவர்களே, நமது மின்சார வாரியத்தின் சாதனையைப்பற்றி நாம் பேருமையாகப் பேச வேண்டிய தேவை இல்லை. சுதந்திரத்திற்கு பின்னர் அது ஆற்றிய பணிகள் புரட்சிகரமானவை. கடந்த வருடம் அது நல்ல இலாபகரமான முறையில் இயங்கியதாகவும் சுமார் 129 இலட்சம் ரூபாய் உபரி கிட்டுவதற்கான அறிவுறுத்தல்கள் அதிகம் காணப்படுவதாகவும் அமைச்சரவர்கள் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். 'இப்படி இருக்கிற இந்த மின்சார வாரியத்தை நிர்வகிப்பதற்குப் பொது நிர்வாகியாக இருக்கிற ஒரு ஐ. ஏ. எஸ். அதிகாரி போதுமா? டெக்னிக்கல் குவாலிஃபைடு, சிப் இன்ஜினியர் போன்றவர்களைத் தான் வைக்க வேண்டும்' என்று அங்கத்தினர் ஒருவர் கேட்டார். மக்கள் ஆட்சியிலே நாம் டெக்னோகிரசி பார்க்கக் கூடாது. அப்படி வேண்டுமென்றால், அமைச்சர்கள் கூட டெக்னிக்கல் குவாலிஃபைடு இருக்க வேண்டும். அமைச்சர்கூட ஒரு இன்ஜினியராக இருக்க வேண்டும். இந்த சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் கூட டெக்னிக்கல் குவாலிஃபிகேஷன் உடையவர்களாக இருக்க வேண்டும், இன்ஜினியர்களாக இருக்க வேண்டும். அப்படிச் செய்தால் தான் நன்றாக இருக்கும் அவர் கருத்துப்படி. எனவே,

1969 ஆகஸ்ட் 18]

[திரு. வ. ஜார்ஜ்]

மக்களாட்சி முறையிலே டெக்னிக்கலி குவாலிஃபைடு ஆட்கள் இருந்தாலும், பொது நிர்வாகத் திறன் படைத்தவர்கள், பொது வாக ஒழுங்குபடுத்தி, கோ-ஆர்டினைட் செய்வதற்குத் தேவையாக இருக்கிறது, அவர்களை அமர்த்துவதுதான் சாலச் சிறந்ததாக இருக்கும். எனவே, இப்பொழுது இருக்கிற முறை தொடர்ந்து நடப்பது நல்லது என்று எனக்குத் தோன்றுகிறது. ஆனால் சீப் இன்ஜினியர் பதவிக்கு 4, 5 பேர்கள் வேண்டுமா என்பதுகூட ஒரு கேள்வி, சிக்கலான பிரச்சினையாக அது இருக்கிறது. அத்தனை பதவிகள் இருப்பதில் கூட சிக்கல்கள் ஏற்பட வாய்ப்புகள் உள்ளன. இப்பொழுது மின்சார வாரியத்திலே, கன்ஸ்ட்ரக்ஷன், ஜென ரேஷன், மற்றும் டிஸ்ட்ரிப்யூஷன் என்ற பிரிவுகளுக்கு வேண்டுமானால் சீப் இன்ஜினியர்கள் வைத்துக்கொள்ளலாம். மற்றபடி வேறு விஷயமாக அதில் அவசியமற்ற பல சீப் இன்ஜினியர்களை வைத்துக் கொள்வதனால் கோ-ஆர்டினைஷன் பிரச்சினைகள்தான் உண்டாகுமே ஒழிய வேறு ஒன்றும் இல்லை.

அடுத்தபடியாக, முதலமைச்சர் அவர்கள், இன்னும் 2 வருடத்திற்குள்ளாக தமிழகத்திலுள்ள கிராமங்கள் அனைத்துக்கும் மின்சார வசதி செய்து கொடுக்கப்படுமென்று அறிவித்து இருக்கிறார்கள். இது வெறும் அரசியல். விளம்பரத்திற்காக செய்யப்பட்டதே யொழிய நடைமுறையில் செயல்படுத்தக்கூடியது என்ற முறையில் செய்யப்பட்ட அறிவிப்பாகத் தெரியவில்லை. 1968-69-ல் 57,756 விசையேற்றங்களுக்கு மின் இணைப்பு வழங்கப்பட்டது. 1969-70-ல் பெறும் 50,000 விசையேற்றங்களுக்கே மின் இணைப்பு வழங்க திட்டமிட்டுள்ளோம். இது போலவே கிராமங்களின் கதை. ஆளும் கட்சி உறுப்பினர் நண்பர் இராமச்சந்திரன் அவர்கள்கூட குறிப்பிட்டுச் சொன்னார்கள், நடைமுறைக்கு ஒவ்வாதது என்று. இப்பெழுது ஆளுகின்ற கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் பொது மக்களுக்கு வாக்குறுதிகளை அளிப்பதில் சமர்த்தார்கள். எனவே, இது விளம்பரத்திற்காக செய்யப்பட்டதேயொழிய நடைமுறையில் சாத்தியமில்லை என்பதை மீண்டும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இதற்கான திட்டங்கள் இந்த பட்ஜெட்டிலே ஒன்றும் காணப்படவில்லை என்று எடுத்துக் கூற விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, அமைச்சர் அவர்கள், தொழில் ஆரம்பிப்பதற்கு மின்சார வசதிகள் செய்து கொடுக்கப்படுமென்றும் அதில் குறிப்பாகச் சென்னையைச் சேர்ந்த அனல் மின் சக்திப் பகுதியில் நிலவிவரும் கட்டணங்கள்குறித்து பரிசீலிக்கவேண்டுமென்றும் அதற்காக ஒரு குழு நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்றும் அறிவித்திருக்கிறார்கள். இதைப்பற்றி என்னுடைய அபிப்பிராயம் என்னவென்றால், நாம் தொழிற்சாலைகளைப் பாவலாக தமிழகம் முழுமையும் அமைக்கவேண்டுமெய்யொழிய சென்னையிலேயே அமைத்து விடக்கூடாது. சென்னையிலே தொழிற்சாலைகளை அமைப்பதற்கு ஒரு குழு ஏற்படுத்தி வசதி செய்ய இருப்பதால், சென்னையிலே மட்டும் தொழிற்சாலைகளை ஏற்படுத்துவதற்கு

[திரு. வ. ஜார்ஜ்]

[1969 ஆகஸ்ட் 18]

ஊக்கம் அளிப்பதாகத்தான் இது எனக்குத் தோன்றுகிறது. ஆகவே, அதை மற்ற பகுதிகளில் தமிழகத்தில் பரவலாக அமைப்பதற்கு நமது மின்சார வாரியம் என்ன செய்யவேண்டும் என்று பரிசீலனை செய்தால் அது நலமாக இருக்குமென்பொழியே இங்கேயே தொழில்கள் குவிந்தால் அது மக்களுக்கு அதிக பிரச்சினைகளை உண்டாக்கும். அது தமிழகத்தினுடைய வளர்ச்சிக்கோ, முன்னேற்றத்திற்கோ ஊக்கம் அளிக்கக்கூடிய முறையில் அமையாது என்று குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின் இறுதியில் நமது உற்பத்தித் திறன் சுமார் 500 மெகவாட். அளவு தேவைக்கும் குறைவாக இருக்குமென்று கூறப்படுகிறது. அப்படி இருக்குமென்று சொல்லுகின்ற நேரத்தில், அதற்குப் பரிகாரம் காண ஏதாவது திட்டங்கள் பரிசீலித்துக்கொண்டிருக்கிறோமா என்றால் அதைப்பற்றி எந்த விதமான விளக்கமும் இல்லை. நாம் என்றுமே இப்படி டெஃபிசிட்டாக, தேவையில் குறைவாக இருந்துகொண்டிருக்கலாமா? இதற்குப் பரிகாரம் தேட வேண்டாமா? அதற்கு திட்டங்கள் ஏதாவது உள்ளதா? அது பரிசீலிக்கப்படுகிறதா? எந்தவிதமான விளக்கமும் இல்லை. அமைச்சர் அவர்கள் அதைப் பற்றி விளக்கமாகக் கூறுவார்கள் என்று நான் நம்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, இந்த மின்சார வாரியத்திலே பணியாற்றுகின்ற பல தொழிலாளர்களுக்குப் பிரச்சினைகள் நிறைய இருந்து கொண்டிருக்கின்றன. குறிப்பாக, பிராஜக்ட் வேலையில் பணியாற்றுகின்றவர்களில் பெரும்பாலானவர்கள் தற்காலிகப் பணியாளர்களாக இருக்கிறார்கள். அந்த பிராஜக்ட் வேலையில் வேலை முடிந்து விட்டால் அவர்கள் வேலை நீக்கம் செய்யப்படுகிறார்கள். அல்லது இன்னொரு பிராஜக்ட்டில் வேலை ஆரம்பிக்கப்பட்டால் அங்கு எடுத்துக்கொள்ளப்படுவார்கள் என்று அமைச்சர் அவர்கள் முன்னால் கூறினார்கள். ஆனால், ரெகுலர் சிஸ்டத்திலேயே காலி இடம் ஏற்படும்போது அனுபவம் உள்ளவர்களை சேர்த்துக்கொள்ள வழிவகுக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அடுத்தபடியாக, எலெக்ட்ரிசிட்டி போர்ட் செக்டர்டேரியட்டிலே, அதாவது தலைமைச் செயலகத்திலே, பணியாற்றுகின்ற அலுவலர்கள் குறைந்தபட்சம் பட்டதாரிகளாக இருக்கவேண்டுமென்ற விதிமுறை இருக்கிறது. இதற்கு முன்னர் அக்கவுண்டன்ட் ஸிங்கிலே பல பேரை வெளி இலாகாக்களிலிருந்து டெப்பேஷனில் எடுத்துக் கொண்டிருந்தார்கள். அவர்களில் பலர் திரும்ப அவர்களுடைய இலாகாக்களுக்கு அனுப்பப்பட்ட இல்லை. அவர்களில் பலரும் மினிமம் குவாலிஃபிகேஷன் இல்லாமல் இருக்கிறார்கள். எனவே, அக்கவுண்டன்ட் ஸிங்கில் இருக்கிற அனைவருக்கும். மினிமம் குவாலிஃபிகேஷன் வேண்டுமென்று கோரவேண்டும். எனவே அங்கு மினிமம் குவாலிஃபிகேஷன் உள்ளவர்களைத்தான் இருக்கச் செய்யவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, பொதுவாக, மின்சார வாரியத்திலே எங்கே எடுத்துக்கொண்டாலும், எந்தத் திட்டம் நடைபெறுவதற்கும் தேவையான சாமான்கள் இல்லையென்று சொல்கிறார்கள். லாக்

1969 ஆகஸ்ட் 18] [திரு. வ. ஜார்ஜ்]

ஆப் மெட்ரிசியல்ஸ். சாமான்கள் இல்லையென்ற குறை இருந்து கொண்டேயிருக்கிறது. அதிலும் குமரி மாவட்டத்திலே குறிப்பாக தக்கலை பஞ்சாயத்து யூனியனிலும் கள்ளியூர் பஞ்சாயத்து யூனியனிலும் பல ஊர்களுக்கு மின்சாரத் தொடர்பு வேண்டுமென்று பலமுறை விண்ணப்பித்தும் பல ஆண்டுகளாக நடந்து முடியவில்லை. ஏனென்று விசாரித்தால் மெட்ரிசியல்ஸ் இல்லை; தூண் இல்லை, கம்பி இல்லை, டிரான்ஸ்பார்மர் இல்லை என்று சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த நிலையிலிருந்து கொண்டிருப்போமானால் 2 வருடத்திற்குள் எவ்வாறு மின் வசதி செய்து கொடுப்போம் என்பது புலப்படவில்லை. குறிப்பாக, கன்னியா குமரி மாவட்டத்திலே விசையேற்றங்கள் அதிகமாக இல்லை. இருக்கிற ஒரு சிலருக்குக்கூட காலாகாலத்தில் கிடைப்பதில்லை. காரணம் கேட்டால் அதற்குரிய டிரான்ஸ்பார்மர்கள் இல்லை, வேறு மெட்ரிசியல்ஸ் இல்லை யென்று சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதோடு, வீட்டு வசதிக்காக மீட்டர் அளிப்பதில்லை. அதன் காரணமாக, மின் இணைப்பு கிடைப்பதில்லை. மீட்டர் இல்லாமையால், மின் இணைப்பு பெற முடியாமல் மக்கள் கஷ்டப்படுகிறார்கள். அம்மாதிரி பல்லாயிரக் கணக்கானவர்கள் இருக்கிறார்கள். வேறு சிலர் சொந்த மீட்டர் வாங்கி வைக்கிறார்கள். மீட்டருக்கு முன்னாலே டெப்பாசிட்டாக எலெக்டிரிசிட்டி போர்டுக்குக் கட்டிய பணம் சொந்த மீட்டர் வைத்திருப்பவர்களுக்குத் திருப்பி அளிக்கப்படுவதில்லை என்று பரவலாக புகார் கூறப்படுகிறது. ஆகையால், மீட்டருக்காக முன்னால் கட்டப்பட்ட டெபாசிட் பணம் திருப்பிக் கொடுக்கப்பட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்த பத்மரூபபுரம் என்ற நகரசபையில் உள்ளவர்கள் அவரவர்கள் வீட்டுக்கு மின்சாரக் கட்டணத்தைக் கட்ட மூலச்சல் என்ற இடத்திற்கு செல்ல வேண்டியிருக்கிறது. அங்கு டெப்புட்டிசிப் அக்கவுண்டன்ட் ஆபீசர் என்று ஒரு அதிகாரி இருக்கிறார். அவருடைய அலுவலகத்திற்குச் சென்றுதான் இந்த மின்சாரக் கட்டணங்களைச் செலுத்தவேண்டிய நிலை இருக்கிறது. நகரசபை எல்லைக்குள்ளேயே மின்சாரக் கட்டணம் வசூலிக்கப்படுவதில்லை என்ற குறை இருக்கிறது. நிச்சயமாக மக்கள் வசதிக்காக அந்த எல்லைக்குள் மின்சாரக் கட்டணம் வசூலிக்க ஒரு அலுவலகம் அமைத்துக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இன்னொரு விஷயம் என்னவென்றால் எங்கள் ஊரிலே ஸ்டேட் ரீ-ஆர்கனைசேஷனுக்கு முன்னால் 1956-க்கு முன்னால் திருவாங்கூர்-கொச்சி ஒப்பந்தப்படி கருங்கல்-கோழிக்கோடுக்கு 11 கே. வி. லைன் அரசாங்கத்தினால் அமைக்கப்பட்டது. அதன்படி வெட்டிய மாங்களுக்குள்ள நஷ்டஈடு கொடுப்பதற்கு எந்தவிதமான நடவடிக்கையும் 12 வருடங்களாகியும் எடுக்கப்படவில்லை, மின்சார வாரியம் அக்கறை எடுத்ததாகவும் தோன்ற வில்லை. அதைப் பரிசீலித்து நஷ்டஈட்டை மின்சார வாரியம் வழங்க முன்வர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

[1969 ஆகஸ்ட் 18]

பி.ப.
1-30

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவையின் இன்றைய நிகழ்ச்சிகள் இத்துடன் முடிவுற்று, நாளை காலை 9.00 மணியளவில் பேரவை மீண்டும் கூடும். வணக்கம்.

பின்னர் பேரவை ஒத்தி வைக்கப்பட்டது.

6. பேரவைமுன் வைக்கப்பட்ட ஏடுகள்.

A. Statutory Rules and Orders.

@ 108. Notification issued with G.O. Ms. No. 1274, Education, dated the 24th November 1967 in regard to approval of list of all the parks and play-fields, under the Madras Parks, Play-fields and Open Spaces (Preservation and Regulation) Act, 1959 in the area within the jurisdiction of the Tiruvallur Municipality. [Laid on the Table of the House under Section 14 (3) of the Madras Parks, Play-fields and Open Spaces (Preservation and Regulation) Act, 1959 (Madras Act 26 of 1959).]

B. Reports, Notifications and other papers.

@ 28. Speech of Hon. Thiru O. P. Raman, Minister for Electricity, initiating the discussions on the Annual Financial Statement for 1969-70 and the Supplementary Financial Statement for 1968-69 of the Tamil Nadu Electricity Board (English and Tamil).

% 29. Statement of action taken on the suggestions made by the Members of the Tamil Nadu Legislature during the discussions on the Annual Financial Statement of the Tamil Nadu Electricity Board for the year 1968-69 (English).

@ 30. Statement of action taken on the suggestions made by the Members of the Tamil Nadu Legislature during the discussions on the Annual Financial Statement of the Tamil Nadu Electricity Board for the year 1968-69 (Tamil).

31. Report of the Special Officer on fire accidents in Madras City in 1967.

a Places on 16th August 1969.

./- Despatched on 15th August 1969.